

KNJIGA PROROKA JEREMIJE

POUKA ZA MLADE

Oktoбар, novemбар, decemбар 2015.

Sadržaj:

1. Poziv za proročku službu	4
2. Teške prilike (unutrašnje i spoljašnje)	13
3. Pet poslednjih judinih careva	22
4. Ukor i kazna	31
5. Prorokove nevolje	40
6. Simbolična dela	49
7. Nastavak nevolja	58
8. Josijine reforme	67
9. Jeremijin jaram	76
10. Razorenje Jerusalima	85
11. Zavet	94
12. Povratak u Egipat	103
13. Jeremijine pouke	112

KNJIGA PROROKA JEREMIJE

Broj 4/2015.

Naslov originala:

The Book of Jeremiah

Prevod s engleskog:

Tamara Babić

Lektura:

Tomislav Stefanović

Izdaje:

Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve, Odeljenje za subotnu školu

Štampa:

TIP »Preporod«, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca:

priprema mr Radomir Grujić

Tiraž:

300 primeraka

Kako najviše dobiti iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje treba znati:

Ove pouke zasnovane su na osvedočenju da Božja reč ima silu da preobrazi, i da je zajedničko, grupno proučavanje bitan način upoznavanja s tom silom. Svrha ovih pouka je da se mladim adventističkim hrišćanima stavi na raspolaganje materijal za samostalno proučavanje o kome se, potom, može raspravljati svake sedmice u razredima subotne škole. Mnogi koji se inače služe biblijskim poukama za odrasle kažu da je ovaj materijal, pošto se bavi istim temama, vrlo koristan kao pomoćni materijal za proučavanje i razgovor u razredu.

Oko četiri stotine mladih adventista doprinosi svake godine oblikovanju ovog materijala. Ogromna raznovrsnost i povremeno ponavljanje sadržaja odražavaju veliku spremnost različitih autora i saradnika iz celog sveta, koji su stvaralački i pojedinačno doprinosili razradi pojedinih tema.

Uputstva za proučavanje:

1. Uz molitvu, otvori svoj um za vođstvo Svetoga Duha tokom proučavanja.
2. Biblijski tekstovi na kojima se temelji biblijska pouka za svaku sedmicu pojavljuju se štampani masnim slovima u delu svake pouke pod nazivom »Logos«. Čitaj te tekstove u celini.
3. Biblijski tekstovi za svaku sedmicu obično su podeljeni u delove na stranicama pod nazivom »Logos«. Dok budeš proučavao te delove pouke, pažljivo pročitaj i biblijske tekstove na koje ukazuju masno štampani naslovi pre nego što pročitash komentare ispod naslova.
4. Čitaj ostale delove pouke za tu sedmicu iz perspektive koju si stekao na osnovu proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imaj na umu svrhu svakog dela biblijske pouke:
 - **Uvod** je zamišljen da pobudi interesovanje i usredsredi tvoje razmišljanje na sedmičnu temu pouke.
 - **Logos** je vodič za neposredno proučavanje biblijskih tekstova, koji se odnose na sedmičnu tematiku.
 - **Svedočanstvo** objavljuje perspektivu Duha proroštva na temu sedmične pouke.
 - **Dokaz** pristupa pitanjima koja je pokrenula pouka, iz istorijske, naučne, filozofske ili teološke perspektive.
 - **Primena** raspravlja o tome šta apstraktno u pouci znači u svakodnevnom životu.
 - **Mišljenje** je lično stanovište o pouci, koje treba da pokrene na dalje razmišljanje i razgovor.
 - **Istraživanje** stavlja čitaocu na raspolaganje kreativne načine da istražuje tematiku sedmične pouke.

Biblijska pouka za mlade i Crkva

Biblijska pouka za mlade pripremljena je u Generalnoj konferenciji u Odeljenju za mlade vernike Crkve i objašnjava verovanja Hrišćanske adventističke crkve.

Pouka 1

Od 26. septembra do 2. oktobra 2015.

Poziv za proročku službu

»Prije nego te sazdah u utrobi, znah te; i prije nego izide iz utrobe, posvetih te; za proroka narodima postavih te.«

(Jeremija 1,5)

Zamislite film sa Jeremijom u glavnoj ulozi, u kome bi se pojavljivali različiti knezovi, proroci, sveštenici, carevi i građani Judeje, a čiji režiser i producent bi bio lično Bog. Osim toga, film bi bio sniman u Jerusalimu. Najava za taj film zvučala bi otprilike ovako:

»U zemlji u kojoj su vladali greh i moralni otpad, jedan čovek usudio se da, uprkos nepovoljnim okolnostima, objavi Božju reč. Naoružan i opremljen od samog Boga, ovaj čovek bio je spreman da se suoči sa svakim protivljenjem. Neustrašivo je gledao opasnosti u oči. Nije ustuknuo pred knezovima, prorocima, sveštenicima, ni carevima. Postojan u svemu što se odnosilo na Boga, stajao je uspravno kao gvozdeni stub i zid od mesinga. Bio je spreman da iskoreni, zbací, sagradi i zasadi. Usudio se da bude drugačiji. Usudio se da saoseća sa svojim voljenim narodom, da brine za njega i plače nad njim. Jeremiju – uplakanog glasnika, možete upoznati u pregledu pouke za ovu sedmicu!«

Kakav bi to film bio! Sigurna sam da bi dostigao rekordnu gledanost. Jeremija je zaista živeo prilično zanimljivim životom. Uverena sam da nije bilo mnogo toga što on nije video ili doživeo od trenutka kada je, u svojim mladim godinama, primio poziv da odnese poruku narodu koji nije hteo da je primi, do trenutka kad je odbačen i omrznut od sopstvenog naroda, i kada je počeo da dobija viđenja. Njegov život bio je ispunjen bolom i očajanjem. Ipak, bio je odlučan u nameri da poslušá Boga.

Jeremijina poruka odnosi se i na nas isto kao što se odnosila na stari Izrailj. »Vrati se, odmetnice Izrailju, veli Gospod, i neću pustiti da padne gnjev Moj na vas, jer sam milostiv, veli Gospod, neću se gnjeviti do vijeka. Samo poznaj bezakonje svoje, da si se odmetnula od Gospoda Boga svojega... Ti ćeš me zvati: Oče moj; i nećeš se odvratiti od Mene.« (Jeremija 3,12.13.19) Jeremijin život pokazuje nam da nikad ne možemo biti toliko mladi da Bog ne bi mogao da nas upotrebi: »Prije nego te sazdah u utrobi, znah te; i prije nego iziđe iz utrobe, posvetih te; za proroka narodima postavih te.« (Jeremija 1,5)

Božji Ostatak treba da bude u stanju da neustrašivo stoji kada se suoči sa protivljenjem. Treba da budemo brzi u objavljivanju poruke i sposobni da kažemo: »A ja, evo sam u vašim rukama, činite od mene što mislite da je dobro i pravo.« (Jeremija 26,14) Ove sedmice, pogledaćemo Jeremijin proročki poziv, proročku poruku koju je objavio i njegovo prvo viđenje. Uključite prijemnik!

Deandrea Smit-Ričards, Trelavni, Jamajka

Zov dužnosti (Jeremija 1,1-10)

Zamislite da ste pijavljeni za vojsku još pre svog rođenja. Vi protiv celog sveta. Kako biste se osećali kada bi došao trenutak da stupite u službu? Upravo to se dogodilo Jeremiji. Bio je izabran za službu još pre svog rođenja, a Bog ga je pozvao tokom 13. godine vladavine cara Josije. Pošto je u to vreme bio vrlo mlad, Jeremija je uzviknuo: »Oh, Gospode, Gospode, evo, ne znam govoriti, jer sam dije-

**Jeremiji je dat
ovlaštan uvid u
budućnost zemlje
i naroda.**

te. A Gospod mi reče: Ne govori: Dijete sam; nego idi kuda te god pošljem, i govori što ti god kažem. Ne boj ih se, jer sam Ja s tobom da te izbavljam, govori Gospod.« (Jeremija 1,6-8) Ovom mladiću dodeljen je veliki zadatak i on se uplašio, slično Mojsiju kada ga je Bog pozvao da oslobodi Njegov narod iz ropstva (2. Mojsijeva 3,1-11). Ali, kada nekoga pozove u služ-

bu, Bog obezbeđuje i način da se ona ostvari.

Gospod se tada dotakao Jeremijinih usta, ispunjavajućih ih svojim rečima ukora i suda, ali i nade, milosti i ohrabrenja za one koji odluče da se pokaju. Na taj način, Jeremija je bio pripremljen za posao koji je bio pred njim, kada je postavljen nad narodima i carstvima da iskorenjuje i uništava, da gradi i sadi.

»Šta vidiš?« (Jeremija 1,11-19)

U prvoj viziji koja mu je data Jeremija je video bademovu granu: »Poslije mi dođe riječ Gospodnja govoreći: šta vidiš, Jeremija? I rekoh: Vidim prut bademov. Tada mi reče Gospod: Dobro si vidio, jer ću nastati oko riječi svoje da je izvršim.« (Jeremija 1,11.12). Jevrejska reč koja je ovde upotrebljena za bademovu granu znači još i »bdeći«.

»Postoji zanimljiva igra reči u 11. i 12. stihu. To bi moglo otprilike ovako da se prevede: 'Vidim prut od *drveta bdenja*... Dobro si video jer ja (Bog) *bdim* nad svojom reči da je ispunim'; ili, 'Vidim prut od *drveta straže*... jer ja *stražim* nad svojom reči da je ispunim'.¹

Jeremija je u svojoj drugoj viziji video uzavreli lonac, a »prednja mu je strana prema sjeveru.« (13. stih) To se odnosilo »na pravac iz koga će (napadači iz Vavilona) ući u zemlju, jer su napadači došli sa severa. O zarobljenicima se kaže da su odvedeni u severnu zemlju, i odatle će ih Gospod vratiti«. (videti: Jeremija 3,18; 23,8; 31,8; Zaharija 2,6).²

**»Ovako govori Gospod« (Isaija 1,19; Jeremija 7,5-7;
Jezekilj 18,23; Matej 3,7-11)**

Jeremiji je dat ovlaštan uvid u budućnost zemlje i naroda. Bog ga je izabrao da pomogne u sprečavanju nesreće koja će pogoditi Njegov narod jer, kao i obično, On ne čini ništa, a da svoje tajne ne otkrije svojim slugama prorocima.

Poruka koju je Jeremija objavio bila je ista ona koju su proroci vekovima ponavljali i pre i posle njegovog vremena. Božji narod je toliko utonuo u greh da je njegovo srce otvrdnulo za poruke koje im je On slao. Bog se ne raduje smrti svoje dece. On bi radije odložio svoj sud i uputio još jedan poziv nepokajanima. Ako je Njegov narod spreman da se promeni nabolje, Bog šalje blagoslove umesto prokletstva.

Pripadnici naroda zapali su u stanje samozadovoljstva. Navikli su se na svoju grešnost. Nazivali su sebe Božjim izabranim narodom, ali su se toliko udaljili od Njega, da im Njegovi zahtevi više nisu bili jasni. Obredi i ceremonije nisu mogli da ih iskupe od njihovih grešnih sklonosti. Potpuna reforma, potpuna predaja Bogu, bila je jedino što je moglo da ih spase od kazne.

ODGOVORITE

1. Kakve sličnosti vidite između ljudi Jeremijinog i našeg vremena?
2. Koji delovi Jeremijine poruke se odnose na nas i zašto?

Akim Lindo, Trelavni, Jamajka

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 4, p. 355.

2. Isto, str. 356.

»Među onima koji su se nadali da će reforme pod Josijom dovesti do trajnog duhovnog preporoda bio je i Jeremija, koga je Bog u mladosti, u trinaestoj godini Josijine vladavine, pozvao u proročku službu. Kao pripadnik levitskog sveštenstva, Jeremija se od detinjstva pripremao za sveti poziv. U toku tih srećnih godina pripremanja nije ni shvatao da je još od rođenja određen da bude 'prorok narodima', pa je, kada je stigao božanski poziv, bio obuzet svešču o svojoj nedostojnosti. 'Oh, Gospode, Gospode', uzviknuo je, 'evo, ne znam govoriti, jer sam dijete.' (Jeremija 1,5,6)

Bog je u mladom Jeremiji video čoveka koji će opravdati sveto poverenje i koji će ostati uz pravdu bez obzira na snagu protivnika.«¹

»Bilo je potrebno da Jeremija četrdeset godina stoji pred narodom kao svjedok za istinu i pravdu. U vreme neuporedivog otpada, životom i karakterom trebalo je da posluži kao primer služenja jedinom pravom Bogu. U toku strašnih opasada Jerusalima, trebalo je da služi kao Gospodnji vesnik. Trebalo je da najavi pad Davidovog doma i uništenje prekrasnog Hrama koji je Solomun sagradio. Kada bude bio bačen u tamnicu zbog svojih neustrašivih izjava, trebalo je i dalje otvoreno da govori protiv greha na visokim mestima. Prezren, omrznut, odbačen od ljudi, trebalo je konačno da postane svjedok doslovnog ispunjavanja svojih proročanstava o propasti koja preta i da učestvuje u žalostima i nevoljama koje će pratiti uništenje osuđenog grada.«²

»O svom pozivu u proročku službu, Jeremija je lično napisao sledeće reči: 'I pruživši Gospod ruku svoju dotiče se usta mojih, i reče mi Gospod: Eto, metnuh riječi svoje u usta tvoja. Vidi, postavljam te danas nad narodima i carstvima da istrebljuješ i obaraš, i da zatireš i raskopavaš, i da gradiš i da sadiš' (Jeremija 1,9,10)

Hvala Bogu za naloge da gradi i da sadi! Tim rečima Jeremiji je bila otkrivena Gospodnja namera da obnavlja i leči. U godinama koje su dolazile, trebalo je da objavljuje neprijatne poruke. Proročanstva o kaznama koje će ubrzo stići, trebalo je da neustrašivo iznosi... Međutim, prorok je ovim porukama trebalo da pridruži i obećanja o oproštenju ponuđenom svima koji se odvrte od svojih zlodela.«³

ODGOVORITE

1. Kako bi se priča o Jeremijinom proročkom pozivu mogla dovesti u vezu sa tekstom u Rimljanima 1,16?

2. Koje pouke vi lično možete izvući iz Jeremijine službe?

Renor Kleghorn, Trelavni, Jamajka

1. Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 407. orig.

2. Isto, str. 408. orig.

3. Isto, str. 409. orig.

VERA U VREME NEVOLJE

DOKAZ (Jeremija 1,17-19)

Ut

Manasijina zla vladavina je završena i usledila je vladavina njegovog sina Amona.

Međutim, budući da su prezirali Amonovu zloću, ljudi iz naroda su se zaverili da ga ubiju, a da za svog cara postave osmogodišnjeg Josiju. Josija je porušio oltare u zemlji, očistio i popravio Božji hram i obnovio službu u njemu, tako da je prvi put posle mnogo godina ponovo svetkovana Pasha. Međutim, njihova srca još uvek su bila iskvarena, jer je zlo povezano sa lažnim bogoslužjenjem ostavilo traga na njima. Posle Josijine smrti, lažno bogoslužjenje ponovo je uvedeno, i to mnogo otvorenije.

Takvo je bilo vreme u kome je Jeremija živeo. Ljudi nisu hteli da ga slušaju. Bio je odbačen, omrznut i pogrešno shvaćen. Međutim, on je verom ispunio Božju volju. Žalio je zbog pada naroda, ali uprkos svim teškoćama, istrajao je u vernom prenošenju Gospodnje reči.

To je stav kakav i mi treba da zauzmemo kada se suočimo sa nevoljama. »Jer Ja znam misli koje mislim za vas, govori Gospod, misli dobre a ne zle, da vam dam posledak kakav čekate« (Jeremija 29,11) Kada bismo Mu samo verovali od sveg srca, Gospod bi nas izbavio kao što je to činio toliko puta ranije: »Tada ćete me prizivati i ići ćete i molićete Mi se, i uslišiću vas. I tražićete Me, i naći ćete Me, kad Me potražite svijem srcem svojim.« (12. i 13. stih) On je obećao: »Zovi Me, i odazvaću ti se, i kazaću ti velike i tajne stvari, za koje ne znaš.« (Jeremija 33,3)

Jeremija je primer u tome kako se treba uzdati u Boga u okolnostima u kojima nam se srce steže – naročito u vreme kad mnogim hrišćanima nedostaje trajna posvećenost onome što je Božje i kada su skloni da se predaju u prilikama koje su postale nepodnošljive. Ponekad, kao Jeremija, i mi moramo biti spremni da kao svedoci stojimo sami čak i usred snažnog protivljenja.

ODGOVORITE

Kako možete iskoristiti Jeremijin primer u borbi protiv iskušenja na svom putu svedočenja za Hrista?

Moramo biti spremni da kao svedoci stojimo sami čak i usred snažnog protivljenja.

Stejsi-En Ričards, Trelavni, Jamajka

Pozvani smo da svakodnevno izađemo na bojno polje, ali rat u koji smo upleteni nije rat protiv tela i krvi, već protiv poglavarstava i uticaja tame. Da bismo u potpunosti bili opremljeni za ovaj rat, potrebno je da uzmemo oružje za duhovno ratovanje koje nam Bog šalje. Mi treba da prihvatimo Njegov autoritet i objavimo rat grehu i pokvarenosti ovog sveta.

Verujte da će vam Bog dati tačno ono što vam treba.

Međutim, iako nas Bog uverava da će biti sa nama u boju, nastaće i vreme prekida borbenih dejstava koje će nam dopustiti da se oporavimo i obnovimo snagu. U nastavku se nalazi lista onoga čega treba da se setimo u tim trenucima:

Budite sigurni za šta se borite. Da li znate oko čega se vodi ovaj rat? Kako možete ubediti druge da se priključe delu, ako ni sami ne razumete o čemu se tu radi? Proučavajte Božju reč da biste upoznali borbeni plan.

Budite spremni i voljni. Čak i dok obnavljate snagu, dopustite da vas Bog upotrebi. Budite spremni da prihvatite svoj poziv i imajte poverenja u znanje kojim će vas On opremiti za svaku bitku u koju vas pošalje.

Nikad se ne povlačite. Sa kakvim god teškoćama da se suočavate kad stojite za Hrista, nikada se nemojte predavati. Stojte za ono što je pravo, idite tim putem, a kad naiđete na teškoće, stvorite sliku Novog Jerusalima u svom umu i nastavite da se borite.

Uzdajte se u Boga. »A ja rekoh: Oh, Gospode, Gospode! evo, ne znam govoriti, jer sam dijete. A Gospod mi reče: Ne govori: dijete sam; nego idi kuda te god pošljem, i govori što ti god kažem.« (Jeremija 1,6.7). Verujte da će vam Bog dati tačno ono što vam treba kad bude trebalo da uradite ono što On očekuje od vas.

ODGOVORITE

1. Čitajte tekst u Knjizi proroka Jeremije 1,1-10. Kako ovi tekstovi utiču na vašu odluku da se pridružite Božjoj vojsci?

2. Kakav bi bio vaš odgovor kada biste, u ovom trenutku svog života, kao Jeremija bili pozvani u službu? Šta vaš odgovor svedoči o odnosu koji imate sa svojim Spasiteljem?

Vilbert Ričards, Trelavni, Jamajka

JEREMIJINA PORUKA NADE

MIŠLJENJE (Jeremija 29,11-14; 31,3)

Kada se suočimo sa teškoćama, možemo izgubiti veru u Boga i osećati se kao da smo sami. Međutim, preko proroka Jeremije, Bog nam jasno stavlja do znanja da nas čak i u tim trenucima voli večnom ljubavlju i teži da nam da nadu i budućnost.

Danas možda nemamo proroke koji nam neposredno prenose poruke od Boga, ali imamo Njegovu reč koja nam nudi utehu. Tekst u Knjizi proroka Isaije 1,19. glasi: »Ako hoćete slušati, dobra zemaljska ješćete.« U Knjizi proroka Jeremije 7,5-7. čitamo: »Nego doista popravite svoje puteve i djela svoja, i sudite pravo između čovjeka i blišnjega njegovoga. Inostrancu, siroti, i udovici ne činite krivo, i krvi prave ne proljevajte na ovom mjestu, i ne idite za drugim bogovima na svoje zlo. Tada ću učiniti da stanujete od vijeka do vijeka na ovom mjestu, u zemlji koju sam dao ocima vašim.« Ovo je dvostruka poruka: (1) da bi nam bilo dobro moramo biti poslušni, i (2) postoji nada dokle god smo spremni da se pokajemo i budemo verni Bogu.

»Jeremijina poruka je jasna. Bog želi da Mu Njegov narod služi od sveg srca. On ne želi da oni samo prođu kroz bogoslužbene rituale, a zatim odjure za svojim svetovnim ciljevima i zaborave na Njega. On ne želi da se oslanjaju na zgradu, na svoje pripadništvo Crkvi, i pomisle da im to garantuje spasenje. On želi da se Njegov narod oslanja na Njega i ima lični, posvećen odnos sa Njim, koji podrazumeva promenu celokupnog načina života zato što Božji zakon ostaje ispisan u našem srcu...

Mi ne želimo da budemo mlaki hrišćani koji samo prolaze kroz formu bogoslužjenja, ali bez živog, ličnog odnosa sa Hristom. Svi treba da se otresemo svog samozadovoljstva, i u ubedljivoj sili Svetog Duha da pretražujemo svoje srce da bismo pronašli sve grešne sklonosti koje smo sakrili po nekim mračnim uglovima, i dođemo Hristu u poniznosti, sa iskrenim pokajanjem. On će oprostiti svima koji tako čine i očistiće ih...

Hristos uskoro dolazi i, dok će za one čija srca nisu ispravna pred Bogom to biti strašno i mračno vreme, za one koji su ušli u pravi zavetni odnos sa Njim biće to najlepší i najslavniji dan.«*

ODGOVORITE

Kada vas teškoće savladaju, koji vam dokazi daju nadu u Božje postojanje?

Kimile Parkinson, Trelavni, Jamajka

* »Jeremiah, Prophet to a Nation Facing Destruction«, Adventist Biblical Truths, <http://dedication.www3.50megs.com/jeremiah.html>.

ZAKLJUČAK

Jeremijin poziv u proročku službu bio je nedvosmislen. Iako je bio samo »dijete«, Bog mu je jasno otkrio da ima plan i nameru za njegov život u tom kritičnom istorijskom trenutku. Jeremija je trebalo da provede Judu kroz katastrofu. On je trebalo da pomogne ljudima da u to mračno vreme imaju Božju perspektivu na umu. Bio je pogrešno shvaćen i zato doživeo žustro protivljenje. Međutim, Bog ga je verno nadgledao za vreme njegove službe, dok je on plakao nad svojim narodom i prenosio neke od najoštrijih ukora i najlepših obećanja u Pismu – reči koje i danas mnogo govore.

RAZMOTRITE

- Skicirajte ili naslikajte Jeremijina viđenja o bademovoj grani i uzavrelom loncu (Jeremija 1,11-16).
- Proučite prvo poglavlje Knjige proroka Jeremije i zapišite sva obećanja koja mu je Bog dao, kada ga je pozvao u tu tešku službu.
- Pročitajte: 2. O carevima 22-25. poglavlja da biste razumeli istorijski kontekst Jeremijine službe.
- Pomozite mladima u svojoj crkvi da organizuju bogoslužjenje, ili neki evanđeoski sastanak, ili im pomozite da započnu službu zasnovanu na Božjim obećanjima Jeremiji zapisanim u Knjizi proroka Jeremije 1,6.7.
- Intervjuišite nekoga koga poznajete ko se osetio pozvanim u neku određenu službu i objavite taj intervju u obliku članka ili video zapisa.
- Odaberite neki stih iz prvog poglavlja Jeremijine knjige i sastavite pesmu ili recitaciju oslanjajući se na njega.

POVEŽITE

Jeremija 1,5.

Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, 34. poglavlje, »Jeremija«.

Wayne Jackson, »The Marvelous Book of Jeremiah«, <https://www.christiancourier.com/articles/747-marvelous-book-of-jeremiah-the>.

Sonja Henergart, Čehalis, Vašington, SAD

Pouka 2

Od 3. do 9. oktobra 2015.

Teške prilike (unutrašnje i spoljašnje)

*»Izrailj bješe svetinja Gospodu i prvina od rodova Njegovijeh;
koji je jeđahu svi bijahu krivi, zlo dolažaše na njih, veli Gospod...«
(Jeremija 2,3)*

Nisam znala šta da radim. Nisam imala dovoljno novca na svom računu da dam desetak i platim račun za svoju protezu. Znala sam da nam Biblija obećava da će se Bog postarati, ali jednostavno nisam videla kako će On to ovoga puta učiniti. Želela sam da Ga poslušam, da budem verna, ali sam isto tako znala i da moram da platim zubaru. Nisam imala zdravstveno osiguranje niti bilo kakvu drugu pomoć u svojim finansijama. Tako sam se našla na raskršću. Božjom silom i blagodaću rekla sam sebi: *Daću prvo desetak šta god da se desi*. Bila sam uplašena zato što nisam mnogo zarađivala na poslu i trebalo mi je nekoliko sedmica da zaradim dovoljno da platim za protezu. Ali, donela sam odluku.

Još me nikada nije izneverio.

Sprovešću ono što sam zamislila. Tako sam ispisala ček u iznosu mog desetka i spustila ga u koricu za dar, ali uopšte nisam bila sigurna da će me Bog »izbaviti«. Sve što sam znala bilo je da hoću da Mu budem verna.

A On me je zaista izbavio! Sa hiljadu i po dolara! Ranije tog leta, dobrovoljno sam radila na jednom poslu za koji nisam ni očekivala da ću biti plaćena. Međutim, šef je, ipak, odlučio da mi plati za taj posao. Suma je bila više nego dovoljna da platim svoju protezu i još mi je ostalo dovoljno da kupim kompjuter, koji mi je bio potreban za školu.

Sada, kad se nađem u iskušenju da platim neki račun ili kupim nešto što bi okrnjilo moj desetak, setim se trenutka kad mi je Bog obezbedio i više nego što mi je bilo potrebno.

Tada vratim Njemu ono što Mu s pravom pripada i verujem da će se On postarati za ono što mi treba i što želim.

Još me nikada nije izneverio. Još se nikada nije dogodilo da ne budu zadovoljene sve moje potrebe, pa čak i neke moje želje. Poverenje u Boga i poslušnost Njemu ne samo da donose blagoslove, već jačaju naš odnos sa Čovekom koji se odrekao svega da bismo mi mogli da zadobijemo sve. Najmanje što možemo da uradimo je da Mu verujemo.

U Starom zavetu često čitamo o tome kako su sinovi Izrailjevi dolazili do raskršća. Oni su ponekad odlučivali da veruju Bogu, a ponekad ne. Suočili su se sa mnogim krizama. Na mnogo načina, njihova najveća kriza dolazila je iznutra. Njihove vođe i sveštenici često su bili moralno iskvareni. Ali, ljudska srca bila su tako oštećena otpadništvom da se nisu osvrtni na Božja upozorenja – upozorenja koja su mogla da ih poštede tragedije. Greh je loš, ali odbijanje da se od njega odvratimo zaista uvodi u krizu.

Suzan Oksai, Ulteva, Tenesi, SAD

IZGLADNJIVANJE DRUGIH

DOKAZ (0 sudijama 2,11-15; Marko 16,14-16)

Ne

Da li vi izgladnjujete druge? Drugim rečima, da li lišavate ljude duhovne hrane koja im je potrebna? Gde god da dospemo, naći ćemo ljude koji treba da čuju Jevanđelje. Svet je postao vrlo pokvaren i opasan zato što ljudi nemaju Gospoda u svom srcu. Isus je dao nalog svojim učenicima: »Idite po svemu svijetu i propovjedite Jevanđelje svakome stvorenju. Koji uzvjeruje i pokrsti se, spašće se; a ko ne vjeruje osudiće se.« (Marko 16,15.16) Taj nalog odnosi se i na nas. I mi treba da objavljujemo Jevanđelje u ovom grešnom svetu. Međutim, mi smo često više zabrinuti za sebe nego za potrebe drugih.

Tekst zapisan u Knjzi o sudijama 2,11-15. opisuje posledice koje se pojavljuju kada ne propovedamo Jevanđelje svetu. Zbog činjenice da sledeći naraštaj Izrailjaca nije poznao Boga, oni »činiše što je zlo pred Gospodom, i služiše valima. I ostaviše Gospoda Boga otaca svojih, koji ih je izveo iz zemlje misirske, i pođoše za drugim bogovima između bogova onijeh naroda koji bijahu oko njih, i klanjaše im se, i razgnjeviše Gospoda. I ostaviše Gospoda, i služiše Valu i Astarotama. I razgnjevi se Gospod na Izrailja, i dade ih u ruke ljudima koji ih plijenjahu, i prodade ih u ruke neprijateljima njihovijem unaokolo, i ne mogaše se više držati pred neprijateljima svojim. Kuda god polažahu, ruka Gospodnja bješe protiv njih na zlo, kao što bješe rekao Gospod i kao što im se bješe zakleo Gospod; i bijahu u velikoj nevolji.«

Nikada ne znamo čiji život možemo promeniti.

Zato što je prethodni naraštaj propustio da pouči svoju decu o Bogu, nastao je naraštaj nevernih Izrailjaca koji ništa nisu znali ni o Njegovom karakteru, ni o Njegovom zakonu. Nažalost, isto ono što su sinovi Izrailjevi tada radili, još uvek se događa. Svakog dana u vestima slušamo o tome kako ljudi ubijaju jedni druge. Čujemo ratove i glasove o ratovima. Većina televizijskih emisija, filmova i muzičkih numera promovišu nemoral i materijalizam. Zbog toga je važno da budemo nesebični. Mi treba da budemo Hristovi ambasadori koji će širiti Dobru vest o Njegovom drugom dolasku. Mi treba da nahranimo svet »hlebom« koji će zadovoljiti njegovu dušu, tako da i drugi mogu da izgrade lični odnos sa Bogom. Svi poznajemo ljude kojima je Hristos potreban u životu. Služimo im, jer nikada ne znamo čiji život možemo promeniti.

ODGOVORITE

1. Koji sukobi sa kojima se suočavate vas sprečavaju da propovedate evanđelje drugima?
2. Setite se jedne osobe koja treba da sazna za Gospoda. Zatim smislite neki način na koji možete dopreti do nje.

Advoca Abra, Anapolis, Merilend, SAD

Početak borbe (Jeremija 2,2)

Svakodnevno doživljavamo neprekidnu borbu između greha i spasenja. Drugo poglavlje Knjige proroka Jeremije raspravlja o anatomiji duhovnog rata koji nastaje kada se trudimo da razvijemo svoj odnos sa Hristom. »Opominjem te se po milosti u mladosti tvojoj i po ljubavi o vjeridbi tvojoj, kad išaše za Mnom po pustinji, i po zemlji gdje se ne sije.« (2. stih)

Ubrzo nakon našeg posvećenja Bogu, stvarnost hrišćanskog života zapljusne nas na takav način da moramo žestoko da se borimo da bismo uspešno napustili svetovna zadovoljstva i svoj život potpuno predali Bogu. U takvim trenucima, sotona spremno koristi svoje oružje za masovno uništenje da pokvari naš odnos sa Hristom. On tvrdi da nas želje tela mogu ispuniti uspješnije od Svetog Duha. Nažalost, pošto živimo u grešnom svetu, mi često bivamo privučeni onome što narušava naš odnos sa Spasiteljem. »Gravitacija koja nas udaljava od Boga, 'putovanje koje nas vraća našoj staroj prirodi', mora, prema našem mišljenju, biti rezultat pada u greh.«*

**U današnjem
svetu lako se
može dogoditi
da nam nevažno
zaokupi pažnju.**

U ropstvu greha (Rimljanima 7,14.15)

Pavle govori o toj duhovnoj borbi u Poslanici Rimljanima. »Jer znamo da je zakon duhovan; a ja sam tjelesan, prodan pod grijeh: jer ne znam šta činim, jer ne činim ono šta hoću, nego na što mrzim ono činim.« (Rimljanima 7,14.15)

U današnjem svetu lako se može dogoditi da nam nevažno zaokupi pažnju. Za nas je tako prirodno da postanemo zavisni od svih idola koji se nalaze pred nama. Zloupotreba polnosti, zabave i materijalnih dobara usredsređuje nas privremenom dobitku i kratkotrajnim zadovoljstvima umesto na večnoj radosti koja potiče iz ličnog odnosa sa Hristom.

Pogrešno shvatanje pravednosti (Jeremija 2,25.36)

U razvoju pobune, utvrđujemo se u svom ponašanju tako da naš način razmišljanja postaje pogrešan. Više nismo svesni šta Bog želi od nas, jer nastavljamo da tražimo zabavu i svetovna zadovoljstva. Na taj način, utišavamo Božji glas i udaljavamo se od svega što je ugodno u Njegovim očima. »Čuvaj nogu svoju, da nije bosa, i grlo svoje, da ne žedni. Ali ti veliš: Od toga nema ništa; ne, jer ljubim tuđe, i za njima ću ići.« (Jeremija 2,25)

Taj stih je dobar primer izgovora koje mi kao hrišćani iznosimo. Mi kažemo Bogu: »Ne mogu da odolim tome. To je prirodno ponašanje.« A zapravo, takvo ponašanje je prirodno samo zato što smo postali toliko zavisni od njega, da je postalo deo nas. Iskreno govoreći, da smo zaista želeli da prestanemo s tim, već odavno

bismo prestali. »Zašto trčkaš tako mijenjajući svoj put? Posramićeš se od Misirca kako si se posramio od Asirca.« (Jeremija 2,36)

Put prihvatanja i iskupljenja (Jeremija 2,30; Jevrejima 3,14.15)

Bog uvek pokušava da nas vodi, ali mi često zanemarujemo Njegove pokušaje i ponašamo se hladno prema Njemu. U tome smo, ponovo, slični starom Izrailju. »Mač vaš proždrije proroke vaše kao lav koji davi.« (Jeremija 2,30)

Mi obanjujemo i sebe i Boga tvrdeći da nismo pogrešili. Usredsređujemo se na to da ugradimo sebe spolja da bismo sakrili ožiljke zavisnosti i idolopoklonstva. Međutim, nema nikakve koristi od toga što izgledamo lepo spolja ako su naša srca otvrdla.

Srećom, nikad nije kasno da odbacimo sve ono što nam odvraća pažnju i počnemo da slušamo Božji glas. Potrebno je samo da Mu verujemo i da Ga poslušamo. »Jer postasmo zajedničari Hristu, samo ako kako smo počeli u Njemu biti do kraja tvrdo održimo; dokle se govori: Danas, ako glas Njegov čujete, ne budite drvenastijeh srca, kao kad se prognjeviste.« (Jevrejima 3,14.15)

ODGOVORITE

1. Šta vas sprečava da uspostavite zadovoljavajući odnos sa Hristom?

2. U 2. poglavlju Knjige proroka Jeremije, Gospod govori o sinovima Izrailjevim i njihovoj zavisnosti od greha. Na koji način se grešni svet u kome danas živimo može uporediti sa svetom u kome su oni živeli?

Loren Ešli Foster, Arlington, Teksas, SAD

* C. S. Lewis in Wayne Martindale and Jerry Root, eds, *The Quotable Lewis*, p. 213.

»AKO SAM VAM JEDANPUT REKAO, TO JE KAO DA SAM VAM MILION PUTA REKAO.«

SVEDOČANSTVO (Jeremija 7,23.24)

»Božji zavet sa Izrailjem je glasio: 'Slušajte glas Moj i biću vam Bog i vi ćete Mi biti narod, i idite svim putovima koje sam vam zapovedio, da bi vam dobro bilo.' Međutim, oni su besramno i stalno kršili ovaj zavet. Izabrani narod hodio je 'po savjetima i mislima zloga srca svojega, i otidoše natrag a ne naprijed!« (Jeremija 7,23.24)¹

»Njegovo (Manasijino) carstvo zbog ove pokvarenosti suočavalo se sa krizom; stanovnici zemlje trebalo je da uskoro budu odvedeni kao zarobljenici u Vavilon i tamo postanu 'plijen i grabež svijem neprijateljima svojim.« (2. O carevima 21,11.14).²

»Krizu je zahtevala javne i dalekosežne napore.«

»Iako su (Izrailjci) dugo lutali putevima idolopoklonstva i odbacivali Njegove opomene, On, ipak, i sada izražava spremnost da odloži kazne i da im pruži još jednu priliku da se pokaju. On ukazuje na činjenicu da jedino potpunom promenom srca mogu izbeći propast koja im preti. Uzaludno će biti uzdanje u Hram i njegove službe. Obredi i ceremonije ne mogu im doneti oprostjenje greha. Uprkos činjenici da pripadaju Božjem izabranom narodu, samo promena srca i životne prakse može ih spasti od neizbežnih posledica upornog kršenja Zakona.«³

Jeremija se nadao da će kao rezultat reformi izvršenih pod Josijom nastupiti trajni duhovni preporod. »Krizu je zahtevala javne i dalekosežne napore. Gospod je zapovedio Jeremiji da ode u predvorje Hrama i govori svim Judejcima koji budu dolazili i odlazili. Iz vesti koja mu je bila poverena nije smeo da izostavi ni jednu jedinu reč da grešnici u Sionu dobiju najbolju moguću priliku da poslušaju i odvrate se od svojih zlih puteva.«⁴

Mi moramo da gajimo takvu veru o kakvoj su svedočili proroci i apostoli – veru koja se drži Božjih obećanja i čeka izbavljenje u Njegov određeni dan i na Njegov način. Pouzdana proročka reč doživeće svoje konačno ispunjenje slavnim Dolaskom našeg Gospoda i Spasitelja Isusa Hrista – Cara nad carevima i Gospodara nad gospodarima.

ODGOVORITE

1. Koje oblike ponašanja u vašem životu, Bog poziva da napustite? Kakav je vaš odgovor na takve podsticaje Svetog Duha?

2. Šta vas sprečava da dopustite Gospodu da izvrši potpuni preobražaj srca u vašem životu?

Donet Čembers, Ostin, Teksas, SAD

1. Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 414. orig.

2. Isto, str. 382. orig.

3. Isto, str. 413, 414. orig.

4. Isto, str. 412. orig.

PENJANJE UZ KLIZAVU LITICU

PRIMENA (Jeremija 2,13)

Sr

Greh je klizava litica. Ne verujem da iko u svom životu počinje namerno da greši protiv Boga. Pa ipak, nekako se nađemo zarobljeni i zaneti gresima na koje smo nekad gledali sa užasom i gađenjem.

Božji izabrani narod, Izrailj, mogao bi da se prepozna u tome. Oni imaju dugu istoriju odlazanja od Boga i vraćanja u zdrav odnos sa Bogom. Mnogo puta u knjigama proroka Jeremije i Isaije, pa čak i u simbolima, u Knjizi proroka Osije, vidimo kako se Izrailj odvrtao od Boga i prihvatao druga načela kao smernice za svoj život.

Na primer, tekst u Knjizi proroka Jeremije 2,13. naglašava Izrailjevo odvrtačenje od »žive vode« da sagrađe »studence isprovaljivane, koji ne mogu da drže vode«. Ono što se misli u ovom tekstu je da su Izrailjci, umesto da se oslone na Boga, pokušavali da sami zadovolje svoje potrebe. Kao i Izrailj, i mi smo izneverili Boga u mnogim oblastima svog života. I pored toga što se On raduje kad Mu se vratimo, naši postupci ostaviće posledice. Šta onda treba da činimo?

Učite iz ukora. Čak i kada je to teško i neprijatno, važno je da budemo dovoljno ponizni i prihvatimo Božje prekore i ispravke. Nije sve što nam se dešava u životu posledica naših greha, i tako, kada nam Sveti Duh jasno ukaže na posledice, mi treba da odgovorimo pokajnički, a ne gnevno.

Verujte u Reč. Mnogo puta krećemo putem greha zato što smo nestrpljivi prema Božjim postupcima. Možda On ne olakšava naš bol dovoljno brzo, pa zato potražimo »utehu« u alkoholu ili drugim drogama. Možda se ne slažemo sa Njegovim određivanjem vremena, kada je reč o braku i romantičnim vezama, pa tako otvaramo vrata koja vode u nedozvoljenu primenu seksualnosti. Možda nismo zadovoljni rezultatima napora koje ulažemo na poslu, pa se upuštamo u žučnu raspravu sa direktorom svog odeljenja. Bez obzira na okolnosti, moramo se čvrsto držati Božjih obećanja da nas On nikada neće napustiti i da će se uvek starati o našim potrebama.

Govorite o svojoj promeni i ponašajte se u skladu sa njom. Kada vam pokajanje ukaže na potrebu da promenite svoj način života, ljudi će se pitati šta se to dogodilo u vašem životu. Kada vas budu pitali o tome, budite iskreni. Podelite sa njima dobru vest o Živoj vodi koja sada ispunjava vašu dušu.

ODGOVORITE

1. Koji gresi u vašem životu podižu prepreke između Boga i vas?
2. Kako možete osvežiti način na koji razgovarate sa Bogom tako da ne bude jednoličan već podsticajan, i povede vas u promenu?
3. Da li postoji neki greh u vašem životu koji vas sprečava da imate dobar odnos sa Bogom? Ako postoji, kako ga se možete osloboditi?

Simon Maršal, Nešvil, Tenesi, SAD

Dok sam bila dete, učili su me da izbegavam određene poduhvate, kao što je vožnja rolera bez čarapa. Tačno se sećam trenutka kada mi je majka naložila da obujem čarape. Odgovorila sam da hoću, ali to namerno nisam uradila. Vozila sam se satima ne osećajući uopšte povredu koju sam zadobila. Ali, kada sam skinula rolere, suočila sam se sa onim što mi je nanosilo veliki bol. Dok sam se vozila, bila sam toliko zaokupljena time da uopšte nisam zapazila kako se gruba plastika zasekla u kožu i nanela ranu čiji se ožiljak i danas vidi. Mislila sam da mogu nekažnjeno da budem neposlušna ukoliko ne ostavim nikakve dokaze o tome. Nisam verovala da će moj prkos izazvati takve posledice, naročito zato što se njihovo dejstvo nije osećalo, sve dok nije bilo prekasno.

Bog nas poziva na iskreno, duboko pokajanje.

Kada svesno grešimo, zloupotrebavamo Božju blagodat. Uzdamo se u to što će nam On, kad priznamo svoj greh, ionako oprostiti. Međutim, tekst u Rimljanima 6,23. nas upozorava da je »plata za grijeh smrt«. Ako bismo znali da ćemo zbog obične »bele« laži biti pogođeni gromom, zar ne bismo dvaput razmislili pre nego što bismo je izgovorili? Gospod vidi našu neposlušnost, a Njegovi anđeli uredno vode zapisnik. Pošto je naša kazna nazgled »odložena«, skloni smo da to odlaganje pomešamo sa opravdanjem. »I ja rekoh: Siromasi su, ludo rade, jer ne znaju puta Gospodnjega, zakona Boga svojega.« (Jeremija 5,4) Gospod je morao da se odvoji od Izrailja zbog njihovog nemoralna. Greh nas odvaja od Boga (Isaija 59,2).

Bog nas poziva na iskreno, duboko pokajanje. »Jer naš rat nije s krvlju i s tijelom, nego s poglavarima i vlastima, i s upraviteljima tame ovoga svijeta, s duhovima pakosti ispod neba.« (Efescima 6,12) Gospod ne traži od nas ništa za šta nas nije osposobio. Tekst u Jevrejima 4,15. kaže nam da je Hristos bio kušan u svemu kao i mi, ali nije zgrešio. On nam je dao savršeni primer bezgrešnog života i nudi nam svoju stalnu podršku. »Gle, nije okračala ruka Gospodnja da ne može spasti, niti je otežalo uho Njegovo da ne može čuti.« (Isaija 59,1) On nam kaže: »Iđi, i otsele više ne griješi.« (Jovan 8,11)

ODGOVORITE

1. Da li je zaista moguće živeti bezgrešnim životom u svetu utonulom u greh? Objasnite svoj odgovor.

2. Zašto nastavljam da grešimo, kad Biblija jasno tvrdi da je kazna za greh smrt?

Sara Elizabet Endrjus, Maunt Dora, Florida, SAD

ZAKLJUČAK

Pouka za ovu sedmicu pružila nam je značajan uvid u to kako se istina i laž otimaju o naše srce i um. Bog je pozvao Jeremiju da »oživi« reči koje je trebalo da prenese. Prvo, morao je da nosi drveni jaram. »Ovako mi reče Gospod: načini sebi sveze i jaram, i metni sebi oko vrata.« (Jeremija 27,2) ali je bio tegoban taj zadatak? Zatim mu je zabranio da žali za čim drugi žale (Jeremija 16,5-7). Nije smeo ni da se raduje onome čemu se drugi raduju (Jeremija 15,17). Smisao svega toga bio je da ljudima pomogne da shvate kakve će biti posledice njihovih grehova, i da je potrebno da se pokaju i budu poslušni. Na taj način, bili bi u stanju da ublaže rđave posledice svojih grešnih postupaka.

RAZMOTRITE

- Napravite neki aranžman koji će predstavljati Božja uputstva data Jeremiji. Pokažite ga svojim prijateljima u petak uveče ili za vreme subotne škole i objasnite na koji način su pojedini njegovi delovi povezani sa ovom poukom.
- Uporedite uputstva koja je Bog dao sledećim ljudima sa uputstvima datim Jeremiji: Adamu i Evi u 1. Mojsijevoj 2,15-17; Mojsiju u 2. Mojsijevoj 3,1-10; Mariji, Isusovoj majci, u Luki 1,26-38.
- Pevajte himnu »Trust and Obey« /»Veruj i poslušaj«, <https://www.hymnal.net/en/hymn/h/582>.
- Osvrnite se na prilike koje su vam stvarale teškoće tokom ove sedmice. Koje su od njih zahtevale naročitu snagu s vaše strane? Da li ste se oslonili na Boga i tražili Njegovo vođstvo? Ako niste, zašto?
- Tražite od tetke, ujaka, nekog od roditelja, ili baka i deda da vam ispričaju kako su poslušali Boga u nekoj naročito teškoj situaciji u svom životu. Kakav savet bi ta osoba mogla da vam da, koji će vam biti od pomoći ako se nađete u sličnoj situaciji?

POVEŽITE

Psalam 51; Matej 9,9-13; 2. Petrova 3,9.

Put Hristu, »Pokajanje«, str. 23-36 orig.

Adventistički hrišćani veruju... str. 119. 120. 125. 151. 152. orig.

Lin Bruer, Bruklin, Njujork, SAD

Pouka 3

Od 10. do 16. oktobra 2015.

Pet poslednjih judinih careva

*»Davaše pravicu siromahu i ubogome, i bijaše mu dobro;
nije li to poznavati Me, govori Gospod.«
(Jeremija 22,16)*

Slično kao u vreme u kome su Lot i njegova porodica živeli u oblasti Sodoma i Gomore, verovatnoća da nađete istinski primer pravednog muškarca ili žene danas je ravna pronalaženju igle u plastu sena. Jedna od mojih omiljenih duhovnih pesama je »Vodi me, Gospode« koju izvodi Bruklin tabernakl hor. »Vodi me, Gospode, i slediću Te. Vodi me, Gospode, i ja ću ići. Pozvao si me, i ja ću se odazvati. Vodi me, Gospode, i ja ću ići.«* Sigurna sam da su mnogi od nas u svom srcu odlučili da budu pravedni i slede Hrista kuda ih god On bude vodio. Ali, kada nam se ukaže takva prilika, naša pesma se menja u: »Zašto baš ja, Gospode?«

Potruga se nastavlja.

U staro vreme, svetost, skromnost, iskreno strahopoštovanje Boga i sve što je bilo u vezi sa Njim, smatralo se izuzetno važnim. Međutim, vidimo da su se danas prilike promenile, i da smo se prilagodili merilima »modernog« sveta. Upoznati čiste i plemenite ljude postalo je mnogo teže.

Uz sveću istine koja se svakodnevno pali molitvom i zahvaljivanjem Bogu, potraga za pravednim čovekom mora početi od nas samih. Ta svetlost mora obasjati naše srce i um, i otkriti nam kako da postanemo pravednici koje Bog traži, koji će postati Njegove ruke i noge na zemlji.

Da li se od pravednih zahteva savršenstvo? David je bio čovek pun suprotnosti. Bio je odan Bogu, a ipak je počinio neke od najgorih greha ikad zapisanih u Bibliji. Njegov život bio je kaleidoskop emotivnih uspona i padova, iz čega su nastali mnogi psalmi koje tako dobro znamo i volimo. David je bio izuzetan ratnik, otac, vođa i iskreni prijatelj. Ali, David je isto tako bio i preljubočinac i ubica, nipošto savršen, a ipak ga Božja reč označava kao »čovjeka po srcu Mojemu«. (Dela apostolska 13,22) Savršenstvo je ono čemu treba da težimo, kao što piše u Jevanđelju po Mateju 5,48: »Budite vi, dakle, savršeni, kao što je savršen Otac vaš nebeski.« Bog želi da pokažemo spremnost da budemo ljudi po Njegovom srcu.

Molimo se Bogu svakog dana da nas On nauči šta da govorimo i činimo. Molimo se da nas On pretvori u pravedne ljude kakvi treba da budemo!

Potruga se nastavlja.

Keri-En Berher, Kingston, Jamajka

* Brooklyn Tabernacle Choir, »Lead Me Lord«, <https://www.youtube.com/watch?v=qQLc7TGl0zU>.

Da li ste se ikada osećali jadno, iako ste znali da činite ono na šta vas je Bog pozvao? Nemojte se obeshrabriti. Jeremijin primer pokazuje da življenje po Božjoj volji ne donosi uvek priznanje i bogatstvo. Bog je pozvao Jeremiju da prenese Njegove reči narodnim vođama koji više nisu bili zainteresovani da čuju Njegove poruke. Osim Josije, poslednji judejski carevi nisu poštovali ni Božje reči ni Njegov narod. Kada je Jeremijin pisar pred Joakimom, pročitao svitak sa Jeremijinim proćanstvima, car je isekao svitak pisarskim nožem i spalio ga, a Jeremiju je poželeo da ubije. Koliko je to bilo strašno za Jeremiju, za njegovog pisara i čitav judejski narod kome su dani bili odbrojani (Jeremija 36,20-26).

Probuđenje, reforma i obnovljenje (2. O carevima 22; 2. O carevima 23)

Jedina svetla tačka u Jeremijinoj službi bilo je vreme Josijine vladavine. Josiji je bilo osam godina kada je postao car u Judi. Kada je Jeremija stupio na scenu, Josija je imao 21 godinu i nalazio se otprilike na polovini svoje trideset jednogodišnje vladavine. Sve što je ostalo od Izrailja bilo je južno carstvo – Juda. Severno izrailjsko carstvo odavno više nije postojalo – uništili su ga Asirci. Pripadnici deset plemena koja su živela u toj oblasti bili su ili pobijeni, ili odvedeni u ropstvo u kome su se stopili sa drugim porobljenim narodima. Dva plemena koja su preostala u Judi u osnovi je očekivao dugo odlagani sud. I pored toga, pouka o tome kako Bog postupa sa buntovnicima nije uspevala da dopre do njih. Josija je sebi postavio cilj da očisti južno carstvo od pokvarenosti. On je svoju reformu proširio na oltare i mesta bogoslužjenja i u oblasti severnog carstva.

Bog može da nas upotrebi bez obzira na naš uzrast ili iskustvo.

Josija je počeo da obnavlja napušteni Hram. Za vreme te obnove, pronađeni su svici sa Božjim zakonom. Kada su mu ih pročitali, Josija je shvatio koliko je daleko narod otišao od Boga. Zato se pokajao i ponizio sebe pred Bogom, a zatim je narod poveo u obnovu. Porušio je idole i mesta paganskog bogoslužjenja. Otpustio je sveštenike koji nisu poticali iz Levijevog plemena i ukinuo prinošenje ljudskih žrtava, obožavanje mrtvih, proricanje budućnosti i spiritizam.

Međutim, Josija se tu nije zaustavio. Ponovo je uveo davanje desetka i različitih prinosa Bogu, kao i svetkovanje praznika koje je Bog uspostavio. Pošto je Josija upravio svoje srce Bogu, i Bog je njemu ukazao čast time što je odložio svoj sud i dao Judejcima proroka da ih pripremi za ono što ih je čekalo. Josijin pravedan život u razdoblju pokvarenog vremena dokaz je da Bog može da nas upotrebi bez obzira na naš uzrast ili iskustvo. On samo traži srce koje je spremno da odgovori na Njegov poziv.

Zlo pomalja svoju ružnu glavu... ponovo (Jeremija 22,1-17)

Posle Josijine smrti, reforme koje je on sproveo bile su napuštene. Novi car ponovo je uspostavio obožavanje idola, trudio se da popuni svoju riznicu i osigura svoj položaj.

U Knjizi proroka Jeremije 22,1-17. prorok se neposredno obraća Joakimu, ali se njegova objava odnosi i na svakog od pet poslednjih careva. Suprotnost između Josije i ostala četiri cara je očigledna. Josija je postavio sebi cilj da ugoditi Bogu tako što će voditi narod u pokajanje i obnovu, dok su se ostali carevi trudili da zasite svoju pohlepu i žeđ za moći na štetu sopstvenog naroda.

Poslednja četiri cara nisu se obazirala na Boga i zbog toga su bili izloženi faraonovim i Navuhodonosorovim hirovima i željama. Postali su podanici stranih, neprijateljski raspoloženih careva koji su čak i njihova imena promenili po ugledu na svoja božanstva. Joahaz, koga je narod proglasio za cara nakon Josijine smrti, vladao je samo tri meseca pre nego što ga je faraon Nehaon zarobio i postavio Joakima za cara. Joakimovo pravo ime bilo je Elijakim (2. O carevima 23,31–24,20). Kada je Navuhodonosor krenuo u osvajanje Egipta i njemu potčinjenih zemalja, Joakim je postao njegov vazal. Vavilonski car je vladao preko Joakima sve do njegove smrti. Joahin, njegov sin, tada je postao car i vladao tri meseca. Međuti, Navuhodonosor ga je zarobio i odveo u Vavilon, zajedno sa svim njegovim zvaničnicima i istaknutim ljudima u zemlji. Tada je Navuhodonosor postavio Mataniju da bude marionetski car.

Nijedan od ove četvorice careva nije živeo dostojno imena koje je dobio prilikom rođenja. Zato je bilo sasvim prikladno da njihova imena budu promenjena da bi ukazivala na gospodare kojima su zaista služili. Tako nas ova četiri cara uče da preispitamo kome zapravo služimo.

Nada uprkos očajanju (Jeremija 23,2-8; 33)

Začudo, iako je Bog obećao da će sud i kazna doći na Judu preko neprijateljskog cara, On je svom narodu pružio i nadu u otkupljenje, ako se vrati Njemu. Jeremija je prerekao da će doći dani kada će Božji narod pevati pesme hvale zato što će ih Gospod vratiti u njihovu obećanu zemlju.

Isto važi i za nas danas. Kada izneverimo Boga, On ne odustaje. On nas još uvek poziva po imenu. Bog stvara planove za nas sa puno ljubavi, jer nikad ne odustaje od staranja o nama. Onima koji se pozovu na Njega, Njegova blagodat je uvek u izobilju dostupna. Iako nas kažnjava, On ipak čeka da nas okupi oko Sebe i izlije na nas svoje blagoslove i milost iz ljubavi. Iako je Jeremija poznat kao uplakani prorok, neka od obećanja koja najviše ohrabruju i isceljuju dušu u celom Pismu nalaze se kao lekoviti vrt u njegovim proročanstvima.

Bog će istrebiti zle, ali On se raduje što će ostatak vratiti Sebi i obećava im srećan kraj. Čak i u najdubljem očajanju u koje zapadamo zbog ličnih grehova, možemo naći blistavu svetlost nade i blagoslova u Njegovom otkupljenju.

Džin Kelner, Salt Lejk Siti, Juta, SAD

»Bog žali ljude koji se bore, nesposobni da sagledaju svoju izopačenost; On se trudi da prosvetli njihov potamneli razum, šaljući im ukore i pretnje, sračunate da pokrenu makar one najplemenitije među njima da postanu svesni svog neznanja i da se postide svojih zabluda. On se trudi da pomogne samozadovoljnima da postanu nezadovoljni svojim taštīm dostignućima i, usko povezujući se s Nebom, počnu da teže za duhovnim blagoslovima.

Bog ne planira da pošalje poslanike koji će se umiljavati i laskati grešnicima; On ne šalje nikakve poruke mira da bi uljuljkao neposvećene nekom telesnom sigurnošću. Umesto toga, On stavlja teške terete na savest zločinca i probada njegovu dušu oštirim strelama osvedočenja. Službeni anđeli objavljuju takvome strašne Božje sudove da bi produbili njegovu svest o potrebi i da bi ga podstakli da očajnički uzvikne: 'Šta mi treba činiti da se spasem?' (Dela apostolska 16,30)

»Upravo nevolje koje najsurovije kušaju našu veru... treba da nas približe Hristu.«

Međutim, Ruka koja obara u prah, koja ukorava greh i posramljuje oholost i častoljublje, ista je Ruka koja

podigne pokajnika i onoga koji je skrušena srca. Onaj isti koji je dozvolio da se kazne izlivaju, s najdubljim saosećanjem pita: 'Šta hoćeš da ti učinim?'

Čovek koji je zgrešio protiv svetog i milostivog Boga ne može da učini ništa bolje i plemenitije nego da se iskreno pokaje i u suzama i gorčini svoje duše prizna svoje zablude. To i Bog očekuje od njega; On ne prihvata ništa manje od slomljenog srca i poniznog duha.«¹

»Bog svoju decu vodi putem koji ona ne poznaju, ali ne zaboravlja niti odbacuje one koji se uzdaju u Njega. On je dozvolio da nevolja snađe Jova, ali ga nije zaboravio. On je dozvolio da voljeni Jovan bude prognan na usamljeni Patmos, ali ga je tu posetio Božji Sin i on je gledao prizore pune besmrtno slave. Bog dozvoljava da nevolje snađu pripadnike Njegovog naroda, da bi se čvrstinom i poslušnošću sami duhovno obogatili i da bi svojim primerom poslužili drugima kao izvor snage... Upravo nevolje koje najsurovije kušaju našu veru i doprinose da smatramo da nas je Bog zaboravio, treba da nas približe Hristu, da učine da sav svoj teret položimo pred Njegovu noge i osetimo mir koji nam umesto toga daje.«²

ODGOVORITE

1. Šta mislite zašto Bog dopušta da se Njegova deca suoče sa teškim okolnostima i iskušenjima?

2. Prijatelji vas pitaju: »Zašto se loše stvari događaju dobrim ljudima?« Kako biste im odgovorili?

Hju N. Henri, Twickenham Park, St. Ketrin, Jamajka

1. Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 435, 436. orig.

2. Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 129. orig.

Prva tri izraelska cara bili su Saul, David i Solomun. Svaki od njih je vladao po 40 godina. Posle Solomonove vladavine carstvo je podeljeno, i tako je nastalo Judino carstvo. Poslednji car koji je vladao nad Izraeljem bio je Osija. On je bio sin Ilin i pobunio se protiv Fekaja, koga je ubio i preuzeo njegov tron (2. O carevima 15,30). Osijina devetogodišnja vladavina završila se padom Samarije u ruke Asiraca. Praktično, poslednjih pet izraelskih careva bili su zapravo carevi u Judi.

Josija je bio prvi od poslednjih pet careva. Njegova vladavina počela je kada je imao samo osam godina. On je vladao 31 godinu, otprilike od 640. do 609. godine pre Hrista i bio je jedini dobar car od ove poslednje petorice. Posle Josijine smrti, došao je na vlast njegov sin Joahaz kada je imao 23 godine. On je vladao u Jerusalimu tri meseca tokom 608. godine pre Hrista, a nasledio ga je Njegov brat Joakim. Joakimu je bilo 25 godina kada je počeo da vlada. Vladao je 11 godina, od 609. do 597. godine pre Hrista. Joahin, Joakimov sin, postao je car u 18. godini i vladao je 3 meseca i 10 dana tokom 598. godine pre Hrista. Na njegovo mesto došao je Sedekija, koji je imao 21 godinu kada je seo na presto. On je vladao 11 godina, od 597. do 586. godine pre Hrista. Tokom njegove vladavine Jerusalim je bio pod opsadom. Posle toga, više nije bilo izraelskih careva, jer su oni sada bili u Vavilonu u ropstvu.*

Posle Josijine vladavine, svi carevi koji su usledili na prestolu bili su njegovi sinovi, osim Joahina koji je bio njegov unuk. Tužno je da nijedan od njih nije odlučio da ide stopama svog oca i dede i vlada pravedno pod Božjim vođstvom. Moglo bi se očekivati da će otac, koji je održavao vezu sa Bogom, imati potomke koji isto to čine, ali u ovom primeru vidimo koliko je važno to što Bog u početku nije ni namestavao da Izraeljcima postavi cara, već da lično bude pravi vladar u njihovom životu. Potrebno je imati lični odnos sa Bogom da bismo bili u stanju da činimo ono što je ispravno. Ne možemo se osloniti na svoje genetsko nasleđe, niti na društvo u kome živimo. Uprkos pozivima proroka Jeremije da poslušaju Boga i vrate se Njemu, oni su i dalje nastavljali svojim putem, tako da je ograda zaštite i blagoslova koja je bila namenjena njima i njihovom carstvu ostala veoma daleko.*

ODGOVORITE

1. Da li verujete da je to što je vladavina cara Josije, koja je trajala 31 godinu, imala veze sa njegovim karakterom? Objasnite svoj odgovor.
2. Navedite neke od biblijskih načela dobrog vođstva.

Dian Bejli, Kingston, Jamajka

* Informacije korišćene u ovom članku preuzete su iz adventističkog biblijskog rečnika *The Seventh-day Adventist Bible Dictionary*, pod pojmovima »Saul«, »David«, »Solomun«.

Zastanite za trenutak i razgledajte svoju okolinu, ili okolinu svoje crkve, škole i drugih mesta na kojima često boravite. Usredsredite se na one ljude koje biste mogli smatrati odbačenim – one koji su najranjiviji u vašem društvu. Takve osobe su obično siromašne. Oni su obično beskućnici ili oni koji žive u teškim uslovima. Možda su to deca, samohrani roditelji ili ljudi sa fizičkim oštećenjima iz vaše lokalne crkve. Iako su njihove neprilike očigledne, oni često ostaju neprimećeni i od strane društva i od strane vođa crkve. Isusova zemaljska služba danas nas podseća da služimo potrebama onih koji su pogođeni različitim životnim nedaćama.

Učinite da svaki dan bude »Dan ljubaznosti«.

Nesumnjivo, ima mogućnosti koje možemo iskoristiti da bismo ublažili patnje čovečanstva. Ko je rekao da treba da sedimo i čekamo da neko drugi odredi plan delovanja? Kao što je Hristos lečio bolesne, hranio gladne, a zatim ih pozivao da Ga slede, i mi možemo da primenimo slične postupke u svakodnevnom životu i u svojim evanđeoskim nastojanjima (Matej 25,31-45).

Pokažimo Božju ljubav na praktičan, a ipak dubok način.

Učinite da svaki dan bude »Dan ljubaznosti«. Mnogi životi mogu biti dodirnuti različitim delima ljubaznosti u vašoj okolini. Zajedno sa svojim rođacima, vršnjacima, članovima subotnoškolskog razreda, Subotom možete raznositi pakete sa hranom onima koji su u potrebi, ili obroke za decu i starije osobe. Možete posetiti neki dom za invalide ili napuštenu decu nedeljom ili nekog drugog dana da biste im pružili društvenu podršku. Aktivirajte se tako što ćete im pomagati u obavljanju poslova u domaćinstvu (Priče Solomunove 28,27; Jakov 2,15-17).

Primenite plod Duha da biste ukazali na istinu. Neka se plod Duha jasno pokaže u vašem životu (Galatima 5,22-26). Ljubazna reč ili saosećajno delo mogu biti sila koja će isceliti slomljeno srce i dati nadu nekome ko je obeshrabren. Isus nas poziva da budemo oni koji donose promenu. Ljude ne zanima koliko znate dok se ne uvere koliko vam je stalo do njih. Zauzmite se protiv zlostavljanja dece, nasilja i diskriminacije! Pokažite ljubav prema detetu koje sedi u poslednjoj klupi, beskućniku na ulici, ili siromašnoj udovici u susedstvu (Isaija 1,17). Pokažite Isusovu ljubav na tako privlačan način da bi neko postao blagosloven vašom službom i, zauzvrat, pozeleo da sledi Njega.

ODGOVORITE

1. Koje još strategije možete primeniti da biste ublažili patnje ljudskog roda?
2. Koliko je važna uloga vođa koji služe u vašim evanđeoskim aktivnostima?

Opal Dejvidson, Kingston, Jamajka

15. oktobar 2015.

U GOSPODNJIM OČIMA

MIŠLJENJE (2. O carevima 13,1.2; 24,8.9; 2. Dnevnika 36,5.11.12; Psalam 19,14; Matej 6,33)

Če

Devetnaesti psalam završava se ovim rečima: »Da su ti riječi usta mojih ugodne, i pomisao srca mojega pred tobom, Gospode, Krjeposti moja i Izbavitelju moj.« (Psalam 19,14) Mi često recitujemo tu molitvu ne shvatajući šta u stvari govorimo. Očekujemo da naš govor, misli i dela budu prikladni u Božjim očima. Baš kao što televizijski programi nose oznaku kome su uzrastu namenjeni, tako naše reči, misli našeg srca, i naše ponašanje treba da nose oznaku B – pogodne za to da ih Bog gleda i sluša. Josija je nesumnjivo imao to na umu.

Od pet poslednjih izrailjskih careva, jedino je on činio »što je pravo pred Gospodom«. (2. Dnevnika 34,2) Tako je njegovo vođstvo navelo mnoge da služe Bogu. Zato nije ni čudo što je on više od 30 godina vladao Božjim narodom. Joahaz je vladao tri meseca, Joakim jedanaest godina, Joahin tri meseca, a Sedekija jedanaest godina. Oni su grešili i nisu pokazivali poniznost koja mora da postoji u Božjem narodu. Naravno, Gospod nije mogao da dozvoli da se njihova zla dela nastave. On ni u današnje vreme neće dopustiti da se greh još dugo nastavi.

**Kada poštujemo
Boga, i On
poštuje nas.**

Kada poštujemo Boga, i On poštuje nas. Tekst u Jevandelju po Mateju 6,33. podseća nas da, ako prvo tražimo carstvo Božje, onda će nam se i sve ostalo dodati. Bog je želeo da prorok Jeremija upozori careve na uništenje koje će ih zadesiti ako ne budu sledili Njegove zapovesti. Međutim, oni su ga zanemarivali, i na taj način skratili svoju vladavinu i svoj život. Bog zahteva od nas da Mu budemo poslušni za svoje dobro. Kada smo Mu poslušni, doživljavamo i obilne blagoslove koje je pripremio za nas.

Neka bi reči iz vaših usta i misli vašeg srca uvek bile prihvatljive u Njegovim očima. Amin.

ODGOVORITE

Da li ste doživeli neku pobjedu i/ili uspeh zato što ste činili ono što je pravo u Gospodnjim očima? Podelite to iskustvo sa nekim tokom naredne sedmice.

Teri-en Grejem, Kingston, Jamajka

ZAKLJUČAK

Kada se pitamo zašto je Bog dozvolio da sud padne na Izrailj i Judu, obično pomislimo na idolopoklonstvo, na ljude koji zanemaruju Boga i idu sopstvenim putevima. I to je zaista predstavljalo ogroman deo problema, naročito kada je reč o severnom carstvu – Izrailju. Ali proroci, a naročito Isaija, Mihej i Jeremija ukoravali su narod ne samo zbog njihovog odnosa prema Bogu, već i zbog rđavog postupanja prema drugim ljudima. Slediti Boga ne znači samo iskoreniti greh ili ispuniti spisak dužnosti. To podrazumeva i prepoznavanje ljudskih potreba i zadovoljavanje tih potreba, kao i deljenje blagoslova koje nam je Bog dao.

RAZMOTRITE

- Izgovorite prorokov govor o sudu iz 22. poglavlja Knjige proroka Jeremije, ili 6. poglavlja Knjige proroka Miheja.
- Čitajte »blagoslove i prokletstva« koje Mojsije iznosi u 5. Mojsijevoj 27-30. poglavlja i razmislite kako su drevni Izrailjci gledali na njih.
- Proučite istoriju drevnog Izrailja u arheološkim knjigama ili na Internetu.
- Napišite svoj članak za izmišljene stare jerusalimske novine o reakcijama prema Jeremijinoj proročkoj službi.
- Dobro razmislite na koje vidove vašeg života vas Bog poziva da se usredsredite i u kojim oblastima biste mogli da se potpunije oslonite na Njega.
- Razmotrite u razgovoru buduće prilike za službu u kojima bi Bog mogao da vas upotrebi ako Mu budete verni.
- Proučite značenje sedamdesetogodišnjeg zarobljeništva u Vavilonu uz pomoć nekog konkordansa i priručnika za proučavanje.

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 381-391. orig.

Jon Paulien, *What the Bible Says About the End-Time*, pp. 124, 125.

Tompol Viler, Nešvil, Tenesi, SAD

Pouka 4

Od 17. do 23. oktobra 2015.

Ukor i kazna

*»Iscijeli me, Gospode, i biću iscijeljen; izbavi me,
i biću izbavljen, jer si Ti hvala moja.«*

(Jeremija 17,14)

Dok sam u drugoj polovini prošlog veka pohađao koledž, uzimao sam časove iz programskog jezika »bejzik«. Među jednostavnim komandama koje smo naučili, postojala je pozicija »ako/onda«. Ako je upisan jedan činilac, onda je programiran jednostavan odgovor koji ga prati. »Ako je $x + x + x = 60$, onda to podeli sa 2«. Ako se jedan uslov ne pojavi, jednostavan odgovor izostaje. Možete da uvedete koliko god hoćete »ako-onda« komandi u program, i svaka od njih se bavi jednim činiocem, jednom malom situacijom, jednim delićem programa.

Greška nije u programiranju.

Jeremijina služba Izrailjcima u šestom veku pre Hrista izgleda da je predstavljala dugi niz naglašenih »ako-onda« poruka. Komandna linija je zvučala ovako: »Ako ćeš se vratiti, Izrailju, veli Gospod, k Meni se vrati, i ako ukloniš gadove svoje ispred Mene, nećeš se skitati.« (Jeremija 4,1.2)

U čemu je, prema Jeremiji, bila suština Izrailjevog problema? Podrazumevajući odnos »ako-onda«, on im je rekao: »Obrežite se Gospodu, i skinite okrajak sa srca svojega, Judejci i Jerusalimljani, da ne iziđe jarost Moja kao oganj i razgori se da ne bude nikoga ko bi ugasio za zla djela vaša.« (4. stih) Bog im je govorio da, ukoliko se odvrte od zla i ponovo posvete svoja srca Njemu, onda ni On neće iskaliti svoj gnev zbog njihovih greha.

Ko ne bi poslušao taj predlog i u poniznosti i zdravim razumom, učinio sve da zadovolji zahteve tog »programa«? Ko bi dozvolio da se takav »ako-onda« predlog ne izvrši? Zar greška ne bi odmah postala očigledna? Greška nije u programiranju. Greška je u ljudskim operaterima.

Ove sedmice proučavaćemo posledice tvrdoglavog odbijanja naroda da čuje i posluša Božje »ako-onda« komande. Saznaćemo šta se dešava stotinama i hiljadama ljudi koji prema izboru slušaju. Otkrićemo kako da prepoznamo razliku između onih koji govore laž u Božje ime i onih koji prenose jednostavnu istinu odozgo.

Tim Lejl, Hagerstaun, Merilend, SAD

Knjiga proroka Jeremije počinje predstavljanjem proroka čitaocima. Njegovo poreklo i poziv u proročku službu postavljaju scenu za ostatak njegove knjige. Jeremija je poticao iz svešteničke porodice. Njegov otac, Helkija, bio je sveštenik u Izrailju (Jeremija 1,1-3), a isto tako i njegov deda. Prema tome, možemo pretpostaviti da je mladi Jeremija bio na korak od toga da i sam postane sveštenik. Međutim, poziv u proročku službu preovladao je nad svešteničkom lozom. Gospod je imao drugi plan za svog slugu – plan »nade« (Jeremija 29,11).

Jeremija je primio poziv u 13. godini Josijinog carovanja, 627. godine pre Hrista. Sveto pismo ističe da je Josija bio poslednji pravedni car u Judi. Nakon njegove prerane smrti, 609. godine pre Hrista, svaki car koji je seo na tron u Judi bio je nedostojan tog zadatka. Tako mračno razdoblje u istoriji Izrailja zahtevalo je čoveka koji ima hrabrost, veru i ljubavi prema Bogu. Pošto se malo raspravljao sa Bogom, Jeremija se konačno povinovao Njegovoj volji. Zato se njegov život ističe kao simbol službe i potčinjenosti Bogu.

»U trenutku Joakimovog stupanja na presto postalo je očigledno da Josijina reforma nije postigla ništa više od prisilnog gušenja idolopoklonstva i uspostavljanja spoljašnje službe Bogu.«* Posle toga sveštenici, proroci i narod doveli su Jeremiju pred vlasti zahtevajući da bude kažnjen smrću zato što je najavljiivao zlo gradu (Jeremija 26,8-11). Jeremijino progonstvo bilo je posledica njegovog otvorenog osuđivanja Izrailjevih greha i nestvarnog osećanja sigurnosti izazvanog lažnim porukama o miru koje su objavljivali samozvani proroci. Ukazujući na Hram i Božju naklonost prema Izrailju kao na štit od spoljašnjih opasnosti, oni su zaveli narod na stranputicu (Jeremija 7,4).

Dok je osuđivao Izrailjeve grešne puteve i najavljiivao posledice njihovih postupaka koje će dostignuti vrhunac Božjom osudom nad narodom, Jeremija je patio od ozbiljne depresije (Jeremija 9,1). Ljubav prema narodu i ljubav prema Božjem zakonu borile su se u njegovom srcu. Ipak, on je, neosporno, bio pravi čovek za taj posao – neko ko je voleo one koje je i Bog voleo, koji je plakao nad grehom i njegovim posledicama, čovek koji je objavio poslednju poruku opomene dovodeći u opasnost čak i svoj život. Nama je danas nesumnjivo potrebno više Jeremija.

ODGOVORITE

1. Kako biste objasnili šta zaista znači prihvatiti Božju volju i Njegove planove za naš život?

2. Objasnite šta bi značilo biti Božji prorok u današnjem društvu.

Sezar Grasioto, Hagerstaun, Merilend, SAD

* R. Jamieson, A. R. Fausset, and D. Brown, *A Commentary Critical, Practical and Explanatory on The Old and New Testaments*, p. 294.

Judin problem (Jeremija 14,11-16; 17,1-4)

U vreme proroka Jeremije Juda je imao problem. Živeli su u stanju poricanja. Njihovi preci dovedeni su iz Egipta u Obećanu zemlju. Bog je svakom izrailjskom plemenu dao njegovo nasledstvo i blagoslovio ga. Međutim, u trenutku kada je Bog pozvao Jeremiju u proročku službu, Njegov narod se odvratio od Njega i obožavao bogove paganskih naroda koji su ih okružavali. Jeremija se priseća »oltara njihovijeh i lugova njihovijeh pod zelenim drvetima«. (Jeremija 17,2) Prinoseći žrtve paganskim idolima i kadeći pred Valom (Jeremija 11,17), oni su se odrekli Boga koji ih je tako bogato blagoslovio.

Judin problem poricanja sastojao se u tome što su slušali lažne proroke koji su govorili laž u Božje ime (Jeremija 14,14). Bog je o njima rekao preko Jeremije: »Mačem i glađu i pomorom pomoriću ih.« (Jeremija 14,12) Ali nisu hteli da slušaju, tako da je Bog rekao Jeremiji da se više ne moli za taj narod. Ako bi i postili, On ne bi čuo njihove molitve, niti bi prihvatio njihove žrtve. Narod je bio u poricanju zato što je verovao lažnim prorocima koji su rekli da ni mač ni glad neće doći na njihovu zemlju (Jeremija 14,15).

Njihovi gresi bili su ispisani »gvozdenom pisaljkom« i utisnuti »vrhom od dijamanta« na tablicama njihovog srca (Jeremija 17,1). Napuštajući svog Boga, oni su napustili i »našljedstvo« koje im je On dao (Jeremija 17,4). Živeći u stanju poricanja, izgubili su pravo na Božji blagoslov i zaštitu, a kao posledica toga, treba da postanu sluge svojih neprijatelja u stranoj zemlji. Proročanstvo o maču, gladi i pomoru obistinilo se uprkos rečima lažnih proroka. Judejci su tvrdili da su Božji poseban narod, ali svojim delima su Ga se odrekli.

Judin problem je sveopšti (Jeremija 17,5-10)

Kada je izneo Judin problem, Jeremija je naveo istinu o kojoj mu je Bog govorio – o tome kako je ljudsko srce veoma »prijeverno« i »opako«. (Jeremija 17,9) To pokazuje da je Bog na Judin problem gledao kao na sveopšti ljudski problem. Zbog Adamovog greha mi se rađamo sa grešnom ljudskom prirodom. Apostol Pavle nam kaže da smo svi zgrešili i izgubili slavu Božju (Rimljanima 3,23). Zato smo skloni da živimo u stanju poricanja. Kada je razgovarao sa Nikodimom, Isus mu je ukratko izneo plan spasenja. Objasnio mu je zašto je Sin došao na zemlju, kako će On biti uzdignut i umreti, i kako će, Njegovom smrću, dar večnog života biti dostupan svima (Jovan 3,14-16). Ipak, budući da poznaje ljudsko srce, Isus je kazao Nikodimu da će ljudi, iako »Vidjelo dođe na svijet« (Jovan 3,19), odbaciti Božji dar zato što su zli i više vole tamu nego Videlo. Čak i kada nas nežni Spasitelj poziva da Mu pridemo i pronađemo odmor od stresa i životnih tereta (Matej 11,28.29), mi kažemo, u poricanju, da nema mira i spokoja na ovom svetu.

Preobražaj (Jeremija 4,1.2; 17,7.8)

Juda je imao slobodu izbora. Mogli su da biraju kome će služiti – Bogu ili Valu. Zato im Bog poručuje preko proroka Jeremije: »Ako ćeš se vratiti...« (Jeremija 4,1). Iako su se nalazili na korak od nacionalne katastrofe i gubljenja nasleđstva, Bog ih je uveravao da, ako se vrate Njemu, neće biti preseljeni (Jeremija 4,1), da će drugi narodi naći blagoslov u Bogu preko Judine službe i primera i slaviti Ga (Jeremija 4,2), da će Juda biti zaštićen od onih koji su želeli da ga unište, i da će biti blagosloveni kao drvo posađeno kraj reke (Jeremija 17,7.8). U svetlu svega dobrog što je želeo da učini za Judu, Bog ih poziva: »K Meni se vrati.« (Jeremija 4,1) Takvo iskustvo preobraženja donelo bi im Božji blagoslov.

Odbijeni pozivi (Jeremija 11,18-23)

Narod je verovao lažnim prorocima koji su govorili da Bog neće poslati mač na Judu i pored njegovih greha. Odbili su Božje pozive da uklone svoje gadosti i vrate se Njemu (Jeremija 4,1). Pošto su bili nespremni da prepoznaju svoje poricanje, Jeremijin ukor i savet bio im je prilično neprijatan. Iskalili su svoj gnev na Božjem proroku, koji je sebe video kao »jagnje i tele koje se vodi na klanje«. (Jeremija 11,19) A oni koji su bili u poricanju rekli su: »Istrijebimo ga iz zemlje živijeh«. (19. stih) Kao što je Judin problem poricanja sveopšti, takva je i njihova reakcija prema onima koji im upućuju Božji poziv za promenu. Apostol Pavle je rekao Timotiju: »Svi koji pobožno hoće da žive u Hristu Isusu, biće gonjeni.« (2. Timotiju 3,12)

Isus je dao predivno obećanje vernicima crkve u Smirni koji su stradali zbog svoje vere u Njega: »Budi vjeran do same smrti, i daću ti vijenac života.« (Otkrivenje 2,10) To obećanje odnosilo se i na Jeremiju, i na sve one koji se ne odriču Boga ni pod pretnjom progonstva.

ODGOVORITE

1. Na koji način se možemo odreći Boga, iako tvrdimo da smo hrišćani?
2. Navedite neke pozive koje nam Bog upućuje, i sa kojima ste upoznati.
3. Šta smatrate progonstvom? Da li ste doživeli nešto od toga?

Džordž E. Rajs, Grinkastl, Pensilvanija, SAD

**Isus poznaje
ljudsko srce.**

»Pod Davidovom vladavinom izrailjski narod je, poslušnošću Božjem zakonu, stekao ugled i snagu. Međutim, carevi koji su došli nakon njega težili su da uzdignu sebe. Slavu za uspešnost carstva pripisivali su sebi zaboravljajući da u potpunosti zavise od Boga. Smatrali su sebe mudrim i nezavisnim zbog časti koju su im ukazivali pogrešivi, zabludeli ljudi. Postali su pokvareni, nemoralni i odmetali su se od Gospoda da bi služili idolima.

Bog ih je dugo podnosio, pozivajući ih na pokajanje. Međutim, odbili su da poslušaju, i On ih je na kraju osudio da bi im pokazao koliko su zapravo slabi bez Njega...

Savezi koje su Izrailjci uspostavljali sa svojim paganskim susedima pokrenuli su gubitak njihovog identiteta kao Božjeg posebnog naroda. Iskvarili su se pod uticajem onih sa kojima su sklapali zabranjene saveze. Zbog udruživanja sa svetom izgubili su svoju prvu ljubav i revnost u službi Bogu. Prednosti koje su time stekli izazvale su samo razočaranje i gubitak mnogih duša.

»Onima koji greše Bog šalje pozive i obećanja.«

Iskustvo Izrailja biće iskustvo svih onih koji, odvrćući se od živog Boga, traže snagu u svetlu. Oni koji napuštaju Svemogućega, Izvor svake snage, i udružuju se sa svetom, dopuštajući sebi da zavise od njega, gube moralnu snagu i izjednačavaju se sa onima u koje se uzdaju.

Onima koji greše Bog šalje pozive i obećanja. On pokušava da im ukaže na greške i navede ih na pokajanje. Ali, ako odbiju da svoje srce ponize pred Njim, ako nastoje da se uzdignu iznad Njega, On će morati da ih osudi. Nikakav spoljašnji znak bliskosti sa Bogom, nikakva navodna povezanost sa Njim neće biti prihvaćena od onih koji Ga uporno sramote oslanjajući se na ruku svetovne sile.«*

ODGOVORITE

1. Možda se vi ne klanjate Astaroti i nemate oltare u svom domu, ali razmislite o stvarima koje za vas imaju veliku vrednost. Da li su to ti »idoli« koji vas sprečavaju da se u potpunosti oslonite na Boga?

2. Šta možete učiniti da biste postali spremni da srce potpuno predate Bogu?

Laura Samano, Hagerstaun, Merilend, SAD

* Ellen G. White, »God's Chosen People«, *The Review and Herald*, August 4. 1904. p. 7.

ODUSTANITE OD PORICANJA

PRIMENA (Jeremija 4,1-4; Jovan 8,23-32)

Sr

Pošto je voleo judejski narod, Bog im je slao proroke da ih upozore na posledice neposlušnosti. Ali umesto da poslušaju ta upozorenja, oni su izabrali stazu poricanja. Kroz celu istoriju vidimo opasnosti od poricanja, počevši od prvog greha Adama i Eve, pa sve do odbacivanja Isusa. Kako možemo izbeći poricanje u ličnom životu? Sledećih šest koraka mogu nam pomoći u tome:

Odlučite da budete ponizni. Jeremija je upozoravao narod: »...Ponositost srca tvogega prevari tebe.« (Jeremija 49,16) Kada negujemo ponizan, poučljiv duh, mi se možemo suočiti sa istinom i sprovesti neophodne promene.

Ohrabrite, a ne »ubijajte« glasnika. Jeremija je trebalo da prenese ljudima neke ozbiljne savete, ali oni to nisu umeli da cene, već su kovali zaveru kako da ga ubiju (Jeremija 11,19). Veliki korak ka odustajanju od poricanja predstavlja otvorenost za slušanje (pa čak i traženje) saveta pobožnih ljudi.

Obratite pažnju na Božje opomene. Čitajte Božje poruke u Bibliji. Pozivi koje On srdačno upućuje svom narodu – da budu ponizni, da odustanu od oholosti, da se odvrte od greha i sebičnosti, da vole Boga i druge – podjednako su važni i danas.

Zanemarite privid. Jeremija se žalio: »Zašto je put bezbožnički srećan? Zašto žive u miru svi koji čine nevjeru?« (Jeremija 12,1) To često tako izgleda, ali ljudi će biti kažnjeni za svoje nepokajane grehe. Bog je obećao: »Ja Gospod ispitujem srca i iskušavam bubrege, da bih dao svakome prema putovima njegovijem i po plodu djela njegovijeh.« (Jeremija 17,10)

Priznajte svoje grehe. Bog je pozivao svoj narod: »Vrati se, odmetnice Izrailju... jer sam milostiv... Samo poznaj bezakonje svoje, da si se odmetnula od Gospoda Boga svojega.« (Jeremija 3,12.13) Priznanje greha i buntovnosti omogućava duhovni rast.

Podignite pogled. Bog je imao predivne planove za judejski narod. On je govorio: »Narodi će se blagosiljati Njim.« (Jeremija 4,2) biće »kao drvo usađeno kraj vode« kome se »list zeleni... i ne prestaje rađati rod.« (Jeremija 17,8) Ali, nažalost, morao je da mu kaže: »I ti ćeš i koji su s tobom ostaviti nasljedstvo svoje koje sam ti dao.« (Jeremija 17,4)

Bog ima predivne planove i za nas, ako Mu samo dopustimo da nas vodi prema njima.

ODGOVORITE

1. Kad bi se od vas tražilo da Jeremijina proročka upozorenja prenesete savremenim ljudima, koja tehnološka sredstva i metode biste koristili? Mislite li da bi danas ljudi bili spremniji da slušaju nego u ono vreme? Zašto bi, ili zašto ne bi?

2. Šta mislite, koju Jeremijinu poruku Bog posebno želi da zapamtite?

Lori Pekam, Šarpsburg, Merilend, SAD

DA LI JE TO NAJTEŽI POSAO NA SVETU?

MIŠLJENJE (Jeremija 11,18-23)

Da li biste voleli da budete prorok? To je zanimanje koje u ovom trenutku nije baš popularno. Ukoravanje ljudi zbog njihovih grehova i predviđanje njihove skoro propasti zaista ne donosi veliku zaradu. Pa ipak, to je u osnovi bio Jeremijin posao, i jasno vam je zašto je u nekim trenucima priželjkivao da bude zemljoradnik, vatrogasac, ili bilo šta drugo.

Bilo je nekih proroka u njegovo vreme koji su pronašli lakši put. Oni su imali proročanstva koja su bila svetla i optimistična. Oni su pomagali ljudima da se osećaju dobro, isto kao kad im na Fejsbuku kažu da izgledaju sjajno na novoj fotografiji. Ali, Jeremija nije imao takva proročanstva. Njegova proročanstva ukazivala su ljudima na njihovu grešnost i podsticala ih da se pokaju.

Kada nam neko kaže istinu to je dar.

Ponekad možete da se izvučete kad kritikujete ljude ukoliko svoje negativne komentare ograničite na jednu političku grupu. Voditelji radio-emisija mogu da budu uspešni u tome. Međutim, Jeremija nije mogao. On je morao da prenese neprijatnu poruku čitavom narodu. Ako svakoga ukoravate, uskoro ćete sedeti sami u školskoj trpezariji. Međutim, Jeremija je imao i veći problem od nepopularnosti. Ljudi su pravili zave-re čak i da ga ubiju (Jeremija 11,18-23).

Zbog svega toga, poslom proroka ljudi treba da se bave jedino ako su na to pozvani. A danas je samo mali broj između nas zaista pozvan na to. Zbog toga je ono na šta treba da obratimo pažnju, u stvari, kako da odgovorimo na proročku poruku, ili drugačije rečeno, kako da odgovorimo ljudima koji govore istinu. Da li želimo da imamo prijatelje koji će nam govoriti iskreno o našem stanju, ili želimo da se okružimo onima koji će nam pomoći da se sakrijemo od sopstvenih slabosti – to je ona vrsta ljudi koji umirućem pacijentu govore: »Izgledate sjajno«?

Kada nam neko kaže istinu to je dar. Međutim, to je dar koji mogu da prihvate samo oni koji su iskreno ponizni. »Ljudi se povremeno spotaknu o istinu«, rekao je Winston Čerčil, »ali većina odmah ustane i požuri dalje kao da se ništa nije dogodilo.«*

Danas se o Jeremiji govori kao o »velikom« proroku. Pra-pra-praunuci onih ljudi koji su pokušali da ga ubiju sada duboko poštuju njegovo ime. Koliko će vremena nama biti potrebno da naučimo da cenimo ljude koji nam govore istinu, ako uopšte ikada to naučimo?

ODGOVORITE

1. Šta bi vam moglo olakšati da primite duhovni savet od nekog vernika iz crkve?
2. Da li ste ikada primili duhovni ukor koji vam je promenio život?
3. Danas nema mnogo proroka. Koje kanale Bog danas koristi da bi opomenuo i ukorio ljude?
4. Koje biblijske izjave bi vas učinile nepopularnim ako biste ih naveli?

Kim Pekam, Šarpsburg, Merilend, SAD

* Winston Churchill, goodreads, <https://www.goodreads.com/quotes/33-men-occasionally-stumble-over-the-truth-but-most-of-them>.

VRATITE SE GOSPODU!

ISTRAŽIVANJE (Jeremija 4,1.2; 17,7.8)

Pe

ZAKLJUČAK

Uprkos istoriji Božje vernosti Izrailju, vidimo u skladu sa poukom za ovu sedmicu da su Mu oni okretali leđa. Što je još gore, nisu bili u stanju da prihvate istinu o svom odnosu sa Bogom. On ih je preklinjao da Mu se vrate, ali oni su odbijali, jer im je bilo »dovoljno dobro« tamo gde su se nalazili. Koliko puta Bog pokušava da dopre do nas, obećavajući nam pomoć i obnovljenje, ali mi smatramo da nam je »dovoljno dobro«? Moramo Ga pustiti u svoje srce da bismo mogli da Mu se vratimo!

RAZMOTRITE

- Razmislite o koracima navedenim u odseku »Primena« za ovu sedmicu. Molite se i tražite od Boga da vam otkrije oblasti u vašem životu u vezi sa kojima niste u stanju da se suočite sa istinom, da biste mogli da Ga pozovete da vam pomogne upravo u tome.
- Napravite sliku koja prikazuje jaz koji je postojao između izrailjskog naroda i Boga što se vidi u biblijskim stihovima predviđenim za proučavanje ove sedmice. Pokažite svoje umetničko delo članovima svog subotnoškolskog razreda.
- Izadite u prirodu potpuno sami. Iskoristite to vreme za molitvu (glasno, ako je potrebno) i za ponovno povezivanje sa Bogom.
- Poverite se dobrom prijatelju u vezi sa oblastima u kojima smatrate da ne ostvarujete ono što Bog traži od vas. Pozovite tog prijatelja da se moli za vas, dok tražite način da se pomirite sa Bogom.
- Sa svojim subotnoškolskim razredom organizujte glasno i naizmenično čitanje biblijskih tekstova da biste posebno dočarali borbu o kojoj se govori u pouci za ovu sedmicu. U svom čitanju koristite stihove iz odseka »Logos«.
- Čitajte Knjigu proroka Jeremije i radujte se zbog činjenice da Bog nije zauvek okrenuo leđa svom narodu (videti: Jeremija 29,10-14).
- Napravite listu onih oblasti u svom životu u kojima vidite da vas Bog poziva da nešto učinite, ali vi to odbijate. Molite se nad tom listom, priznajući svoju tvrdoglavost i tražeći pomoć od Njega da se promenite.

POVEŽITE

Isaija 63,9; Jeremija 31,3; Osija 11,4.

Elen G. Vajt, *Put Hristu*, »Božja ljubav prema čoveku«, str. 9-15. orig.

Precept Upon Precept Lectures—Jeremiah, Part 1 and 2, Precept Ministries.

Alison Sosedá, Dejton, Ohajo, SAD

Pouka 5

Od 24. do 30. oktobra 2015.

Prorokove nevolje

*»Nagovarao si me, Gospode, i dadoh se nagovoriti;
bio si jači od mene i nadvladao si me;
na potsmjeh sam svaki dan, svak mi se potsmijeva.«*

(Jeremija 20,7)

»Osuđen sam da govorim.« Postoji »plamen duboko u meni«, »oganj zapečaćen koji gori u mojim kostima«.* Pesnikinja Lorna Gudison iznosi Jeremijinu priču o božanskom pozivu, unutrašnjoj borbi i pobjedi nad iskušenjem u svojoj pemu »Prorok Jeremija govori«/»Prophet Jeremiah Speaks«/. Ona govori o mladićevoj svetoj obavezi da ukori religiozna nedela izabranog roda, otvoreno neverstvo onih koji su bili zaduženi da prevode Božji narod, kao i o prorokovim unutrašnjim borbama. On tiho jeca – noseći teret greha Božjeg naroda i stradajući hrabro zbog poziva koji je primio.

Razumljivo, naša ljudska ograničenja često nam pokrenu trenutke sumnje u sebe, kao što se dogodilo i Jeremiji. Borimo se sa nedostatkom samopouzdanja misleći da ćemo izgovoriti pogrešne poruke na pogrešan način. Okrivljujemo svoj ograničeni rečnik, nesposobnost da govorimo u javnosti, nedostatak znanja i tremu zato što ne uspevamo da učinimo ono što naš Stvoritelj očekuje od nas. Mi jednostavno ne verujemo da je Bog otkrio nešto divno u nama i da želi da nas upotrebi u unapređivanju Njegovog dela. On želi da nas pouči i pošalje kao Jeremiju da pozivamo Njegov narod da Mu se vrati (Osija 6,1). Zašto Mu ne bismo to dozvolili? Kao Jeremija, i mi moramo imati »oganj u kostima«, čežnju da uvek pevamo hvale Bogu, da govorimo o Njegovoj dobroti i objavljujemo Njegovu Jevanđelje o ljubavi, kako vernima tako i nevernima (Jeremija 20,7-14).

Ove sedmice, istražićemo pozadinu Jeremijinog poziva. Zašto ga je Bog pozvao, i to u tako osetljivom uzrastu? Često se borimo da razumemo zašto Bog upućuje »pozive« i ko treba da ih primi. Suvišno je reći da nije na nama da o tome odlučujemo. Naša uloga je da pružimo podršku, da razumemo da je Božja volja neprikosnovena. Proučićemo Jeremijinu poruku Božjem narodu, kao i značaj te poruke za nas.

Da li smo duhovni preljubočinci? Da li smo pali u greh? Da li treba da se vratimo Gospodu (Osija 14,1)? Da li smo prekinuli svoju vezu sa Bogom? Ako jesmo, možda je i nama potrebna proročka poruka.

Džoli Džon, Des Baras, Babono, Sveta Lucija

* Lorna Goodison, *To Us, All Flowers Are Roses*, pp. 43, 44.

Vreme provedeno u mnogobožackoj atmosferi Egipta ostavilo je traga na izrajskoj pobožnosti. Božji narod je godinama bio otvoreno izložen uticaju egipatskih iskvarenih običaja i opakih religioznih zabluda. Mojsije je došao, ali egipatski otrov delovao je među ljudima. Iako su bili potpuno slobodni u pustinji, Izrailjci su krenuli putem duhovne preljube – otvoreno prkoseći Bogu i nastojeći da Ga zamene zlatnim kipovima.

Bog je činio čudo za čudom, ali mnogi iz Njegovog naroda bili su obeleženi dugom izloženošću mnogobožstvu. Međutim, On nije odbacio svoj narod čak ni nakon njihove »bestidne« prostytucije (Jezekilj 16,30). On je pokušavao da dosegne svoj narod preko proroka – od kojih su mnogi otvoreno jadikovali nad Izrailjevim duhovnim stanjem. Tako važan poziv ponekad je nailazio na nesigurnost, sumnju u sebe i spoljni otpor. Otvoreno ukazivanje na zlo ponekad je nailazilo na otpor čak i među vođama – duhovnim i drugim (Jeremija 20,1.2). Kad se nađemo u nevolji, mi se podsećamo da će nas Gospod zaštititi, koji je Svetlost i Spasenje (Psalam 27,1-3). Takva sigurnost nesumnjivo može popločati put pomirenju u prilikama duhovne preljube.

Nema mesta duhovnoj preljubi (Jeremija 5,26-31; Jezekilj 16,32; Osija 3)

Naš Bog zaslužuje iskrenu hvalu i obožavanje. U tom smislu, treba učiniti svaki napor da bi se iskorenilo versko pomodarstvo i izopačena učenja koja nipodaštavaju Božje zakone. Jeremijina proročka knjiga pominje sledeće pojave u Njegovom narodu: »bezbožnici« koji postavljaju zamke, proroci koji »prorokuju lažno«, sveštenici koji »gospoduju preko njih« i »kuće... pune prijevare« (Jeremija 5,26-31). Takvo ponašanje pokazuje da je nastupilo duhovno neverstvo i izjednačava Božji narod sa preljubočincima i bludnicama (Jezekilj 16,31.32). Bog, međutim, voli svoj narod večnom ljubavlju. Kao i Osija prema nevernoj Gomeri, On je uvek spreman da oprost i primi svoj pokajani narod u svoj dom (Osija 3).

Bog ne napušta svoj narod zbog njegovih grehova. Umesto toga, On nas poziva preko naših svakodnevnih razgovora sa drugim hrišćanima, preko bogoslužjenja, preko proročkih poruka u svojoj Reči. Te poruke su objavljivali i veliki i mali proroci. U svakom slučaju, uloženi su veliki napor da se prepozna i naglasi greh da bi se pokrenulo pokajanje. Knjiga proroka Jeremije govori o povredi »bračne« veze između Boga i Izrailja i poziva na pomirenje.

Baćeni u »tamnicu« života (Jeremija 20,3)

Iako se proročki poziv na pokajanje smatra neophodnim za spasenje duša, on ponekad nailazi na protivljenje. Kao i Jeremija i mi možemo biti »metnuti u tamnicu« zbog iznošenja istine o duhovnim zloupotrebama. Naša tamnica može biti »samopovlašćivanje« nekih duhovnih vođa, nedostatak podrške vernika crkve, ili progonoštvo od strane vernika i nevernika. Šta god da »tamnica« predstavlja, Bog je spreman da nas oslobodi iz naših okova, kao što je oslobodio i Jeremiju (Jeremija 20,3).

Posle skidanja okova, pozvani smo da se predamo službi Njemu (Matej 28,19). Ipak, naše samopouzdanje može splasnuti kad nas On pozove. Možda ćemo se odmah pozvati na lični nedostatak iskustva, ili pobeći od svojih verskih dužnosti kao što je Jona učinio. Međutim, Jeremija predstavlja izvanredan primer mladosti posvećene objavljivanju Reči. Nemojmo reći da smo deca koja ne umeju da govore, niti da smo paralisani strahom (Jeremija 1,7.8). Gospod je taj koji govori preko nas (Jeremija 1,9). On nas osposobljava da razumemo i pomaže nam da damo svoj doprinos slavi Njegovog carstva. Iako mladi, pozvani smo da pišemo, govorimo, proповедamo i pevamo o Njegovoj slavi i čudesnim blagoslovima koje nam je dao, ovako nezasluznim kakvi jesmo.

Duhovni oganj u srcu i kostima (Jeremija 20,7-14)

Dok sa obnovljenim poletom nastavljamo svoje duhovno putovanje, mi moramo, kao i Jeremija, imati duhovni »oganj« u kostima, a prema sličnosti, i u srcu. Uprkos izazovima sa kojima se suočavamo, ne treba da odustanemo od svoje želje za spasenjem. Iskušenja i nevolje mogu se pojaviti, ali Isus Navin nas podstiče da budemo »slobodni i hrabri« (Isus Navin 1,9), a apostol Pavle bi želeo da se »hvalimo i nevoljama« (Rimljanima 5,3), jer nam one pomažu da postanemo pomirljivi, tolerantni i istrajni. »Oganj« u srcu i kostima nesumnjivo će nam pomoći da ostanemo postojani tokom iskušenja. Evo nekih načina na koje možemo obezbediti prisutnost duhovnog »ognja« u srcu i kostima:

**Bog ne napušta
svoj narod zbog
njegovih grehova.**

Svakodnevno proučavajte Božju reč. Svakodnevno bavljenje Biblijom najjače je oružje protiv sotonskih zamki. U Reči je sila.

Tražite vođstvo Svetog Duha. Prisustvo Svetog Duha garantuje nam da ćemo biti preobraženi, obnovljeni i osposobljeni za rad u Božjem carstvu.

ODGOVORITE

1. Koji lažni bogovi se mešaju u vaš odnos sa Bogom? Kako ih možete iskoreniti iz svog života?

2. Na koji način vas nedostatak samopouzdanja sprečava da date svoj doprinos Božjoj crkvi, a samim tim i Njegovom carstvu?

3. Da li ste nekad bili »bačeni u tamnicu« zato što ste objavljivali Božju reč? Kako ste reagovali u toj situaciji? Šta možete učiniti da biste pomogli nekom drugom ko je »bačen u tamnicu«?

Alisija Valas, Des Baras, Babono, Sveta Lucija

»Lestvice hrišćanskog napredovanja, na kojima svaka prečaga označava usavršavanje u poznavanju Boga«,¹ predstavljaju nešto čemu moramo obručke pristupiti uprkos izazovima. »Vera, dobra dela, znanje, umerenost, strpljivost, pobožnost, bratska ljubav i ljubav uopšte predstavljaju prečage na tim lestvicama. Mi se spavamo penjući se prečagu po prečagu, približavajući se korak po korak visinama Hristovog ideala za nas. Tako nam On postaje mudrost, i pravednost, i posvećenje i otkupljenje.«²

»I prorok Jeremija izjavljuje: 'Mudri da se ne hvali mudrošću svojom, ni jaki da se ne hvali snagom svojom, ni bogati da se ne hvali bogatstvom svojim. Nego ko se hvali, neka se hvali tijekom što razumije i poznaje Mene da sam Ja Gospod koji činim milost i sud i pravdu na Zemlji, jer mi je to milo, govori Gospod!'« (Jeremija 9,23.24)³

Imamo pravo da pitamo Boga koje korake da preduzmemo na svom životnom putu...

Mi često gubimo iz vida konačni cilj – živeti životom koji je ugodan Bogu. Tada odstupamo od Božjeg plana i padamo na svom putu. Međutim, uz Zastupnika koji je tako pun ljubavi i saosećanja, sigurno ćemo primiti otkup. Ozbiljno hodanje sa Bogom naučiće nas da možemo da razgovaramo s Njim, da Mu postavljamo pitanja, da saznamo Njegove želje i dobijamo smernice za svoj život. Čak i kad zalutamo, On nas čeka sa raširenim rukama, podstičući nas da postanemo Njegovi sinovi i kćeri u našem Gospodu i Spasitelju, Isusu Hristu.

»Iskustva kroz koja je prolazio u danima svoje mladosti i u kasnijim godinama svoje službe, naučila su ga da 'put čovječiji nije u njegovoj vlasti niti je čovjeku koji hodi u vlasti da upravlja koracima svojim'.«⁴ Prema tome, imamo pravo da pitamo Boga koje korake da preduzmemo na svom životnom putu, i da se molimo kao Jeremija: »'Karaj me, Gospode, ali s mjerom, ne u gnjevu svom, da me ne bi zatro!'« (Jeremija 10,23.24)⁵

ODGOVORITE

1. Šta bi trebalo uraditi da bismo izbegli veliku nevolju koju je Jeremija prorekaao?

2. Kako možemo stvoriti atmosferu kakva treba da postoji u našem životu da bismo upoznali Božje namere za nas?

Luiza Antoan, Garan, Babono, Sveta Lucija

1. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 530. orig.

2. Isto.

3. Isto, str. 531. orig.

4. Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, .str. 420, 421. orig.

5. Isto, str. 421. orig.

POZVAN OD BOGA... PROGONJEN OD ČOVEKA

DOKAZ (Jeremija 15,18; 20,7.8)

Ut

Prorok Jeremija bio je sin Helkijin. Njegovo ime najverovatnije znači »Jahve utvrđuje«. ¹ Živeo je u Anatotu, oko 3 kilometra severoistočno od Jerusalima, i bio je iz svešteničke porodice. ² Počeo je da prorokuje tokom 627–626. godine pre Hrista, odnosno 13. godine Josijine vladavine. ³ Jeremija je primio poziv za službu. Međutim, mučio ga je veliki unutrašnji sukob, koji ga je s vremena na vreme navodio da posumnja u to da ga je Bog postavio da bude jedan od Njegovih proroka (Jeremija 15,18; 20,7.8). Mnogi od nas često dovode u pitanje Božje sudove. Međutim, kada Mu otvoreno iznesemo to što nas uznemirava, On nas ne ukorava, već nam pruža bolje razumevanje onoga što je zaista važno. To nam pomaže da razvijemo dublju veru u Njega.

**Uvek je najbolje
služiti Gospodu i
uzdati se u Njega.**

Pre Jeremijine smrti 586. godine pre Hrista, mnogi su pokušali da ga ubiju (Jeremija 11,18-23). Tako je bio bačen u Malhijinu jamu, u kojoj je bio ostavljen da umre (Jeremija 38,4-6). Međutim, naš Bog nadgleda sve, uključujući i život svog naroda. On je upotrebio Avdemeleha Etiopljanina da izbavi Jeremiju (Jeremija 38,7-13). Kasnije je car Sedekija poslao po Jeremiju i zatražio da ništa ne krije od njega. Tako je prorok objavio svoju poruku (Jeremija 38,14-28).

Uprkos tome što jevrejski narod nije hteo da prihvati Gospoda, Sedekija je znao da je Jeremija Božji prorok i da bi trebalo da poslušaju njegove objave.

Na isti način i mi treba da služimo Gospodu bez obzira na posledice koje bismo mogli da pretrpimo. Možemo mnogo da naučimo iz Jeremijinog primera i iskustava kroz koja je on prošao. Njegov život pokazuje da je uvek najbolje služiti Gospodu i uzdati se u Njega. Međutim, mnogi od nas Mu ne služe od svega srca iz straha od teškoća koje iz toga često proizlaze. Ali, imajmo uvek na umu da ćemo, ako Mu budemo služili, primiti velike blagoslove.

ODGOVORITE

1. Na koji način možete ojačati svoju veru i pouzdanje u Gospoda?
2. Kako nas hronologija događaja iz Knjige proroka Jeremije uči da budemo postojani u svom životu?
3. Setite se neke teškoće koju ste doživeli. Kako vas je Bog blagoslovio u tom trenutku i kako vas je taj blagoslov osnažio?

Fransina Maturen, Kastris, Sveta Lucija

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 2nd, vol. 4, p. 343.

2. Isto, str. 344.

3. Isto.

Da li ste se ikada osetili ophrvani problemima, kao da vas obavijaju tamni oblaci očajanja, a čak ni Boga kao da nigde nema? Ako je tako, niste jedini. Neki od pobožnih muškaraca i žena u Bibliji borili su se sa strahom, očajanjem i sumnjom, čak i pošto su se osvedočili da je Bog svojom veličanstvenom silom radio preko njih. Jeremija, kao i Isaija pre njega, bio je pozvan od Boga da odnese Njegovu poruku izrailjskom narodu u vreme velikog otpada. Kao Mojsije, i on je sumnjao da će biti sposoban da uspešno govori, ali se potčinio Gospodu, koji Ga je moćno upotrebio u svom delu.

Vera zahteva akciju, ponekad čak i u neverovatno nepovoljnim okolnostima.

Koliko smo mi, u ovo postmoderno doba, sposobni da izdržimo napad sekularizovanog, otpalog sveta? U nastavku navodimo neke korake koji će nas osposobiti da izdržimo rastući talas otpadništva:

Molite se. Jeremija je provodio vreme i u posredničkoj molitvi u korist Izrailja, kao i u ličnoj molitvi za sebe. Važan i neophodan činilac molitve je pokajanje. U ovo postmoderno doba koje je utonulo u obmanu i sumnju, lako je pasti kao plen i poverovati »pripovijetkama mudro izmišljenijem«. (2. Petrova 1,16) Međutim, Pismo nas podseća da se Bog ne menja (Malahija 3,6). On je odgovarao na molitve u drevna vremena, a odgovoriće i danas na njih.

Pokažite veru. Tekst u Jevrejima 11,6 upozorava nas da bez vere nije moguće ugoditi Bogu. A vera bez dela je mrtva (Jakov 2,17). Vera zahteva akciju, ponekad čak i u neverovatno nepovoljnim okolnostima.

Propovedajte Reč. Hristos nam je naložio da objavljujemo Jevanđelje. Koliko god to izgledalo kao nemoguć zadatak, svaki hrišćanin je dužan da objavljuje Njegovu istinu. Zapravo, ako smo zaista obraćeni i pokrenuti Svetim Duhom, objavljivanje Jevanđelja pričinjavaće nam radost. Osetićemo kako nas pokreće vatra u kostima baš kao i Jeremiju (Jeremija 20,9). Treba da budemo nepokolebljivi u svojoj vernosti Božjoj volji, čak i ako to znači da ćemo dovesti sebe u veliku opasnost. Njegova reč nas уверава da nas čeka mesto na novoj Zemlji ukoliko dopustimo da nas Njegova volja vodi.

Ako u praksi primenimo ove korake, Sveti Duh će nas osposobiti da obavimo veliko delo za koje je On zadužio svakoga od nas. Imajmo na umu da to što nas približava Bogu nije toliko naš lični napor, koliko predanje našeg života Njemu.

ODGOVORITE

1. Da li mislite da je dužnost crkvenog rukovodstva ili hrišćana kao pojedinaca da progovore protiv nepravdi u svetu? Ili bi trebalo da se usredsredimo samo na ono što je povezano sa Crkvom? Objasnite.

2. Šta je prema vašem mišljenju potrebno za probuđenje savremene Crkve?

Femi Rene, Gros Ajlet, Sveta Lucija

Vrlo često Božji plan za vaš život i vaš pokušaj da ga sledite, često izgleda kao scenario za filmski hit *Nemoguća misija*. Kao jedan od Božjih proroka, Jeremija je odlično znao koliko može biti teško slediti Njegovu volju u ličnom životu. Njega su stalno zlostavljali (Jeremija 12,6; 18,18; 20,7-10), i skoro ubili (Jeremija 11,18 – 12,6; 26).¹

Okružen ljudima koji su želeli njegovo uništenje, Jeremija je odlučio da stvari preuzme u svoje ruke. Bog verovatno nije previše zainteresovan za njegovo dobro ako je dozvolio ljudima da mu oduzmu život. I zato je ćutao. Prestao je da prorokuje (Jeremija 20,9).

Danas, se često suočavamo sa izazovima kad pokušamo da ispunimo Veliki nalog iz Jevanđelja po Mateju 28,19.20. U svetu u kome lozinka dana kao da je »Prilagodi se«, mi smo pozvani da budemo drugačiji, pa čak i da pozivamo druge da budu drugačiji. To vrlo lako može dovesti do toga da budemo ismejani isto kao i Jeremija, a to je činjenica koja je mnoge od nas učutkala i naterala da očajnički pokušavamo da se prilagodimo.

Međutim, Jeremija je ustanovio da ne može dugo da ćuti. Ćutanje mu je padalo još teže nego da trpi porugu onih koje je pokušavao da opomene. On je objavio istine koje sadrže ključ za uspešnu službu. Božja reč je gorela u njegovom srcu. U njegovom životu jasno se vidi važnost molitve i proučavanja Božje reči. Kada se suočimo sa teškoćama, vera nas podseća da Bog sve nadgleda i da nas voli, bez obzira na okolnosti. Vera je ta koja nas podseća da On za nas ima misli dobre – da nam da mir, budućnost i nadu (Jeremija 29,11).

Jeremija je bio pozvan da upozori na opasnost koja je pretila. Mi smo pozvani da drugima objavljujemo dobru vest o spasenju. Životno putovanje nalik na klatno ostavlja nas sa izvesnom dozom nesigurnosti kada je reč o tome kako će se objavljivanje te Vesti završiti po nas. Hoće li nas dočekati dobrodošlicom, ili ćemo biti ismejani? U svakom slučaju, hrišćanin koji se čvrsto drži svoje vere u Boga zna da »mi imamo tu nadu koja gori u našim srcima, nadu u Gospodnji dolazak. Mi imamo tu veru koju samo Hristos daje, veru u obećanja iz Njegove reči.«²

ODGOVORITE

1. Koliko se Jeremijino iskustvo razlikuje od izazova sa kojima se vi suočavate?
2. Zašto je svakodnevno posvećenje i proučavanje Biblije važno za naš duhovni rast i razvoj?

Vendi K. Aleksander, San Susi, Kastris, Sveta Lucija

1. John Bright, *A History of Israel*, pp. 313, 314.

2. Wayne Hooper, »We Have This Hope«, *The Seventh-day Adventist Hymnal*, no. 214.

OSETITI OGANJ U KOSTIMA

ISTRAŽIVANJE (Jeremija 20,7-14; 21,2-14)

ZAKLJUČAK

Jeremijina uloga u poslednjim danima izrailjske slobode bila je u stvari poziv narodu na pokajanje. Isto tako, naša uloga danas je da ljudima prenesemo Dobru vest da se Isus uskoro vraća. Da bismo to učinili, moramo imati »duhovni oganj« u svojim kostima. Taj oganj možemo potpaliti molitvom, primenjivanjem svoje vere u praksi i objavljivanjem Božje reči drugima. Možda sumnjamo u svoju sposobnost da to ostvarimo, ali imajmo uvek na umu da će nas Bog voditi u tome. Ne treba da ćutimo u svetu koji je ispunjen strahom i očajnički traži nadu za budućnost.

RAZMOTRITE

- Molite se za one u svojoj crkvi koji se nalaze u »tamnici« očajanja i ohrabrite ih.
- Ilustrujte (uz pomoć slike ili crteža) iskustva vezana za svoj duhovni rast i način na koji su vas ona promenila.
- Intervjuišite dva ili tri starija vernika svoje crkve postavljajući im pitanje: »Kako ste održali svoj duhovni oganj tokom godina?«
- Analizirajte Jeremijinu ulogu u njegovo vreme i uporedite je sa načinom na koji vi objavljujete poruku o događajima poslednjeg vremena ljudima u svom životu.
- Parafrazirajte tekst iz Knjige proroka Jeremije 20,7-14. za nekog novog vernika da biste mu ukazali koliko su ti stihovi značajni i danas.
- Napravite mali jaram i upotrebite ga kao ilustraciju u priči za decu. Neka se vaša priča zasniva na onome što ste naučili u pouci za ovu sedmicu.
- Komponujte pesmu na temu »ognja u srcu i kostima«.

POVEŽITE

U svetlu pouke za ovu sedmicu, pogledajte 34. poglavlje u knjizi *Istorija proroka i careva* od Elen G. Vajt, pod naslovom »Jeremija«.

Film: Patrick Dempsey and Oliver Reed, *Jeremiah*, directed by Harry Winer.

Dina Bartel-Vagner, Vajtsboro, Njujork, SAD

Pouka 6

Od 31. oktobra do 6. novembra 2015.

Simbolična dela

*»Zar lončar nema vlasti nad kalom da od jedne guke
načini jedan sud za čast, a drugi za sramotu.«
(Rimljanima 9,21)*

Zašto pisci koriste simbole da bi dočarali neku poruku? Zašto jednostavno ne kažu onako kako jeste? Viliyam Batler Jits /William Butler Yeats/ je uveliko koristio simboliku u poemi „Drugi dolazak“ koju je napisao 1919. godine. I mnoge od njegovih ostalih poema sadrže brojne političke i istorijske slike. Pisci koriste simbole kao način da prenesu snažniju poruku uz pomoć srodnih pojmova. Suština simbolike u nekoj priči ili poemi proširuje ideje i daje im novu perspektivu za posmatranje onoga što je predmet tog dela.

Kao profesor engleskog jezika, imam studente koji čitaju tekstove sa mnoštvom simbola, i uporno tvrde da im značenje nije jasno. Ja ih podstičem da više puta pročitaju tekst da bi ga shvatili, ali mnogi, ipak, ne uspeavaju u tome. Ako se svi njihovi napori pokažu uzaludnim, oni mi se obraćaju za pomoć. A kada im objasnim dublje značenje simbola iz jedne šire perspektive, oni kriju lice zato što im je neprijatno.

Razumevanje simbola koji se nalaze u Bibliji može nam ponekad izgledati kao obeshrabrujući zadatak.

Biblija je, takođe, puna simbola koji odražavaju dublje poruke i tajne. I sam Isus često je govorio u kratkim pričama koje su imale šire značenje. Na primer, gospodar u priči o talantima predstavlja Isusa na Nebu, koji nam je poverio određene dužnosti, kao što je širenje

Božje reči među ljudima kojima je On potreban (Matej 25,14-30). Mnogi od nas podsećaju na poslednjeg slugu u toj priči. Čuvamo za sebe svete istine koje smo otkrili i nadamo se da će Isus, kada se vrati, biti zadovoljan našom sebičnošću. Neki drugi među nama predstavljeni su prvom dvojicom slugu, koji koriste ono što im je Bog dao da bi proširili Njegovo carstvo.

Razumevanje simbola koji se nalaze u Bibliji može nam ponekad izgledati kao obeshrabrujući zadatak. Često izvlačimo pogrešne ideje iz Svetog pisma. Ili se toliko usredsredimo na strukturna svojstva da nam potpuno promaknu veće ideje koje Bog tako žarko želi da razumemo. Međutim, ako se obratimo za pomoć svom Učitelju, Svetom Duhu, bićemo u stanju da sagledamo šire zamisli i poruke koje je Bog utkao u svoju Reč preko simbola.

U pouci za ovu sedmicu, duboko ćemo se zagledati u nekoliko simbola iz Biblije i važne poruke koje je Bog strateški postavio u svojoj Reči za nas.

ODGOVORITE

1. Na koji vas način biblijske kratke priče i simboli mogu više približiti Bogu?
2. Mogu li i nebiblijske priče i simboli imati isti učinak? Objasnite.

Soloman Kapusami, Durban, Južna Afrika

KAKAV SAM JA KRČAG?

DOKAZ (Isaija 45,9; 64,8; Jeremija 19; 2. Korinćanima 4,7-9)

Ne

Simbolika je primena nekog predmeta za predstavljanje ideje koja je različita od samog predmeta. Biblija koristi mnoštvo simbola. Duga je simbol Božjeg zaveta sa čovečanstvom. Stub od ognja predstavljao je Božje prisustvo u pustinji, a jagnje predstavlja Isusovu konačnu žrtvu za nas.

Mi smo Božja stvorenja, načinjena da Mu služimo u skladu sa Njegovom voljom. Nije na nama da preispitujemo Njegove zapovesti, jer ne vidimo širu sliku od one koju On vidi. On radi na način koji mi ni izdaleka ne možemo da sagledamo. Zato, kada nas On zaduži da nešto radimo, u našem je najboljem interesu da poslušamo.

Izraelci nisu poslušali uputstva koja im je Bog dao. Time su izazvali Božje nezadovoljstvo i On je odlučio da ih „slomi“ na isti način na koji je Jeremija razbio glinenu posudu. Vavilonci su napali Izraelce koji su postali ili robovi ili begunci. Njihov narod bio je razbijen i rasejan, baš kao glineno posuđe.

Glineni krčag je simbol koji nas predstavlja kao Božju decu. Krčag je posuda u kojoj se drži određena supstanca. Mi smo svi poput tih krčaga, jer imamo u sebi određenu supstancu. Kojom supstancom ćemo biti ispunjeni, zavisi od nas samih. Možemo odlučiti da imamo u sebi Božju dobrotu i da je delimo sa onima koji su oko nas, ili možemo čuvati supstance koje povređuju i nas i druge.

U biblijsko vreme, ako bi posuda napukla, bila bi bačena u smeće. Srećom po nas, Bog može da popravi naše pukotine. Naše rane mogu da zacele, kakve god one bile. Sve što treba da uradimo je da se predamo Njemu da bi mogao da nas isceli. Mnogo je bolje biti posuda koja je korisna i sadrži vodu očišćenja, nego posuda sa pukotinom koja je, samim tim, sasvim beskorisna.

Ako dopustimo Bogu da nas ispuni svojim Duhom, bićemo kao glineni ćup sa blagom.

Bićemo ispunjeni Božjom, a ne sopstvenom silom (2. Korinćanima 4,7). Kada izgleda da nema rešenja za naše probleme, Bog će naći put za nas. Mi smo glina koju On koristi da bi napravio čvrstu posudu. Moja molitva je da Mu dopustimo da nas oblikuje i upotrebi po svojoj volji.

ODGOVORITE

1. Ako ste vi polomljeni krčag, da li je Božja blagodät dovoljna da popravi vaše pukotine i upotrebi vas na blagoslov drugima? Objasnite svoj odgovor.

2. Tekst u 2. Korinćanima 4,7. govori o posebnom blagu koje se čuva u glinenim sudovima. Da li je moguće stići do tog blaga?

Adam Votson, Merebank, Durban, Južna Afrika

Jedna slika vredi hiljadu reči. Jasno se sećam te izreke sa predavanja iz marketinga na univerzitetu koji sam pohađala. Predavač je ponavljao kako se jednostavna slika i informacija koja menja ponašanje mogu upotrebiti da prenesu poruku koja ima veliku važnosti. Te tehnike, koje su između ostalog i dela Viljema Šekspira učinile bezvremenim, koristio je i najveći od svih Autora hiljadama godina ranije. Kroz celu Bibliju, Bog je nadahnjivao svoje božanski postavljene pisce dajući im slike preko kojih su čitavom čovečanstvu prenosili poruke koje menjaju život. Iako se te slike menjaju od jednostavnih do veoma složenih, duboke istine kriju se u svakoj od njih.

Davati nerado (1. Mojsijeva 4,3-8)

Priča o Kajinu i Avelju sadrži i dublju poruku od one o posledicama mržnje i zavisti. Još od vremena u kome su Adam i Eva zgrešili, ljudi su odvojeni od Boga. Jedino kroz Isusovu krv mi možemo slobodno izaći pred svog Tvorca. Ali, kao što je predstavljeno pričom o Kajinu i Avelju, neprijatna istina je da će uvek postojati dve grupe ljudi: oni koji odlučuju da ostanu odvojeni od Boga i oni koji odlučuju da Mu u duhu i istini služe. Ova priča predstavlja mnogo više od priče o nadmetanju između braće. Ona opisuje borbu koja se odvija u našem umu.

**Isus je ono
najvažnije i
najprivlačnije što
crkva ima.**

Kajin je rođen u porodici koja je bila bolno svesna posledica greha, a ipak je nerado davao. Ponekad se, kao mladi ljudi, i mi tako ponašamo. Rođeni smo u vernoj porodici i svake Subote posećujemo crkvu. Pa ipak, nešto nedostaje u našoj službi Bogu. Mi Bogu dajemo svoje vreme, svoje hvale, desetke i darove, ali to činimo nerado.

Podizanje zmije (4. Mojsijeva 21,3-9)

U Bibliji, pa čak i danas, vidimo jedan obrazac u životu Božje dece. Izrailjci su proslavljali svoju pobedu nad Hananejcima. Ali čak i u tim radosnim trenucima oni su počinjali da gundaju. Kako je nestrpljenje raslo u njihovom srcu, oni su počeli da sumnjaju u Boga. Na osnovu njihove reakcije, jasno je da im uspeh nije doneo ispunjenje.

Bog je tada poslao otrovne zmije da ih ujedaju. Mnogi su tada izgubili svoj život (4. Mojsijeva 21,6). Zašto zmije? Kada se otrov oslobodi iz zuba zmije, on polako prodire u telo i vremenom izaziva smrt. To simbolizuje razorno delovanje greha. Gresi jedne osobe, veliki ili mali, polako truju telo dok ono duhovno ne umre.

Ali, mi imamo nadu! Iako naš dragi Bog mrzi greh, On voli grešnike. On je Izrailjcima ponudio izlaz – put spasenja. On je naložio Mojsiju da načini bronzanu zmiju i da je stavi na štap. Svako koga je ujela zmija, da bi ostao živ, trebalo je da pogleda zmiju. Neobično je to što je Bog upravo ono što ih je ubijalo pretvorio u

simbol nade i isceljenja. U svojoj pesmi „Lift Up the Suffering“ / „Uzdignite patnju“/, Majkl Kard ističe šta je to što je zaista iscelilo Božji narod: „Simbol njihove patnje sada je postao središte njihove nade, i kroz pogled koji se podizao u veri prostrujala je isceljujuća sila“.*

To što je iscelilo Božji narod bila je vera u Njegova obećanja čak i usred smrti i patnje. Bog priprema svoj narod da primi najdragoceniji od svih darova – spasenje, dar koji se verom može jedino primiti.

I Isus se pozvao na to u Jevanđelju po Jovanu 3,14.15. kada je rekao da „kao što Mojsije podiže zmiju u pustinji, tako treba Sin Čovječij da se podigne. Da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni“. Na krstu, Isus je podneo kaznu za greh. Otrov greha je neutralisan, a mi imamo večni život u Njemu.

Podignite pogled ka Isusu (Jovan 12,32)

Isus jasno tvrdi da će, kad bude uzdignut, privući sve ljude k Sebi. Kao Njegovi sledbenici, mi treba da Ga uzdižemo u svemu što radimo, ne samo za vreme bogoslužnja u crkvi, već i u svakodnevnom životu.

To me vraća na moje predavanje iz marketinga. Reklamne agencije koriste različite tehnike da bi privukle potrošače. Čak i crkve su počele da koriste slične tehnike da bi privukle ljude, uključujući hrišćanske filmove i rok koncerte. Ali, Isus je ono najvažnije i najprivlačnije što Crkva ima. Ako je On uzdignut, On će sve ljude privući k Sebi.

ODGOVORITE

1. Da li ponekad zatičete sebe kako nerado služite Bogu? Šta vas sprečava da Mu u duhu i istini služite?
2. Kako uzdižete Hrista u svom svakodnevnom životu? Šta je potrebno da biste mogli drugima da govorite o Njegovoj čudesnoj ljubavi?

Kristel Govender, Durban, Južna Afrika

* MusicMatch, <https://community.musixmatch.com/lyrics/Michael-Card/Jubilee-Leviticus>.

„Kajin i Avelj... imali su različite karaktere. Aveljevo srce je bilo odano Bogu; on je uviđao da je Stvoritelj pravedan i milostiv u svom postupanju prema grešnom ljudskom rodu i zahvalno je prihvatio nadu u otkupljenje. Kajin je gajio buntovnička osećanja, gundao je protiv Boga... Dozvoljavao je svojim mislima da teku istim smerom koji je sotonu doveo do pada – popuštao je želji za samouzvišenjem i sumnjao u Božju pravednost i božanski autoritet.

**„Bez prolivanja
krvi nema
oproštenja
greha.“**

Oba brata su bila iskušana... da se vidi hoće li verovati i hoće li slušati Božju reč. Bile su im otkrivene mere za spasenje čoveka i pokazan sistem žrtava, koji je Bog uspostavio... Bez prolivanja krvi nema oproštenja greha; trebalo je zato da svoju veru u Hristovu krv kao u obećano sredstvo pomirenja pokažu prinoseći prvence iz stada.¹

Bog je bio zadovoljan Aveljevom žrtvom, ali Kajinov prinos u voću bio je neprihvatljiv. „Aveljev život poslušnosti i nepokolebljive vere predstavljao je za Kajina stalni ukor. 'Jer svaki koji zlo čini mrzi na vidjelo i ne ide k vidjelu da ne pokaraju djela njegova.' (Jovan 3,20) Što je blistavije nebesko videlo koje odražava karakter Božjih vernih slugu, to se jasnije otkrivaju gresi bezbožnih i odlučniji postaju njihovi napori da unište one koji narušavaju njihov mir.“²

„Svojim odbacivanjem Spasitelja, sami (fariseji) su postali odgovorni za krv svih pravednika ubijenih od Avelja do Hrista.“³ Govorili su sebi: „Da smo živeli u vreme svojih otaca ne bismo pristali na krv proroka... Mnogi idu farisejskim tragom. Odaju poštovanje onima koji su umrli za svoju veru. Čude se slepilu Jevreja koje su pokazali odbacujući Hrista... Međutim, kada poslušnost prema Bogu zahteva samoodricanje i poniznost, te iste osobe guše svoja osvedočenja i odbacuju poslušnost.“⁴

ODGOVORITE

1. Ako smo slobodna moralna bića koja mogu da biraju kako će pristupiti Bogu, zašto je On tako određen u vezi sa načinom na koji treba da Mu služimo?

2. Zašto Bog dozvoljava da oni koji su Mu verni budu progonjeni?

Daren Džeremi Sesil, Hilari, Durban, Južna Afrika

1. Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 71. orig.

2. Isto, str. 74. orig.

3. Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 618. 619. orig.

4. Isto, str. 618. orig.

Ove sedmice pogledali smo simbole koje Bog koristi da bi dopro do nas i poučio nas. Neki od tih simbola podrazumevaju žrtvovanje životinja i oblikovanje gline u grnčarevim rukama. Međutim, i pored toga što dobro poznajemo te sličnosti, one danas nisu potpuno praktične za nas.

U 1. Mojsijevoj 4,3-8. Gospod je sa odobravanjem pogledao na Avelja, ali ne i na Kajina. Razlog što se Bogu nije dopala Kajinova žrtva bio je u tome što je On jasno odredio koja se vrsta žrtve od njih zahteva, a Kajin je bezobzirno prineo nešto drugo.

Grnčar je onaj koji najbolje što ume, obrađuje, oblikuje, vaja glinu. Na isti način Bog postupa sa nama. Možemo videti da je On ljubomoran Bog zato što nas mnogo voli. On zahteva da se prilike odvijaju na određeni način da bi mogao da nas zaštititi. Kako možemo slediti Njegovu volju u svom svakodnevnom životu?

Izgovori su postali glasniji i od naših mobilnih telefona.

Ako znate šta se od vas zahteva, učinite to! U naše vreme, izgovori su postali glasniji i od naših mobilnih telefona. Odgovori kao što su: „Znam šta je potrebno, ali mi se to ne radi“; ili „Uradiću to kad ja budem hteo/htela“, kao da su postali potpuno uobičajeni. Imajte na umu – život se ne odvija u našim, nego pod Božjim uslovima.

Bog je naš Stvoritelj. On zna šta je najbolje za nas. Kao što grnčar radi sa glinom, tako i nas Bog vaja i oblikuje da bismo postali onakvi kakvi On želi da budemo. Moramo spoznati da On, pošto nas je stvorio, zna šta je najbolje za nas. Sa ove strane neba možda nikada nećemo razumeti zašto nam se neke loše (ili dobre) stvari dešavaju, ali Bog vidi širu sliku.

Molitva i posvećenje su neophodni. Jedini način da zaista saznamo šta Bog želi od nas je da Mu dopustimo da nam On progovori. Ako nikada ne upoznate školskog druga koji sedi ispred vas, nikada nećete saznati da li je njemu/njoj potrebna vaša pomoć u vezi sa nekim zadatkom. Ali, kada se sprijateljite sa tom osobom, moći ćete da odvojite vreme i energiju da joj pomognete. Isto je i sa Bogom. Ako ne provodimo vreme s Njim, nećemo znati šta On traži i šta Mu je potrebno od nas.

Nemojte davati prednost drugim bogovima i idolima. On nas je stvorio da bismo Ga obožavali. Pa ipak, dao nam je slobodu da odlučimo da li ćemo to činiti ili ne. Dužni smo da Njega stavimo u središte svega što činimo i govorimo, a ne svog supružnika, video igrice, ili svoju Fejsbuk stranicu.

Žermen Melodi Sesil, Hilari, Durban, Južna Afrika

Ja se često žalim da, kao student univerziteta, imam previše posla. Žalim se i na teškoće koje imam kao hrišćanin. Nakon mog krštenja pre pet godina, življenje na hrišćanski način i odolevanje iskušenjima postalo mi je još teže. Na trenutke se osećam kao stanovnici Jude. Želim da pobegnem od Boga.

Mnogi od nas se venčavaju sa iskušenjem zato što su u ljubavnoj vezi sa svetom i grehom. Međutim, kad pogledam kako je Jeremija živio, život mi izgleda bledo u poređenju sa njegovim. Zamislite samo za trenutak da ste prorok,

**Mnogi od nas
se venčavaju sa
iskkušenjem zato što
su u ljubavnoj vezi
sa svetom i grehom.**

da vam je Gospod rekao da se nikad ne oženite i da javno osudite svoj narod zbog njegovog idolopoklonstva. Za Jeremiju to mora da je bila ogromna životna promena. Međutim, on je ostao veran, i neumorno podsećao judejski narod da ga Bog voli večnom ljubavlju. Uvek mu je govorio da ga Gospod očajnički čeka da se pokaje. Tvrdio je da bi Judejci, kada bi se vratili sa svojih zlih puteva, mogli da izbegnu vavilonsko razaranja i ropstvo. On

ih je podsticao da se vrate u Gospodnji zagrljaj koji je milostiv i pun ljubavi. Bačen u tamnicu i pretučen (Jeremija 37,15), kao jagnje na zaklanje vođen (Jeremija 11,19), on je bio spreman i svoj život da položi za Gospoda.

Jeremija je bio poslušan. Međutim, judejski narod je bio potpuna suprotnost. On je bio prkosan. Danas mnogima od nas nedostaje ključni pojam koji bi nas privukao bliže Gospodu i sačuvao nas od greha. Taj ključni pojam je poslušnost. Isus je naša jedina Nada, kao što je bio jedina Nada i Izrailjcima! On želi da nas spase od uništenja i grešnog života kome se i mi uvek vraćamo. Nama je potrebno da se iskreno pokajemo, ili se nećemo nikada vratiti sa svojih grešnih puteva. „Samo spoljašnja religija, bez pravog posvećenja srca, bezvredna je.“^{*}

Pokajte se već danas i vratite se Isusu Hristu. On vas voli večnom ljubavlju. On je umro na krstu da bi to dokazao. Danas, upravo sada, On želi da se vratite u Njegovo naručje.

ODGOVORITE

1. Šta mislite, zašto se judejski narod stalno vraćao svom idolopoklonstvu, čak i kad su njegovi pripadnici saznali da će doći uništenje od strane Vavilonaca?

2. Šta vas sprečava da se vratite Isusu? Šta vas sprečava da sve predate Gospodu?

Činaj Čarls, Durban, Južna Afrika

* Wayne Jackson, „The Marvelous Book of Jeremiah“, Christian Courier, <https://www.christiancourier.com/articles/747-marvelous-book-of-jeremiah-the>.

BUDIMO JASNI SIMBOLI

ISTRAŽIVANJE (Jeremija 13,1-11; Efescima 6,14)

Pe

ZAKLJUČAK

Naša grešna priroda stvara u nama naviku da činimo nešto što nije po Božjoj volji. Koliko često uradimo nešto što želimo, a što je suprotno Njegovoj volji? Bog nije izgovorio Deset zapovesti samo da bi slušao sopstveni glas. On zna šta je najbolje za nas. Na osnovu Božje reči i svog moralnog kompasa, uglavnom znamo šta treba da radimo. Kada se kasnije osvrnemo na ono što nam se dogodilo, shvatamo da nam je Bog sve vreme govorio i da je trebalo da Ga poslušamo. Naše sadašnje rasuđivanje je zamagljeno, i mi na kraju plaćamo zbog toga. Jeremijin laneni pojas (Jeremija 13,1-11) podseća nas na to kako su se Judejci na kraju iskvarili zato što su Božje želje zamenili sopstvenim idolima i planovima. Taj pojas nas podseća i na Božji pojas istine (Efescima 6,14). Povežimo se zato i mi sa tom istinom da je poslušnost Bogu ta staza koja vodi ka pravednosti, i moći ćemo da živimo u skladu sa Njegovom rečju. Tada ćemo i mi postati simboli koji ne proslavljaju sebe, već podsećaju druge na Božju slavu.

RAZMOTRITE

- Naslikajte simboličan prikaz svake od vaših crkvenih službi, ili svakog člana vaše porodice i dajte im ga.
- Proverite koliki uspeh imate kad nešto zamolite, a koliki kad nešto neposredno saopštavate (na primer, u porodičnim odnosima, ili kada je reč o neslaganju sa prijateljem). Uporedite rezultate.
- Ispecite kolač koji će predstavljati Deset zapovesti tačno se pridržavajući recepta. Zatim, napravite isti kolač, ali koristite značajno drugačije mere. Čemu vas taj eksperiment uči kada je reč o važnosti Deset zapovesti?
- Osmislite lični simbol koji pokazuje koliko ste verni Bogu. Kako bi taj simbol mogao da izgleda u dogledno vreme u budućnosti?
- Zasadite neki cvet ili drvo koje se teško održava i uzgajajte ga kao simbol poslušnosti Gospodu.
- Organizujte okupljanje tokom koga ćete igrati igru sličnu pantomimi, a simbolična biblijska dela neka budu predmet pogađanja.

POVEŽITE

Psalam 5,8; Priče Solomonove 12,28; Osija 10,12; 2. Timotiju 3,16; 1. Jovanova 2,20-29.

Ellen G. White, *Fundamentals of Christian Education*, chapter 58, „The Bible the Most Important Book for Education in Our Schools“.

Daniel P. Buttafuoco, „Five Reasons Why the Bible is the Most Important Book on Earth“, The Pocket Testament League, <https://www.ptl.org/alive/whyscripture.php>.

Nil Brajtvajt, Vašington, D.C., SAD

Pouka 7

Od 7. do 13. novembra 2015.

Nastavak nevolja

*»Nego ko se hvali, neka se hvali tijekom što razumije i poznaje Mene
da sam Ja Gospod koji činim milost i sud i pravdu na Zemlji,
jer Mi je to milo, govori Gospod.«*

(Jeremija 9,24)

PRESKAKANJE OGRADE

UVOD (Jeremija 9,23.24)

Su

Poslušnost je nešto sa čim sam se borila čitavog života. Volim sve da radim na svoj način i to me je mnogo puta dovelo u nepriliku. Jedno vreme je Fejsbukom kružio crtani film koji me je naveo da se zapitam koliko puta sam i ja pomislila da sam pametnija od Boga. U tom crtanom filmu dva prijatelja stoje unutar bele drvene ograde na zelenoj travi poput pliša, koja se pruža na sve strane. Međutim, u blizini se nalazi znak koji upozorava ljude da ne preskaču ogradu. Jedan od prijatelja se, ipak, penje preko ograde gundajući kako ne razume šta bi to moglo biti tako opasno. Drugi prijatelj viče i panično maše rukama, pokušavajući da ga zaustavi. Ono što prvi prijatelj ne može da vidi je da se sa druge strane ograde nalazi strma litica i on uskoro pada sa planine.

Iako se čudimo očiglednoj gluposti tog čoveka, njegova priroda ne razlikuje se mnogo od naše, niti od prirode onih ljudi kojima je Jeremija uputio svoje proročanstvo. Bog je, iz ljubavi prema nama, uspostavio pravila koja nas štite. Međutim, često mislimo da On baš i ne želi da Ga sasvim doslovno shvatimo. Ograda u ovoj priči je nešto što izjednačava ova dva prijatelja. Tu nema ničega što bi ukazivalo na njihovo finansijsko stanje, obrazovni profil ili fizičke sposobnosti, jer za Boga ništa od toga nije važno. Vidite, mi smo svi jednaki u Njegovim očima i sve što je Njemu važno je da uživamo u metaforičkoj, zelenoj travi poput pliša koju je On rasprostro za nas.

Mi smo skloni da upadnemo u mnoge nevolje „preskačući ogradu“ koju je Bog postavio da bi nas zaštitio. Time Mu u suštini poručujemo da neke stvari znamo bolje od Njega. Bog, međutim, kaže: „Mudri da se ne hvali mudročću svojom, ni jaki da se ne hvali snagom svojom, ni bogati da se ne hvali bogatstvom svojim. Nego ko se hvali, neka se hvali tijekom što razumije i poznaje Mene da sam Ja Gospod koji činim milost i sud i pravdu na Zemlji.“ (Jeremija 9,23.24)

Tek kad prestanemo da postupamo na svoj način, počinjemo da se oslanjamo na obećanja o oprostenu, pokajanju i otkupljenju kao na svoju zaštitu. Ali, kao što je ograda u crtanom filmu postavljena da bi posetioce čuvala od opasnosti, imajmo uvek na umu da nam je Bog obezbedio smernice koje treba da nas zaštite, upravo od onoga što svet smatra bezopasnom zabavom.

Šejna D. Farington, Atlanta, Džordžija, SAD

**Bog nam je
obezbedio
smernice koje
treba da nas
zaštite.**

Priča o otkupljenju oduvek se odnosi na Boga ljubavi koji želi da Ga upoznamo. U Edemu, On je opisan kao Onaj koji „iđase po vrtu kad zahladi“ (1. Mojsijeva 3,8) tražeći svoju decu. Čak i posle našeg pada, On se postavlja prema nama kao Onaj ko nas traži i nameri da ponovo zadobije naše srce. Do vremena proroka Jeremije, judejsko carstvo se toliko udaljilo od Boga, da je sud bio neizbežan. Zato im On, preko proroka Jeremije, šalje poruku da se ne hvale ničim drugim osim što poznaju i razumeju Njega.

Bog zatim opisuje tri osobine svog karaktera koje su Mu posebno drage: dobrota, sud i pravednost. On ne uživa u kažnjavanju. Umesto toga, On želi da upoznamo Njegovu ljubav. Ta želja da mi upoznamo Boga bila je predmet Isusove molitve u noći Njegovog stradanja (Jovan 17,3). On se molio da mi poznamo Boga i Isusa Hrista koga je On poslao. Šta nas onda sprečava da upoznamo i razumemo Boga?

Mi Ga odbacujemo zbog idola (2. Mojsijeva 20,3.4; Jeremija 10,1-15)

Kada čitamo o idolskom bogoslužjenju u Bibliji, mislimo da to nema veze sa nama, zato što se mi ne klanjamo rezanim likovima. Međutim, ono što često ne razumemo je da sve što cenimo više od Boga predstavlja idola.

Dok razmišljamo o biblijskoj priči o spasenju, vidimo da je prvo što je Bog rekao sinovima Izrailjevim bilo da ne treba da imaju nikakve druge bogove osim Njega (2. Mojsijeva 20,3). Odmah nakon toga, zapovedio im je da ne prave nikakve rezane likove. Činjenica da se te dve zapovesti nalaze ispred ostalih osam, govori

nam da je to pitanje od najveće važnosti za ljudski rod. To se odnosi na našu stalnu želju da trošimo vreme, novac i druge vrednosti na sve i svakog osim na Boga i ono što je Njemu važno. To je nesumnjivo bio glavni problem izrailjskog naroda. Zato je Bog, u svojoj milosti, pozvao Jeremiju da prenese poruku Judi da su njihovi idoli bezvredni i prevarni (Jeremija 10,15), i da treba da se okrenu Njemu, pravom i

živom Bogu (Jeremija 10,10). Ono što se krije iza toga je ranjeno srce ljubomornog Muža koga ništa neće sprečiti da ponovo osvoji srce svoje drage (2. Mojsijeva 20,5).

Dakle, šta Bog čini da bi ponovo zadobio naše idolopokloničko srce?

On nas traži pozivajući nas na pokajanje (Jeremija 26,1-6; Rimljanima 2,4)

Da Bog nije voleo svoj narod, On ih ne bi pozvao na pokajanje. On bi ih jednostavno uništio. Zato je naložio Jeremiji da narodu prenese poruku o pokajanju „ne bi li poslušali i vratili se svaki sa svoga zloga puta, da Mi se sažali sa zla koje im mislim učiniti za zloču djela njihovijeh“. (Jeremija 26,3)

**To je kao da nas
Bog uvek iznova
prosi, a mi uporno
govorimo „ne“.**

Bog još uvek otvara vrata za pomirenje. Možete skoro da osetite očajničku ozbiljnost u Njegovim pozivima da obrate pažnju na reči koje im On šalje preko „slugu Mojih proroka, koje vam šaljem, koje slah zarana jednako, ali ih ne poslušaste“. (5. stih). To je kao da nas Bog uvek iznova prosi, a mi uporno govorimo „ne“. Vidite, On se nada da ćemo ponovo biti privučeni Njemu. On čezne da Ga upoznamo i razumemo. On želi da budemo svesni Njegove dobrote, zato što „dobrota Božija na pokajanje vodi“ (Rimljanima 2,4) Na samom početku službe Jovana Krstitelja i samog Isusa nalazi se poziv na pokajanje. Kada se pokajemo, počinjemo da doživljavamo obnavljajuću silu Božje blagodati. Nažalost, to nije uvek odgovor koji daju oni koje Bog poziva na pokajanje.

Umesto da se pokajemo, mi tražimo smrt (Jeremija 26,1-11;

Jovan 3,16; Rimljanima 6,23)

Knezovi, sveštenici i lažni proroci zahtevali su Jeremijinu smrt, umesto da se u poniznosti pokaju zbog svojih grehova. U Knjizi proroka Jeremije 26,1-11. prorok je predstavljen kao tip Hrista, koga su jevrejske vođe, zato što ih je pozivao na pokajanje, osudile na smrt. Ironično je to što, upornim odupiranjem ukorima Svetog Duha, ljudi u stvari presuđuju sami sebi, jer je „plata za grijeh smrt“ (Rimljanima 6,23) Ali, „Bogu tako omilje svijet da je i Sina svojega Jedinorodnoga dao, da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni“. (Jovan 3,16). Isus je umro smrću koju mi zaslužujemo da bi mogao da nam ponudi život večni. Dakle, šta se dešava ako odlučite da prihvatite taj dar blagodati?

Put izbavljenja (Jeremija 26,16-24; 1. Jovanova 4,8)

Bog je na tajanstven način upotrebio neke starešine da kažu da Jeremija nije zaslužio smrt. On je uredio okolnosti koje su proroku otvorile put izbavljenja. To je upravo ono što je Bog učinio za nas u Hristu. On nam nudi put izbavljenja da bismo mogli da izbegnemo drugu smrt. On nam daje život preko svog Sina. Zauzvrat, On jednostavno traži da Ga prihvatimo kao Onoga ko On zaista jeste. On je Ljubav (1. Jovanova 4,8). Neka vas Njegova dobrota dovede do pokajanja. Danas primite Njegov život preko Njegovog Sina.

ODGOVORITE

1. Koji vas idoli u životu sprečavaju da upoznate i razumete Boga?
2. Na koji način nas Božja dobrota vodi na pokajanje?
3. Kakav uticaj na vaš život, upravo sada, ima činjenica da je Bog, Isusovom smrću, za vas pripremio put izbavljenja?

„Si Džej“ Klejpol S. Kuzins Jr., Lorel, Merilend, SAD

„Da slušate riječi slugu Mojih proroka, koje vam šaljem, koje slah zarana jednako, ali ih ne poslušaste, učiniću s domom ovijem kao sa Silomom“ (Jeremija 26,5.6).

Silom, simbol Božjeg prisustva i zaštite preko Kovčega zaveta, postao je za Božji narod obična amajlija za sreću. Izrailjci su znali da Kovčeg treba da garantuje Božju naklonost Njegovoj poslušnoj deci, ali su potpuno zanemarili taj deo o poslušnosti i usredsredili se na ostalo, očekujući tako Božje blagoslove uprkos svom buntovništvu. Ali, On ih je iznenadio dopustivši da Silom bude razoren, a Kovčeg zarobljen (1. Samuilova 4,10.11) da bi ih naučio da ne može biti zaštite bez poslušnosti. Sada, Bog moli svoj narod da se sećaju Siloma i da poslušaju Njegov glas pre nego što bude kasno.

„Bog žali ljude koji se bore, nesposobni da sagledaju svoju izopačenost.“

„Bog žali ljude koji se bore, nesposobni da sagledaju svoju izopačenost; On se trudi da prosvetli njihov potamneli razum, šaljući im ukore i pretnje, sračunate da pokrenu makar one najplemenitije među njima da postanu svesni svog neznanja i da se postide svojih zabluda. On se trudi da pomogne samozadovoljnima da postanu

nezadovoljni svojim taštım dostignućima i, usko povezujući se s Nebom, počnu da teže za duhovnim blagoslovima.“¹

Uprkos njihovom stalnom nazadovanju, pogrešnim shvatanjima i zloupotrebi Božjeg trpljenja i milosti, On je nastavio da poziva svoju decu na pokajanje. Njegov plan je bio ne „da pošalje poslanike koji će se umiljavati i laskati grešnicima... Umesto toga, On stavlja teške terete na (njihovu) savest... i probada (njihovu) dušu ostrım strelama osvedočenja.“² Od naroda je zavisilo da li će poslušati ili zanemariti Božje pozive. Uprkos svojoj ljubavi prema njima, Bog nije mogao da ih prisili da Mu se vrate. Od njihove volje je zavisilo da li će potražiti sklonište od dolazeće oluje. „Pokajte se, dakle, i obratite se da se očistite od grijeha svojijeh, da dođu vremena odmaranja od lica Gospodnjega“ (Dela apostolska 3,19)

ODGOVORITE

1. Da li ste dozvolili da vaši odlasci u crkvu, držanje Subote, ili navike u ishrani postanu „amajlija“ u vašem hrišćanskom životu? Objasnite.

2. Koje navike i oblike ponašanja vas Bog poziva da napustite? Da li odbijate da to učinite? Ako odbijate, zašto?

3. Koje iskustvo na vašem hrišćanskom putovanju bi moglo da predstavlja vaš lični Silom?

Gledis S. Gerero, Silver Spring, Merilend, SAD

1. Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 435. orig.

2. Isto.

U devetom, desetom i dvadeset šestom poglavlju svoje knjige Jeremija poziva sinove Izrailjeve da prestanu da se klanjaju idolima i vrate se Bogu. On je upućivao svoje pozive u vreme političkih nemira, kada je moć Asirije nad Judom bila u opadanju, a Egipat i Vavilon borili se za prevlast. Na kraju, Vavilon će poraziti Egipat i napasti i zavladatai Judom. Međutim, to osvajanje nije bilo rezultat politike. Bio je to Božji način da kazni svoju decu koja se nisu obazirala na Jeremijine pozive, i da ih konačno vrati natrag sebi.

Jeremija je svoju službu započeo u 13. godini vladavine cara Josije. Josija je bio prvi pravedni car koji je nakon dugog vremena vladao Judom. Iako se Josija trudio da zemlju od služenja idolima obrati Bogu, ni on nije bio bez mana. Poginuo je ubrzo nakon što je zaratio sa egipatskim vladarom koji je, u tom trenutku, bio na božanskom zadatku. Egipatski vladar je upozorio Josiju da se ne meša. Ali Josija nije poslušao i, bilo iz ponosa ili neznanja, suprotstavio se Božjoj volji i kao posledica toga, izgubio život.

Zbog te Josijine greške Egipat je napao Judu otprilike tri meseca kasnije. U međuvremenu, Joahaz je uzurpirao Josijin presto, ali je svrgnut od strane egipatskog vladara koji je postavio Joakima, jednog od Josijinih sinova, da vlada Judom.

Joakim „činjaše što je zlo pred Gospodom“ (2. O carevima 23,37), ukidajući mnoge reforme koje je njegov otac sproveo. Upravo to zlo pokrenulo je do dve vavilonske invazije koje su se dogodile tokom Joakimove vladavine.

Jeremija je pre prve vavilonske invazije pozvao narod na pokajanje. Pridružio mu se Urija sin Semajin, kao i nekoliko starijih mudrih ljudi koji su stali pred narod i cara Joakima (Jeremija 26,17-20). Oni su ih podsetili da je Bog zapretio uništenjem u vreme cara Jezekije, ali je kasnije odustao i zaštitio Judu zato što se narod pokajao. Međutim, umesto da se pokaje, narod je pod Joakimovim vođstvom, zapretio Jeremiji i Uriji smrću i nastavio svoja zla dela.

Narod je bio upozoren na posledice, ali nije poslušao. Ono što je usledilo, bilo je ono što je Bog i obećao – smrt, sakaćenje i seoba – prvi vavilonski napad na Judu. Zatim, dok je još bio pod vavilonskom vladavinom, Joakim se pobunio, što je izazvalo drugi, još razorniji napad kada je i Joakim odveden u lancima.

ODGOVORITE

1. Na koji način mešamo providenje sa slučajnošću? Da li bi bilo lakše podneti izvesne teškoće ako bismo ih shvatili kao kazne? Objasnite svoj odgovor.

2. Koliko često zanemarujemo Božja uputstva, a onda krivimo Njega za teškoće koje nastaju kao prirodna posledica naše neposlušnosti?

Teodor R. Flo, Silver Spring, Merilend, SAD

Ako se zapitate šta vam donosi radost, a vaš odgovor ne obuhvata i ono čime se bavite da biste zaradili za život, zašto onda to uopšte činite? Jeremija je bio spreman da založi svoj život da bi se zauzeo za svoje ciljeve. Čak i kad su njegovi neprijatelji pokušali da ga zaustave, bio je zaštićen Božjom voljom. Kad živimo za svoje prave ciljeve, onda nema ničega i nikoga, osim nas samih, ko može da nas zaustavi.

Setite se onoga što ste oduvek želeli da radite. Možda ste želeli da postanete baštovan, ili da se starate o deci. U tom slučaju, da biste ostvarili svoje snove, morali biste da imate porodicu, ili da razvijete baštu u svom dvorištu. A šta kad bismo to podigli na viši nivo? Ako želite da se starate o deci, mogli biste da otvorite dnevno prihvatilište ili neprofitnu organizaciju za decu koja imaju potrebe. Ili, ako želite da

Da biste sledili svoje ciljeve biće vam potrebna velika hrabrost i sva vaša energija.

budete baštovan, možete se potruditi da dobijete ugovor kao lokalni proizvođač. Sve što treba da uradite je da imate velike snove i naporno radite. Bog će vam pomoći da dođete do sledećeg većeg uspeha.

Evo nekoliko koraka koji nam mogu pomoći da u potpunosti živimo za svoje ciljeve:

Verujte u sebe. Biće onih koji će sumnjati u vas i rugati vam se na vašem putu prema uspehu, ali čvrsto poverenje u vaše lične sposobnosti zaštititiće vas. Biće trenutaka kada ćete i sami posumnjati u sebe, ali morate imati na umu zašto ste sve to uopšte započeli.

Uzdajte se u sebe. Na kraju dana, moraćete da živite sa posledicama svojih odluka. Kada shvatite šta želite od života, učinite sve što je potrebno da biste to i ostvarili. Svaka odluka koju donesete da biste napredovali i promenili se nabolje predstavlja neverovatan uspeh.

Oslobodite se straha. Dok stremimo svojim ciljevima, ponekad nas uhvati strah, naročito ako se nalazimo izvan svoje zone udobnosti. Da biste sledili svoje ciljeve biće vam potrebna velika hrabrost i sva vaša energija, zato ništa od toga ne rasipajte na negativna razmišljanja.

Izborite se sa nepovoljnim okolnostima. Pronaći svrhu u životu neće biti uvek lako. Nailazićete na prepreke i zato ostanite otvoreni za različite ideje da biste se vratili na pravi put. Ako imate optimistički stav, zahvalnim duhom i dobrim odnosom sa Bogom, ostvarićete svoje ciljeve brže nego što ste se nadali.

ODGOVORITE

1. Šta vas sprečava da ostvarite svoje ciljeve?
2. Kako bi izgledala vaša dnevna rutina ako biste radili ono što ste oduvek želeli da radite?

Brendi Viks, Njujork Siti, Njujork, SAD

BOG STVORITELJ ILI STVORENI BOGOVI?

MIŠLJENJE (Jeremija 9,23.24; 10,1-15.23)

Če

Eksperiment koji je 1957. godine sproveo priholog Hari Harlou pokazuje uzaludnost traženja vrednosti u nečemu što je bezvredno. Harlou je odvajao mladunce rezus majmuna od majki i postavljao model „majke“ – jedna je bila napravljena od žice, a druga od platna. Iako su mladunci majmuna, tražeći utehu, bili nepogrešivo privučeni „majci od platna“, oni su se sporije razvijali i bili društveno nespretni u poređenju sa majmunima koje su odgajale žive majke. Oni koji su se na kraju, ipak, parili, napuštali su svoje mladunce.¹

Tako je to i sa idolima. Iako trenutno mogu da nam pruže neku utehu, potpuno su neadekvatni, kada je reč o zadovoljenju naših najdubljih potreba. Jeremija je ponovo skrenuo pažnju naroda na Jedinog koji je vredan njihovog obožavanja: „A Gospod je pravi Bog, Bog živi i car vječni!“ (Jeremija 10,10) Kada Izrailjci nisu flertovali sa drugim bogovima, onda je bogoslužjenje „drugih naroda“ uticalo na način na koji su služili pravom Bogu. Upozoravajući na tu opasnost, Bog je nedvosmislen u svojim opomenama: „Ne učite se putu kojim idu narodi, i od znaka nebeskih ne plašite se, jer se od njih plaše narodi.“ (Jeremija 10,2)

Iako nam može izgledati smešno kad pomislimo kako se neko klanja zlatnom kipu, obožavanje ljudskih ideja može veoma nenametljivo da utiče na način na koji mi vidimo Boga. Danas se srećemo sa obožavanjem intelektualizma i postmodernizma, koji se „odlikuju široko zastupljenim skepticizmom... ili relativizmom“² i postavljaju se nasuprot Bogu i Njegovoj reči. Vidimo kako evolucionisti navode mnoge hrišćane da sumnjaju u doslovno sedmodnevno stvaranje. Drugi opet dovode u pitanje veru i ulogu religije u svom ličnom životu. Nemojmo nikad zaboraviti da je naša vera ugrožena kada prihvatamo ljudsku filozofiju i uzdižemo um drugog čoveka (a ponekad i svoj lični) iznad Stvoriteljevog uma – čije misli su nedokučive (Isaija 40,28).

Mi često ne shvatamo kako sve to utiče na naše razumevanje Boga. Mi smo kao dete koje prvi put stavlja naočare i otkriva jasniju sliku sveta, a onda mu postaje jasno da je njegova ranija slika sveta bila opasno iskrivljena. Bog nas, dakle, poziva da prihvatimo jasnije viđenje o tome ko je On zapravo. Da bismo u tome uspeli, potrebno je da ponizno priznamo da „put čovječiji nije u njegovoj vlasti niti je čovjeku koji hodi u vlasti da upravlja koracima svojim.“ (Jeremija 10,23) Bog nas poziva da se upoznamo sa činjenicom da je On Gospod koji čini milost, sud i pravdu na Zemlji (Jeremija 9,24). Kako veliku prednost nam On daje!

ODGOVORITE

Kako možemo postati svesniji određenih „izama“ i „ideja“ koji dovode do pogrešnog shvatanja našeg služenja Bogu? Šta možemo učiniti u vreme svog ličnog bogoslužjenja da bismo ih prevazišli?

Čeril Ketlin, Linčburg, Virđžinija, SAD

1. „People and Discoveries: Harry Harlow 1905–1981“, PBS, <http://www.pbs.org/wgbh/aso/databank/entries/bhharl.html>.
2. Brian Duignan, „Postmodernism“, Encyclopedia Britannica, <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/1077292/postmodernism>.

ZAKLJUČAK

Određene rase pasa imaju dar za praćenje. Policija ih često vodi sa sobom da pronađu nestale osobe, bilo da je reč o izgubljenima, ili onima koji pokušavaju da izbegnu krivično gonjenje. U svojoj poemi od 182 stiha, pod nazivom „Nebeski tragač“/„The Hound of Heaven“/, engleski pesnik Frensis Tompson poredi prirodnu sklonost psa tragača sa upornošću kojom Bog traži one koji su odlutali od Njega. Kao što smo saznali ove sedmice, Božji cilj nikada nije bio da ulovi i kazni grešnike, već da ponudi prihvatanje, oprostjenje i obnovljenje.

RAZMOTRITE

- Osmislite ilustraciju koja prikazuje razliku između života kojim se živi za Boga i života kojim se živi za sebe.
- Preispitajte ličnim život i prepoznajte tri najveća „idola“ sa kojima se borite.
- Zapišite svoje objašnjenje pokajanja, koje bi i malo dete moglo da razume.
- U pesmarici *Hrišćanske himne* pogledajte himne pod zajedničkim nazivom „Poverenje i predanje“ (br. 223 - 262) i otpevajte onu koja najbolje izražava vaše posvećenje Bogu.
- Izvajajte neku skulpturu na temu pokajanja.
- Intervjušite neke hrišćane da biste čuli njihova lična iskustva o obraćenju.
- Osvrnite se na svoj život i prepoznajte naročite blagoslove koje ste iskusili zato što ste odlučili da budete Božja „ograda“ i sledite Njegove smernice.
- Posmatrajte primere iz sveta prirode koji slikovito prikazuju opasnost od odvajanja od izvora života. Razmotrite na koji način se to može uporediti sa onim što se dešava ljudima koji se odvoje od Boga.

POVEŽITE

Jeremija 31,3; Osija 11,4.

Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 23-36. orig.

A. W. Tozer, *The Pursuit of God*, chapter 8.

Rene Kofi, Gobls, Mičigen, SAD

Pouka 8

Od 14. do 20. novembra 2015.

Josijine reforme

*»Ni prije njega ne bješe takvoga cara, koji bi se obratio ka
Gospodu svijem srcem svojim i svom dušom svojom i
svom snagom svojom, sasvijem po zakonu Mojsijevu,
niti posle njega nastao takav kao on.«*

(Jakov 4,10)

Da li ste se nekad premišljali da li da postupite ispravno? Da li ste lako doneli ispravnu odluku? Sećam se da sam jednog popodneva, dok sam radio kao momak koji slaže kolica u lokalnoj piljari, u jednim od kolica našao žensku tašnu. Kolega me je nagovarao da zadržim novac i podelim ga sa njim. „Niko neće saznati“, govorio mi je. U torbi se nalazilo 800 dolara, što je bilo veoma primamljivo, ali odlučio sam da tašnu predam šefu koji je mogao da pronađe pravu vlasnicu. Sećam se kako sam se dobro osećao posle te odluke, a naročito kad sam saznao da je žena taj novac pripremila za plaćanje stanarine.

Razmišljajte o plivanju u reci kao o življenju u svetu.

Kao hrišćani, često imamo priliku da biramo između onoga što je ispravno i moralno, znajući da će naša nagrada biti na Nebu. Ponekad se možda obeshrabrimo kada nam izgleda da su naši napori uzaludni. Međutim, prema Otkrivenju 22,12. bićemo nagrađeni zato što biramo dobro: „Evo ću doći skoro, i plata moja sa Mnom, da dam svakome po deljima njegovijem.“

Kao dečak, često sam se igrao pored reke. Tokom ranog proleća vodena struja je bila jaka i brza zbog čega je plivanje bilo izuzetno teško. Sećam se da sam stajao u vodi i odlučio da se bacim u reku i zaplavam iz sve snage. Srce mi je snažno udaralo, dok sam se probijao kroz vodu. Brza struja me je vukla nizvodno, ali uskoro sam stigao do suprotne obale gde sam mogao da se opustim i razmislim o odluci koju sam doneo – da naporno plivam do suprotne obale.

Razmišljajte o plivanju u reci kao o življenju u svetu. Možemo odlučiti da se prepustimo struji i sačekamo da vidimo gde ćemo završiti, ili možemo zatražiti pomoć da bismo pronašli zaklon na sigurnoj obali. Mnogi od nas koji su izašli iz sveta učinili su to zato što su shvatili da im je potreban Spasitelj koji ima snage da ih izvuče. Iako svežina reke može i dalje izgledati primamljivo, mi uporno biramo sigurne obale Božjeg carstva. Oni od nas koji su odrasli u crkvi možda ne znaju kakvi su rečni brzaci i stalno su u iskušenju da zagaze u vodu nesvesni činjenice da struja u svakom trenutku može da ih odvuče.

Dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu, razmislite o odlukama koje svakodnevno donosite i poslušajte savet Elijava iz Knjige o Jovu 34,4. koji kaže: „Razberimo što je pravo, izvidimo među sobom što je dobro.“

Fred Z. Neivert, Moskou, Ajdaho, SAD

PREDATI SVE SVOJE BOGU

DOKAZ (2. O carevima 22,19; 23,24,25)

Ne

„Probodi moje srce, trojedini Bože“¹, glasi uvodni stih u najpoznatije sonete Džona Dona u kojima on opisuje svoje iskustvo predanja Bogu. Slično kao u izveštaju o Josijinoj reformi u 2. O carevima 23. glavi, Don koristi snažne izraze da opiše svoju ličnu reformu: „Obori me i spusti silu svoju, da me slomi, udari, sagori i obnovi.“² Pesnikova želja da ga Bog slomi naizgled negira ljudsku slobodu da bira, ali njegove reči, zapravo, otkrivaju njegov izbor. Don ne traži od Boga da ga prisili na reformu, već da mu pomogne da raste, jer je svestan da ga lične slabosti ograničavaju. Pošto razume da bi bilo lako vratiti se unazad i biti savladan svetovnim željama, on traži od Boga da preduzme krajnje mere:

„Uzmi me k Sebi, zarobi me, jer ja, osim ako me Ti ne očaraš (i ne otmeš), nikada neću biti slobodan.“³ Njegova upotreba reči kao što su „zarobiti“ i „oteti“ rasvetljava hitnost njegove potrebe da Bog bude jači od njegovih slabosti, jer inače on nikad neće biti slobodan od lanaca koji ga zarobljavaju. I kao što kraj ove poeme potvrđuje, on je već odlučio da sve preda Bogu. Potrebna mu je samo pomoć da u toj odluci istraje.

Donovo otkriće da ne možete biti zaista slobodni ukoliko Bog ne sprovede veliku promenu u vašem životu, upravo je ono što je Josija doživio. On se ponizio (2. O carevima 22,19) i dopustio Bogu da preuzme potpunu kontrolu nad njegovim srcem, dušom i snagom (2. O carevima 23,25). Želeo je da mu Bog bude sve. Pjesma grupe „Sajdvok profets“ pod naslovom „Nastavi da me stvaraš“⁴ sumira tu čežnju da nas Bog osvoji. Tekst ove pesme donekle podseća na Donovu poemu kad govori o tome kako pesnik želi da ga Bog slomi, da ga ostavi praznim i usamljenim, sve dok On sam ne postane Njegova jedina prava ljubav, Njegov dah, Njegovo sve.

Biblija i istorija svedoče o mnogim ljudima koji su tražili od Boga da ih slomi. Josija nije bio prvi u tome, a sigurno nije ni poslednji. Svi želimo da Bog pokida lance kojima nas zarobljavaju stvari ovoga sveta, koje nam ponekad izgledaju tako bitno, a u stvari su sasvim nevažne. Svi mi želimo da nas Bog očara – da nas dovede do tačke na kojoj je On jedino ono što je važno.

ODGOVORITE

1. Na koji način traženje od Boga da vas slomi i obnovi utiče na vaše hodanje sa Njim?

2. Pročitajte Donovu poemu za sebe i razmislite šta znači predati sve svoje Bogu.

Mindi Veter, Njuman Lejk, Vašington, SAD

1. John Donne, „Batter my heart, three person'd God (Holy Sonnet 14)“, poets.org, <http://www.poets.org/poetsorg/poem/batter-my-heart-three-person-d-god-holy-sonnet-14>.

2. Isto.

3. Isto.

4. David Frey, Ben McDonald, and Sam Mizell, „Keep Making Me“, Sidewalk Prophets, <http://www.sidewalkprophets.com/songs/keep-making-me>.

Najgori među lošima (2. Dnevnika 33,1-11)

Posle Davida i Solomuna, izrailjsko carstvo podelilo se tako da je Jerusalem pripao Judi. Zatim je usledio niz uglavnom bezbožnih careva, a sve se završilo Navuhodonosorovom invazijom. Manasija i Amon bili su takva dva cara, s tim što je Manasija verovatno bio najgori. Tekst u 2. Dnevnika 33,2 kaže nam da on „činjaše što je zlo pred Gospodom po gadnijem djelima onijeh naroda koje odagna Gospod ispred sinova Izrailjevijeh“. Treći stih daje još goru sliku: „Opet pogradi visine, koje bješe raskopao Jezekija otac njegov.“ „Visine“ su bile mesta na kojima su ljudi služili lažnim bogovima.

„Načini oltare i u domu Gospodnjem.“ (4. stih) „Provodi sinove svoje kroz ogranj... i gledaše na vremena i gataše i vračaše, i uredi one što se dogovaraju s duhovima i vračare.“ (6. stih) Pisac 2. Dnevnika zaključuje izveštaj o Manasijinoj vladavini ističući da on „zavede Judu i Jerusalem, te činjaše gore nego narodi koje istrijebi Gospod ispred sinova Izrailjevijeh“. (9. stih)

Konačno, Gospod je dozvolio da Asirci odvedu Manasiju kao zarobljenika u Vavilon. Tekst u 2. Dnevnika 33,11. pominje još jedno dodatno poniženje koje je doživeo, navodeći da je na sebi imao okove.

Čudesna promena (2. Dnevnika 33,12-17)

U svom očajanju, Manasija, „moljaše se Gospodu Bogu svojem, i ponizi se veoma pred Bogom otaca svojih“. (12. stih) Njegova poniznost ne iznenađuje ništa manje od njegove konačne sudbine, jer 13. stih kaže da je njegova molitva dirnula Božje srce i On ga je vratio na presto. „Tada pozna Manasija da je Gospod Bog.“ (13. stih)

Kada se vratio u Jerusalem, Manasija je uklonio sva mesta za bogoslužjenja koja je podigao. Obnovio je Gospodnji žrtveni sistem i prinosiso žrtve za greh i zahvalne žrtve. On „zapovjedi Judejcima da služe Gospodu.“ (16. stih) Međutim, iako je napravio veliki preokret u svom životu, nije uspeo da navede i narod da isto učini. Manasijina priča svedoči o Gospodnjoj spremnosti da prihvati svakoga ko je odlutao. Ipak, Bog nije uklonio posledice Manasijinog otpada. On nije prisilio judejski narod da Mu se vrati.

Jedinstveni car (2. O carevima 22,1-20)

Nažalost, početak Amonove vladavine uveliko je podsećao na vladavinu njegovog oca, sa jednom razlikom – Amon se nikad nije vratio Gospodu. Ali, dve godine kasnije, na presto je došao novi car, potpuno drugačiji od ostalih. Car Josija došao je na vlast kad mu je bilo osam godina. „On činjaše što je pravo pred Gospodom, i hođaše svijem putem Davida oca svojega“ (2. O carevima 22,2) Prilikom obnavljanja Hrama došlo je do jednog uznemirujućeg otkrića. Pronađena je knjiga Božjeg zakona (verovatno jedna ili svih pet Mojsijevih knjiga). Kada je

saslušao čitanje zakona, Josija „razdrije haljine svoje“ (11. stih) Bilo mu je jasno da je Izraelj teško zgrešio protiv tih zakona i da će posledice biti strašne (2. O carevima 22,13).

Helkija, prvosveštenik, pronašao je proročicu Oldu u Jerusalimu. Ona je objavila otrežnjujuću presudu: „Ovako veli Gospod: Evo pustiću zlo na to mjesto i na stanovnike njegove... Zato što me ostaviše i kadiše drugim bogovima da bi Me gnjevili svijem djelima ruku svojih; zato se gnjev Moj raspalio na to mjesto, i neće se ugasiti.“ (2. O carevima 22,16.17) Smrtna presuda? Da i ne. Budući da nam Bog daje slobodu da izaberemo život ili smrt, Njegova osuda nad Judom dovela je do milosti prema Josiji. Od 18. do 20. stiha opisuje se kako je Bog video da se Josija ponizoi, i zato je odlučio da neće izvršiti sud nad Judom za vreme Josijinog života.

Velika reforma (2. O carevima 23,1-20)

Iako je Josija činio ono što je pravo u Božjim očima, on još uvek nije u potpunosti reformisao carstvo. U Hramu su se još uvek nalazili predmeti posvećeni drugim bogovima, a u zemlji su postojale visine za idolsko bogoslužjenje. Međutim, otkriće knjige zakona i poruka koju mu je uputila proročica Olda, naveli su ga je da preduzme detaljne promene. Tekst u 2. O carevima 23,4-7. govori o uklanjanju predmeta vezanih za Vala i Astarotu, koji su spaljeni i sravnjeni sa zemljom. Zatim je uklonio paganske sveštenike. Uklonio je i prostorije unutar Hrama namenjene muškim prostitutkama i ženama koje su pravile predmete za Astarotu.

Smrtna presuda? Da i ne.

Josija je uništio oltare koji su bili namenjeni žrtvovanju dece. Srušio je visine koje je Solomun podigao i pokrio ta mesta ljudskim kostima. U Vetilju je postojao oltar još iz Jerovoamovog vremena. Josija ga je spalio i sravnio sa zemljom. Ispraznio je grobnice, a kosti rasuo po visinama. Tada je otkrio da sve to što je uradio zapravo predstavlja ispunjenje proročanstva iz 1. O carevima 13. poglavlja u kome je zabeleženo kako će „čovjek Božji“ doći u Vetilj, srušiti oltar i pobiti lažne sveštenike. Josija je upravo ispunio to proročanstvo.

ODGOVORITE

Zašto je Bog dopustio da Manasija bude odveden u asirsko ropstvo, umesto da bude ubijen zbog svog velikog otpada? Da li je Bog bio u stanju da pridobije Manasijinu pažnju na neki drugi, manje oštar način? Koliko prilika je Bog dao vama, vašim prijateljima i rođacima da Mu pridete?

Džeremi Veter, Moskou, Ajdaho, SAD

„Iako sin bezbožnog cara, izložen iskušenju da krene stopama svoga oca, iako ga je samo nekoliko savetnika hrabrilo da istraje na pravom putu, Josija je ostao veran Bogu Izrailjevom. Upozoren zabludama prošlih naraštaja, odlučio je da čini dobro umesto da padne u provaliju greha i pokvarenosti u koju su dospeli njegov otac i deda. On 'ne otstupaše ni nadesno ni nalijevo'. (2. O carevima 22,2) Kao čovek određen da zauzme poverljiv položaj, odlučio je da prihvati smernice date izrailjskim vladarima, a njegova poslušnost omogućila je Bogu da ga upotrebi kao sud za čast.“¹

„Bog ne želi silom da pokorava čovekovu volju.“

Josija je, kao i svi mi, imao slobodu da bira. Ponekad izabrati dobro može izgledati prilično teško, ali Bog nam obezbeđuje snagu koja nam je potrebna.

„Da bi ojačao buntovni duh u srcima ljudi, proglasio je (sotona) da je Bog nepravedan, jer je dozvolio da čovek prestupi Njegov zakon. 'Ako je već znao kakav će biti ishod, zašto je dozvolio da čovek bude stavljen na probu, da sagreši, i tako nauče na sebe svu ovu bedu i smrt', govorio je lukavi kušač....

Hiljade i hiljade ljudi sve do danas ponavljaju istu buntovnu optužbu protiv Boga. Ne žele da shvate da bi Bog, oduzevši čoveku mogućnost da slobodno odlučuje, lišio svoje stvorenje prava koje mu kao razumnom biću pripada i pretvorio ga u običan automat. Bog ne želi silom da pokorava čovekovu volju. Čovek je stvoren kao slobodno moralno biće. Kao i stanovnici svih ostalih svetova, i on je morao da bude izložen probi poslušnosti; ali nikada nije bio u prilici da je morao da se pokori zlu. Nikad nije bio izložen iskušenju ili zlu kome se nije mogao odupreti. Bog se za njega tako obilno postarao da nikada nije morao da bude pobeđen u sukobu sa sotonom.“²

ODGOVORITE

1. Gore u tekstu stoji da se Bog za čoveka „tako obilno postarao da nikada nije morao da bude pobeđen u sukobu sa sotonom“. Bog u svojoj ljubavi ne želi da ijedna duša bude izgubljena. Za šta se On u vašem životu postarao da bi vas ohrabio da izaberete pravi put?

2. Josija je odlučio da sledi Boga i pored loših uticaja koji su postojali u njegovom životu. Da li postoje neke samodestruktivne odluke koje donosite na koje su uticali neki događaji u vašoj prošlosti? Kako možete dozvoliti Bogu da vas upotrebi na svoju slavu?

Laura Veter, Moskou, Ajdaho, SAD

1. Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 384. orig.

2. Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 331, 332. orig.

ODLUKA DA SLUŽIMO BOGU

PRIMENA (2. O carevima 22,1.2; 23,25)

Sr

Bog nas je stvorio prema svom obličju i svakome od nas dao je slobodu izbora. On je mogao da nas stvori kao robote da bez ikakvog razmišljanja izvršavamo Njegove zapovesti. Ali, On to nije učinio! Želeo je da dobrovoljno odlučimo da Ga volimo i slušamo. Međutim, zbog svoje ljudske prirode, ponekad donosimo pogrešne odluke. Kao što tekst u Rimljanima 3,23. kaže: „Jer svi sagriješite i izgubili su slavu Božiju.“ Budući da smo svi grešnici, moramo se osloniti na Boga da nam pomogne da donosimo ispravne odluke.

U vreme proroka Jeremije, Božji narod je doneo neke loše odluke. Zaboravio je koliko ga Bog voli. On je strpljivo posmatrao kako Izrailjci postaju sve gori, i sigurna sam i da je žalio za njima, dok je car za carem sledio isti zao obrazac. A onda se konačno pojavio tračak nade kada je na vlast došao car Josija.

On je imao samo osam godina kada je počeo da vlada, ali je voleo Boga i odlučio da čini ono „što je pravo pred Gospodom“. (2. O carevima 22,2) Dok čitamo uvodne tekstove za ovu pouku, saznajemo da se Josija ozbiljno trudio da ugodi Bogu i „očisti“ zemlju. „...Prije njega ne bješe takvoga cara, koji bi se obratio ka Gospodu svijem srcem svojim i svom dušom svojom i svom snagom svojom.“ (2. O carevima 23,25) Može li Bog to isto da kaže za svakog od nas? Da li je to cilj kome vredi težiti? Razmotrimo nekoliko koraka koji bi nam mogli pomoći da postignemo taj cilj.

Proučavanje i molitva. Samo nekoliko minuta dnevno čitanja i posvećenja, ili razmišljanja o nekom biblijskom stihu i molitve dovoljno je da vaš život počne da se menja. Koliko puta ste se molili i pozivali Boga da vas promeni, a da niste zaista to mislili? Svakoga dana odvojite određeno vreme da Ga posetite.

Donošenje dobrih odluka. Svakoga dana možemo početi da unosimo promene u svoj život tako što ćemo donositi dobre odluke. Kada se nađemo u prilici da nismo sigurni šta treba da radimo, možemo se moliti pre nego što odlučimo. Samo se setite izreke: „Šta bi Isus učinio“, i primetićete razliku u načinu na koji izlazite na kraj sa teškim prilikama.

Ako budemo naučili kako da svakog dana donosimo dobre odluke, moći ćemo da otkrijemo Božju veliku ljubav prema svima koji su oko nas. Tražite od Njega da vam pomogne da donosite dobre odluke danas i svakog drugog dana.

ODGOVORITE

1. Zašto nas je Bog stvorio sa slobodom da odlučimo da li hoćemo ili nećemo da Ga sledimo (i volimo)?

2. Kako možemo svakodnevno početi da donosimo dobre odluke?

Barbara Veter, Njuman Lejk, Vašington, SAD

**Budite ponizni
bez gundanja –
moralne vrednosti
ne mogu propasti!**

Da li vas je ikada iznenadila vlat trave koja se probila kroz pukotinu na trotoaru, ili usamljeno drvo koje raste na goloj padini? U dugoj liniji osrednje do stvarno zlih careva, Josija je bio zadivljujući primer vernosti. „Ni prije njega ne bješe takvoga cara, koji bi se obratio ka Gospodu svijem srcem svojim i svom dušom svojom i svom snagom svojom, sasvijem po zakonu Mojsijevu, niti poslije njega nasta takav kao on.“ (2. O carevima 23,25)

Josijina reforma obuhvatala je obnavljanje Hrama, zavetovanje da će držati Božje zapovesti i ponovno uspostavljanje svetkovanja Pashe. I drugi carevi su činili ponešto od toga. Na primer: 2. O carevima 12. poglavlje opisuje kako je Joas činio ono što je ugodno pred Bogom, ali objašnjava i njegove propuste: „Ali visine ne bjehu oborene.“ (3. stih) lako je učinio mnogo toga

Koji su to idolopoklonički oltari u vašem svetu?

dobrog, Joasovo delo ostalo je nedovršeno. Ne znamo zašto. Možda je želeo da ukloni paganske oltare, ali nije imao hrabrosti da se suprotstavi društvu. Koji god razlog da je imao, činjenica je da se on u potpunosti nije predao Bogu. Za razliku od njega, Josija je bio okružen lošim primerima, ali je učinio ono što je ugodno u Božjim

očima. On je uklonio svaki trag idolopoklonstva u zemlji, izbacio sudove načinjene za Vala iz Gospodnjeg hrama i oslobodio se sveštenika koji su prinostili žrtve drugim bogovima i skrnavili oltare. Ono što je započeo, on je i dovršio.

Da li i vi, kao Joas, činite ono što je dobro, ali ostavljate u svom životu ponešto čega bi trebalo da se oslobodite? Koji su to idolopoklonički oltari u vašem svetu? Možda provodite previše vremena sa ljudima umesto da čitate Bibliju i upoznajete Boga. Da li su vam posao ili škola najvažniji u životu, a Bogu dajete samo mrvice svog vremena i energije? Da li je tehnologija vaš idol? Budite iskreni prema sebi. Koliko često ste na svom telefonu i proveravate Fejsbuk ili igrate igrice? U poređenju sa tim, koliko često zaista ostajete u miru i usredsređujete svu svoju pažnju na Boga? Vreme je da postanemo svesni svojih idola i iščupamo ih iz svog života. Kao Josija, i mi možemo ustati usred svetovnog okruženja i biti uzvišeno svedočanstvo za Boga.

ODGOVORITE

1. Šta je to dobro u vašem životu što treba da nastavite da radite za Boga?
2. Šta je to čemu dajete prvenstvo u odnosu na Boga, zbog čega to postaje vaš idol?
3. Šta je potrebno da biste uklonili te idole? Kako bi vaši prijatelji reagovali? Da li bi se to isplatilo?

Čeril Vilijams, Venači, Vašington, SAD

ZAKLJUČAK

Josijina priča je nadahnuti izveštaj o jednom ispravno proživljenom životu. Još kao vrlo mlad odlučio je da bude veran Bogu, a kao odrastao čovek svesno je prihvatio sve što je saznao o Njemu. Uprkos pritisku vršnjaka u narodu koji se potpuno posvetio idolopoklonstvu, Josija je imao dovoljno snažan karakter da bi uticao na svoju zemlju i kulturu i vratio ih pravednosti.

RAZMOTRITE

- Ulažite u decu tako što ćete dobrovoljno raditi u dečijem subotnoškolskom razredu, letnjoj biblijskoj školi, ili izviđačima, sećajući se Josije koji je imao samo osam godina kada je postao car.
- Organizujte grupu za proučavanje Biblije sa kojom ćete jednostavno čitati jedno ili više poglavlja, ili jednu celu biblijsku knjigu, kao što je Josija čitao zavetnu knjigu celom judejskom narodu.
- Napravite kratak prikaz kojim ćete razotkriti idole srca sa kojima se ljudi danas možda bore. Izvedite ga u svojoj crkvi ili subotnoškolskom razredu.
- Čitajte 1. i 2. O carevima i navedite dužinu vladavine svih careva u Izrailju i Judi. Zapazite razliku između onih koji su sledili Boga i onih koji nisu.
- Pevajte neke od svojih omiljenih pesama o predanju.
- Napravite kolaž, sliku ili crtež koji prikazuje negativne stvari zbog koji mladi trpe veliki pritisak svojih vršnjaka. Pokažite svoj rad u razredu i razgovarajte o tome kako da donosite ispravne odluke, dok se suočavate sa takvim pritiskom.
- Razgovarajte u svom razredu ili u grupi za proučavanje Biblije o sledećim stihovima: 5. Mojsijeva 24,16; Jeremija 18,7.8; Jezekilj 18,21-23; 33,11-16.

POVEŽITE

U vezi sa ovom poukom pogledajte 32. poglavlje knjige *Istorija proroka i careva* od Elen G. Vajt, pod naslovom „Manasija i Josija“, str. 381-392. orig.

Thurman Petty, Jr., *The Temple Gates*.

Sonja Henergart, Čehalis, Vašington, SAD

Pouka 9

Od 21. do 27. novembra 2015.

Jeremijin jaram

*» A svima govoraše: Ko hoće da ide za Mnom
neka se odreče sebe i uzme krst svoj i ide za Mnom.«*

(Luka 9,23)

21. novembar 2015.

NEOBIČAN MLADIĆ SA PORUKOM

UVOD (Jeremija 20,7-13)

Su

Što više vremena provodim s njim, sve više sam ubeđen da je on zaista Božji prorok. Smelost kojom je propovedao i prorokovao prosto je nadahnjujuća. Iako je upravo proveo noć u tamnici na gornjim vratima Venijaminovim, ipak je imao hrabrosti da se suprotstavi Pashoru, sinu sveštenika koji je bio i starešina u domu Gospodnjem. Ali kada je izgovorio tu konačnu reč za Pashora o njegovim zarobljeništvu i smrti u Vavilonu, nešto kao da se promenilo. On nije više bio onaj Jeremija koga sam poznavao.

Kada je napustio scenu u kojoj je upravo izrekao osudu nad Pashorom i svima koji su živeli u njegovom domu, Jeremija je iznenada pao na kolena i povikao: „Nagovarao si me, Gospode... Na potsmijeh sam svaki dan, svak mi se potsmijeva. Jer otkad govorim, vapijem, radi nasilja i pustošenja vičem, jer mi je riječ Gospodnja na porugu i na potsmijeh svaki dan.“ (Jeremija 20,7,8)

Dok sam slušao, saosećao sam sa njim u svom srcu i umu. Dugo sam hodao sa njim. Zbog toga sam doživio mnogo takvih trenutaka ismevanja. Bio sam njegov pisar i provodio veći deo svog vremena zapisujući njegova proročanstva. Pitao sam se da li je ta molitva nešto što bi on želeo da bude zabeleženo u njegovim spisima. Njegov bol bio je toliko veliki da je čak izjavio da više neće pominjati Boga ni govoriti o Njemu. Iznenada je zastao, pogledao prema nebu i rekao: „Ali je Gospod sa mnom kao strašan Junak; zato oni koji me gone spotaknuće se i neće nadvladati.“ (Jeremija 20,11)

Verovatno se pitate zašto. Zašto imam potrebu da propovedam o toj temi u crkvi? Zašto moram da govorim svojim prijateljima da to što rade nije lepo, zbog čega im zapravo postajem dosadan? Zašto moram da trpim da mi se drugovi iz razreda podsmevaju zato što govorim u ime Boga koga oni ne žele da upoznaju niti razumeju?

Upravo tako se Jeremija osećao kada je podigao svoj glas u molitvi koju je zabeležio njegov pisar, Varuh. On je bio pod pritiskom osećajući da je on taj pojedinac koji se razlikuje, koji izgleda neobično i koji nije dobrodošao.

Međutim, kad se suočite sa odbacivanjem kao Jeremija, nikada nemojte zaboraviti da vas je Bog izabrao za naročiti zadatak i da je On pored vas kao strašan junak. Ove sedmice, kada budete uronili u ovu uzbudljivu priču, neka vas ona nadahne da nastavite da smelo objavljujete Božje Jevanđelje baš kao Jeremija.

Johan De Dir, Panama Siti, Panama

Nikada nemojte zaboraviti da vas je Bog izabrao za naročit zadatak.

Bog želi da budemo drugačiji (Rimljanima 12,2)

Bog želi da idemo u suprotnom smeru od onoga u kome ide ovaj svet. On je tražio od Jeremije da ne učestvuje u žalostima ni u radostima sveta (Jeremija 16,5.8). Tražio je od Jeremije da ostane sam. Mesto na kome je on živio nije bilo dostojno Sina Božjeg. Bog ne želi da se prilagodimo ovom svetu (Rimljanima 12,2). Sreća koju svet nudi je taština. Ona neće potrajati. Sreća koju Bog želi za nas je večna, puna značenja, pouzdana.

Bog je rekao Jeremiji da se ne prlja ničim što se dešava oko njega. Tražio je da propoveda o sudu i ratu zato što je bio ljut na Izrailjce zbog njihovog ponašanja. Želeo je da Jeremija objavljuje Njegovu istinu, a ne ono što ljudi žele da čuju. Bog i od nas želi da Njegovu istinu objavljujemo svetu.

Istina pretočena u basne (2. Timotiju 4,3.4; Titu 1,10-14)

Jeremija se suočio sa lažnim prorokom koji je govorio sve suprotno od njega (Jeremija 28,10.11). Sotona čini isto. On je kušao Isusa u pustinji pogrešno upotrebljavajući Božje reči i tumačeći ih tako da odgovaraju njegovim planovima. Možda će biti trenutaka kada će drugi pokušati da nas učine nerazumnim. Niko ne voli loše vesti. Da bi izbegli da budu povređeni, ljudi ponekad radije slušaju laž nego istinu. Uvek je lako govoriti ono što ljudi žele da čuju. Isus, međutim, zahteva da primenimo izazovniji pristup. On obećava da će nas, kad tako budemo činili, Njegovi anđeli okružiti i usmeravati.

Putovanje će**biti dugo, ali****zaustavljanje nije****preporučljivo.**

Isus bolje od ikoga razume šta znači ostati sam, biti sateran u ugao, nepoželjan. Kad god se osetite usamljenim, setite se da će vas Božja ruka podržati. On će vas utešiti kad dođe vreme. „Sve što god činite, od srca činite kao Gospodu a ne kao ljudima; znajući da ćete od Gospoda primiti platu nasljedstva; jer Gospodu Hristu služite.“ (Kološanima 3.23,24) Da! Vaša poslušnost biće bogato nagrađena!

Uvek je bilo lažnih proroka, i biće ih, sve dok se Hristos ne vrati. Jedino zajednica sa Bogom u molitvi i proučavanje Njegove reči sačuvaće nas od njihovih prevara.

Ima tako mnogo „dobrih vesti“ koje se izgovaraju ovde, tamo, svuda. Zaista, živimo u poslednje vreme. „Jer će doći vrijeme kad zdrave nauke neće slušati, nego će po svojijem željama nakupiti sebi učitelje, kao što ih uši svrbe, i odvrtiće uši od istine, i okrenuće se ka gatalicama.“ (2. Timotiju 4,3.4) Međutim, zaista dobra vest je da će se Isus vratiti da nas sa Sobom povede u večnost.

Živeti kao primer (Kološanima 1,9.10)

Bog je od Jeremije tražio mnoge neobične poduhvate. Jedna od njih bila je da napravi jaram i stavi ga sebi oko vrata (Jeremija 27,2). Možete li da zamislite Jeremiju kako nosi jaram, dok se obraća uglednim carevim zvaničnicima? Međutim, ono što najviše zadivljuje je činjenica da Jeremija to trpi ne zbog nečega što je sam skrivio, već zbog onoga što su činili sinovi Izrailjevi. Jeremija koji je nosio jaram namenjen teglećim životinjama, verovatno je ostavljao snažan utisak na svakoga ko bi ga video i čuo.

Jeremija je sprovodio u praksi ono što je propovedao. Želeo je da ljudi vide da je on svoju volju potčinio Bogu. Hristos želi da ljude poučavamo onome što je najbolje za njihov život. Osim toga, On očekuje da mi i živimo u skladu sa onim što učimo.

Zbog čega je ropstvo bilo bolje? (Rimljanima 5,8-10)

Najvažnija poruka koju je Jeremija trebalo da objavi bila je da će Izrailj biti potčinjen vavilonskom caru Navuhodonosoru. „Ne znate li da kome dajete sebe za sluge u poslušanje, sluge ste onoga koga slušate, ili grijeha za smrt, ili poslušanja za pravdu?“ (Rimljanima 6,16)

Neverovatno je kako Božja ljubav pobeđuje mržnju koju greh rađa. „Jer kad smo se pomirili s Bogom smrću Sina Njegova, dok smo još bili neprijatelji, mnogo ćemo se većma spasti u životu Njegovu kad smo se pomirili!“ (Rimljanima 5,10) Međutim, to ne znači da nećemo trpeti posledice zbog svojih zlih dela.

Veliko obećanje (Psalam 71,3; Matej 11,28)

Isus traži od nas da uzmemo Njegov jaram na sebe. On obećava da će to breme biti blago i lako (Matej 11,29.30). Uzeti Njegov jaram znači učiti od Njega, usvojiti Ga i dopustiti Mu da nas vodi celim našim putem.

Putovanje će biti dugo, ali zaustavljanje nije preporučljivo. Umesto toga, budite poslušni. Tražite Njegovu istinu. Ne dozvolite da vas iko prevari. Uzdajte se u Boga. Jeremija je patio zbog izrailjskog naroda. Bog pati zbog svakog grešnika. Mi najviše patimo ako Ga ne sledimo. Jedno veliko obećanje dato je svakome ko ga prihvati. On poziva: „Hodite k Meni svi koji ste umorni i natovareni, i Ja ću vas odmoriti.“ (Matej 11,28)

ODGOVORITE

1. Zašto se uglavnom plašimo da se razlikujemo od drugih? Kako možemo prevazići taj strah?
2. Ako biste mogli da razgovarate sa Jeremijom, šta biste mu rekli i šta biste ga pitali?
3. Navedite neki primer lažnih „istina“ koje se danas govore. Kako te neistine utiču na Božji narod?

Margarita Latibodier, Panama Siti, Panama

„Od samog početka, Jeremija je dosledno preporučivao narodu da se pokori Vavilonjanima. Taj savet nije bio upućen samo Judi, već i mnogim okolnim narodima. U toku prvih dana Sedekijine vladavine, poslanici vladara Edoma, Moava, Tira i drugih naroda, posetili su judejskog cara da vide da li je po njegovom mišljenju došlo vreme da se zajednički pobune i da li će im se on pridružiti u borbi protiv vavilonskog cara. Dok su poslanici čekali odgovor, reč Gospodnja došla je Jeremiji kao naredba: 'Načini sebi sveze i jaram, i metni sebi oko vrata. Potom pošlji ih caru edomskom i caru moavskom i caru sinova Amonovijeh i caru tirskom i caru sidonskom, po poslanicima koji će doći u Jerusalim k Sedekiji caru Judinu.' (Jeremija 27,2.3).

„Isus je svojim učenicima ostavio u nasleđe zalog mira.“

Jeremiji je bilo naređeno da pozove poslanike da obaveste svoje vladare da ih je Gospod predao u ruke Navuhodonosoru, caru vavilonskom, i da treba da služe 'njemu i sinu njegovu i unuku njegovu.'¹

Predaja se obično povezuje sa porazom. Zato nije čudo što „zaprepaštenje okupljenih predstavnika mnogih naroda nije imalo granica, kada im je Jeremija, noseći jaram pokornosti oko vrata, objavio Božju volju.“² Međutim, jedini način na koji su mogli da pobede bio je da služe Navuhodonosoru. Na isti način, ako se mi predamo Bogu, spoznaćemo mir koji prevazilazi svaki um i uživaćemo u njemu. „Svaka slaba, sumnjičava, izmučena duša, koja se potpuno preda Gospodu, postaje neposredno povezana sa silama koje je osposobljavaju da pobedi. Nebo joj tako postaje veoma blizu, i ona dobija podršku i pomoć anđela milosti u svakom trenutku nevolje i potrebe.“³

„Isus je svojim učenicima ostavio u nasleđe zalog mira... Ovaj mir nije mir koji nastaje usklađivanjem sa svetom. Hristos nikada nije kupovao mir uspostavljajući kompromis sa zlom. Mir koji je Hristos ostavio svojim učenicima bio je unutrašnji, a ne spoljašnji mir i trebalo je da uvek ostane sa Njegovim svedocima, kroz sve sukobe i borbe.“⁴

ODGOVORITE

U kojim oblicima života vam predaja najteže pada?

Izrael J. Gamas, Panama Siti, Panama

1. Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, 36. poglavlje, str. 442. 443. orig.
2. Isto, str. 444. orig.
3. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 299. orig.
4. Isto, str. 84. orig.

JEREMIJA – U ISTOM JARMU SA ISUSOM

DOKAZ (Jeremija 9,1; 27,2)

Ut

Zbog svih suza koje je prolio zbog nepravdi izrailjskog naroda, Jeremija je poznat kao uplakani prorok.¹ To bi trebalo da nam ukaže na oblik života kojim je živeo, a koji je, bez sumnje, bio pun nemira i problema.

Budući da je izrailjski narod, zbog svojih zlih puteva i idolopoklonstva, izgubio Božju naklonost, Bog je pozvao Jeremiju da im prorokuje o predstojećem uništenju i odlasku u ropstvo. Međutim, Izrailjci nisu slušali Jeremiju. Bili su toliko u svojim gresima da su prestali da se plaše Boga. Neko bi pomislio da će on, pošto ni posle tolikog truda (Jeremija je propovedao 40 godina), nije uspeo da izazove nikakvu promenu srca kod Izrailjaca, ili prestati da prorokuje, ili početi da sumnja u Božju reč.² I zaista, Jeremija je povremeno doživljavao trenutke nesigurnosti, ali nikad nije prestao da čini ono što mu je Bog zapovedio. Ne samo da je objavljivao Božje poruke izrailjskom narodu, već je te poruke morao da „oživi“ čineći tačno ono što mu je Bog naredio.

Jeremiji je bilo zabranjeno da se ženi i da ima decu. Nije mu bilo dopušteno da žali kad su drugi bili neutešni, niti je smeo da slavi kad su drugi bili radosni. Uzdržavajući se od tih pojava, on je ljudima pokazao šta Bog planira za njih. On će uskoro učiniti kraj njihovom slavlju i niko neće žaliti za njima kad budu izginuli.

Bog je naredio Jeremiji da napravi jaram od prečki sa uzicama i da ga stavi sebi oko vrata, da bi mogao da pokaže ljudima kakva će im biti budućnost kad budu živeli pod vavilonskim jarmom. Odbijanje izrailjskih vladara da žive pod vavilonskom vladavinom donelo im je mnogo patnje, i konačno, smrt.

To su samo neki zadaci koje je Bog naredio Jeremiji da uradi. Sada uviđamo da Jeremija nije nosio samo fizički, već i metaforički „jaram“. Imao je mnogo razloga da se oseća opterećenim i utučenim i da ne želi više da objavljuje Božju reč. Pa ipak, nastavio je dalje i bio veran Bogu do kraja. Nastojmo i mi da živimo kao Jeremija.

ODGOVORITE

1. Zašto nam Bog ponekad daje da nosimo „jaram“?
2. Šta je najbolje učiniti kada nam „jaram“ postane pretežak?

Huan Alejandro Olarte-Kortes, Panama Siti, Panama

-
1. John C. Holbert, „The Weeping Prophet: Reflections on Jeremiah 31,27-34“, <http://www.patheos.com/Resources/Additional-Resources/Weeping-Prophet-Reflections-on-Jeremiah.html>.
 2. „What should we learn from the life of Jeremiah?“ GotQuestions.org, <http://www.gotquestions.org/life-Jeremiah.html>.

Pre nego što je umro, Isus Navin je ohrabrio narod da služi Gospodu. Međutim, posle njegove smrti, Izrailjci kao da su ušli u začarani krug u kome su čas pokazivali da vole Boga, čas Mu okretali leđa. Lako su potpadali pod uticaj bogova i rituala paganskih naroda iz svog okruženja. Ipak, kao i svaki otac pun ljubavi, Bog im je slao proroke da im odnesu reči opomene i probuđenja.

Kao što je pozvao Jeremiju da bude svedok za istinu i pravdu, Bog je pozvao i vas da budete svetlost na mestu na kome živite. Bog želi da svedočite o Njegovoj istini i pravednosti, dok On obavlja konačne pripreme da uništi greh i povede nas u svoje nebesko carstvo.

Bog vas je doveo na ovaj svet s razlogom.

Nasuprot Jeremijinoj poruci o razaranju, ropstvu i smrti, Bog nam je dao poruku nade, oprostjenja i večnog života. Objavljivanje te poruke neće uvek biti lako i uzbuđljivo, ali iz Jeremijinog primera možete usvojiti dve činjenice koje će vam pomoći da nastavite:

Bog vas je izabrao još pre nego što su vaši roditelji planirali da vas donesu na svet. „Prije nego te sazdah u utrobi, znah te; i prije nego iziđe iz utrobe, posvetih te; za proroka narodima postavih te.“ (Jeremija 1,5)

Vi niste slučajno rođeni. Niste deo nekog eksperimenta, niti su vas vaši roditelji dobili greškom. Bog vas je doveo na ovaj svet s razlogom. Vi imate misiju, a to sigurno nije da samo sedite i ne radite ništa. Bog vas je pozvao da objavljujete Njegovo evanđelje, ne samo u crkvi već gde god i sa kim god se nađete.

Ne bojte se! „Ja sam“ je sa vama. Jeremijin posao je bio težak. Međutim, Bog je obećao da će biti uz njega. Sotona će učiniti sve što je u njegovoj moći da vas spreči. Učiniće sve što bude mogao da bi vas obeshrabrio. Pa ipak, Bog uverava da vas on „neće nadvladati, jer sam Ja s tobom, veli Gospod, da te izbavljam“. (Jeremija 1,19)

Sada je vreme da sa poverenjem u moćnu silu koju vam je Bog darovao kroz svoga Svetog Duha prihvatite svoj poziv.

ODGOVORITE

1. Šta znači biti izabran od Boga još pre rođenja?
2. Kako možemo sačuvati ravnotežu između preteranog samopouzdanja i uzdanja u Boga?

Alberto Dadli, Panama Siti, Panama

PROROCI KOJI OBJAVLJUJU ISTINU

MIŠLJENJE (Matej 24,35; Jakov 4,13-15; 5,16; 2. Petrova 3,9)

U biblijska vremena, osoba koja je imala poruku od Boga smatrana je prorokom. Nije bilo bitno da li je ta poruka dobra ili loša, prijatna ili neprijatna. Bilo je važno samo da to bude poruka od Boga.

Lako je prihvatiti neku poruku kada ona najavljuje blagoslove, napredak i sreću. Međutim, to nije jedini tip poruka koje Bog šalje. Mnoge od poruka koje je On poslao sinovima Izrailjevim odnosile su se na uništenje, zarobljeništvo i nasilje, što je sve bilo posledica njihove neposlušnosti.

Iako je Biblija pisana vekovima ranije, ona prepoznaje određene događaje koji će se odigrati u budućnosti. Ona nam daje i poruku koju treba da objavimo svetu. Ipak, često zanemarujemo tu poruku, jer se trudimo da nas prihvate popularni ljudi, ili izbegavamo da budemo različiti od ostalih. Moramo ozbiljno da razmislimo na kojoj strani želimo da budemo. Da li želimo da verujemo Božjim prorocima, ili lažnim svetovnim prorocima? Biblija nas upozorava da „bijaše i lažnijeh proroka u narodu, kao što će i među nama biti lažnijeh učitelja, koji će unijeti jeresi pogibli, i odrićaće se gospodara koji ih iskupi i dovodiće sebi naglu pogibao“. (2. Petrova 2,1)

**Moramo ozbiljno
da razmislimo
na kojoj strani
želimo da
budemo.**

Lažnih proroka je bilo i u Jeremijino vreme. Njih ima i danas – muškaraca i žena koji se trude da što veći broj duša spreče da dožive spasenje. Danas, kao i u Jeremijino vreme, ljudi su spremni da poveruju u bilo koje učenje, ne analizirajući istinu ili laž koja se nalazi iza nje. Naša dužnost je da poznajemo i razumemo poruku anđela: „Bojte se Boga, i podajte Mu slavu, jer dođe čas suda Njegova; i poklonite se Onome koji je stvorio nebo i Zemlju i more i izvore vodene.“ (Otkrivenje 14,7)

Na mnogim mestima bićemo odbijeni. Ljudi nam se mogu čak i smežati, ali uvek će samo od naše odluke zavisiti da li ćemo biti deo odabranih koji će učiniti istinu kao što je Jeremija činio u svoje vreme.

ODGOVORITE

1. Koliko danas ima verovanja za koja vi znate, a koja negiraju Božju suverenost? Koliko su ona uticajna?

2. Šta mislite koje je naše najbolje oruđe protiv poniženja i obeshrabrenja dok drugima nosimo Jevanđelje o Isusu? Objasnite zašto smatrate da je to najbolje oruđe.

3. Da li prepoznajete važnost Treće anđeoske poruke za naš život (Otkrivenje 14,9-12)? Sa kojim opasnostima se suočavamo ako zaboravimo ovu poruku?

Zuki Palacio, Panama Siti, Panama

ZAKLJUČAK

Jeremija je bio pozvan da „oživi“ poruku koju je Bog želeo da on objavi. Prvo, morao je da nosi drveni jaram: „Ovako mi reče Gospod: načini sebi svezice i jaram, i metni sebi oko vrata.“ (Jeremija 27,2) To bi bio tegoban zadatak čak i pod najboljim okolnostima. Osim toga, Jeremija nije trebalo da žali kad su drugi žalili, niti da se raduje kad su se drugi radovali. Smisao toga bio je da narod shvati da im se sve to događalo zbog njihovih grehova, da se pokaje i poslušaju, i tako ublaži strašne posledice svojih grešnih dela. Jeremija se sigurno užasavao tog zadatka, ali ipak je učinio onako kako mu je Bog rekao.

RAZMOTRITE

- Razmišljajte o nekom trenutku kad vas je Bog uputio u suprotnom pravcu od onoga u kome su išli vaši drugovi. Kako vam je On dao mir na tom putu?
- Od 3. do 9. poglavlja Knjige o Jestiri čitajte o teškom zadatku koji je Bog dao Jestiri. Kako bi njeno iskustvo moglo da vas nadahne da se suočite sa nekim zastrašujućim zadatkom?
- Odslušajte himnu „Anywhere With Jesus“ / „Bilo gde sa Isusom“/, <http://www.youtube.com/watch?v=wMJSnNuTJM0>.
- Pitajte baku ili dedu, tetku, ili ujaka da vam ispričaju o trenutku u kome su učinili nešto teško zato što su znali da Bog to želi od njih. Kako su se osećali posle toga?
- Napravite jaram od drveta, ili gline za modelovanje, ili ga nacrtajte. Držite ga negde gde će vam biti pred očima da biste mogli da se podsetite da je Bog na vašoj strani bez obzira na terete koje morate da nosite.

POVEŽITE

Propovednik 12,13; Jeremija 26,13.

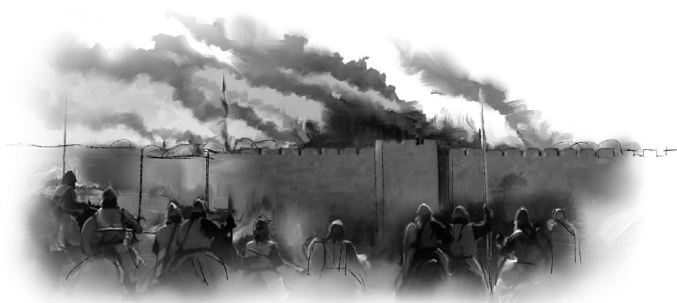
Thurman C. Petty, Jr., *Fire in the Gates: The Story of Baruch, Jeremiah, and Nebuchadnezzar*.

“What Should We Learn From the Life of Jeremiah?” GotQuestions.org, <http://www.gotquestions.org/life-Jeremiah.html>.

Lin Bruer, Bruklin, Njujork, SAD

Pouka 10

Od 28. novembra do 4. decembra 2015.

Razorenje Jerusalima

*»I tražite dobro gradu, u koji vas preselih, i molite se za nj
Gospodu, jer u dobru njegovu biće vama dobro..«*

(Jeremija 29,7)

Jedna stara izreka sa Jamajke glasi: „Ako ne slušaš, osetićeš“. Čula sam tu izreku toliko puta da ne mogu ni da izbrojim. Kao dete, čeznula sam za nezavisnošću od autoriteta, nestrpljivo očekujući da odrastem i da obavezna poslušnost prema roditeljima postane stvar prošlosti. Znam da ima mnogih kojima je potpuno jasno o čemu govorim. Još jedna izreka koju sam često slušala tokom svog detinjstva bila je: „Možda to sad ne razumeš, ali ćeš mi kasnije biti zahvalna“. Na teži način

**Mi nismo izuzeti
od posledica
greha u ovom
životu.**

naučila sam da roditelji svojoj deci uvek žele ono što je najbolje. Kada to shvatimo, možemo još bolje da razumemo koliko tek Bog želi ono što je najbolje za nas.

Kada ne poštujemo pravila u svom domu, kada zavidimo drugim porodicama na onome što imaju, ne ponašamo se kako treba. A kakve su posledice?

Razmislite o Izrailjcima. Bog je uvek želeo da bude u zavetnom odnosu sa njima. Ali oni su smatrali da je ono što su videli kod svojih neprijatelja bilo bolje od onoga što su mogli da prime od živog Boga.

Tekst u Knjizi proroka Jeremije 29,10-14. predstavlja deo pisma upućenog prognanicima koji su se nalazili u Vavilonu. Bog je, preko Jeremije, uporno pozivao Izrailjce da prestanu da obožavaju idole i vrate se Njemu i tako izbegnu predstojeće razorenje Jerusalima. Međutim, posle mnogo godina neposlušnosti Bogu, i neobaziranja na upozorenja Njegovih proroka, Jerusalem je ipak razoren, a narod prognan u Vavilon. Ali, iako su Izrailjci morali da snose posledice svojih postupaka, Bog je još uvek imao planove kako da ih pomiri sa sobom.

Na časovima prirodnih nauka učimo da za svaku akciju, postoji odgovarajuća reakcija. Tako je zbog otpada Božjeg naroda njihovo izgnanstvo postalo neopodno. Međutim, Božja milost i blagodat obezbedile su i drugačiju reakciju – Isusovu smrt koja nam daje nadu za večnost. Mi nismo izuzeti od posledica greha u ovom životu. Međutim, Bog nas toliko voli da ima predivne planove za našu budućnost. Ako Ga budemo tražili svim srcem, ti će se planovi ostvariti. Zato, odvratite se od greha. Večna nada vas čeka.

Donet Čembers, Ostin, Teksas, SAD

Knjiga proroka Jeremije je jedinstveni Božji izraz koji govori preko tela. Ovde Jeremija iznosi Gospodnju osudu i moli narod da prihvati Njegovu ljubav i napusti svoje grehe.

Jeremijina priča slikovito prikazuje koliko je naša priroda tvrdokorna kada je reč o grehu. Većina između nas je dobro upoznata sa Božim prezirom prema poročnosti i Njegovim namerama za naš život, pa ipak svi mi u svakom trenutku olako i rutinski upadamo u greh. Na taj način navlačimo na sebe osudu o kojoj Jeremija govori. Svoje nepoštovanje Božjih učenja retko doživljavamo kao posledicu svoje nemarnosti. Umesto toga, svoje nedostatke i grehe pripisujemo činjenici da smo grešna ljudska bića. Smatramo da ne možemo izbeći greh.

Ali Jeremija je odlučio da radi ono što je Bog želeo od njega. Zbog toga su ga kamenovali, vređali, pretili mu, zatvarali ga i vezivali lancima (Jeremija 40,1-3). Danas, najbolji izraz Jeremijine priče možemo videti u našem odnosu prema Reči. Kada, kako i zašto čitamo Bibliju nepogrešivo ilustruje naš odnos sa Hristom. Iako svoju Bibliju ne kamenujemo i ne vređamo doslovno, niti joj pretimo, grubo nepoštovanje njenih učenja može osujetiti Božje namere za nas, a jedna od njih je da delimo Njegovu reč sa drugima (Rimljanima 15,4-9).

U 5. Mojsijevoj, Biblija govori o velikim Božjim darovima namenjenim onima koji prihvate Njegovu ljubav, nepokolebljivo se uzdaju u Njega i slede Njegove zapovesti. Prema tome, iako Njegov narod možda još uvek trpi progonoštvu, Bog je i dalje sa njima i daruje im pravo na večni život (5. Mojsijeva 30,6-10). To je važno za Izrael. A to važi i za nas danas.

Biblija bez ustručavanja iznosi detalje o našim nedostacima, padovima, neizbežnoj propasti i smrti, baš kao što je i Jeremija postupao prema Judi. Ona ne samo što prepoznaje naše očigledne mane, već nas, kada nam iznese Božju nameru za naš život, smatra i odgovornim za njih. Kad ne proučavamo Božju reč i ne primenjujemo je u svom životu, mi upadamo u ropstvo greha iz koga Bog čezne da nas izbavi, baš kao što je judejski narod pao u idolopoklonstvo, iako je Jeremija neumoljivo prorokovao o njihovoj skorij propasti ukoliko odbace Božja učenja.

Kao grešni ljudi, podložni smo telesnim željama koje možemo nadvladati jedino verom u Boga i Njegova večna načela. Njegova večna ljubav obećana je onima koji prihvate spasenje preko Njegovog Sina, a zatim govore o Njegovoj ljubavi prema ljudima koji ne znaju ništa o njoj. Jeremija je doveo u opasnost sve da bi ta načela objavio svojevolum Izraelju. Isto tako, i mi moramo biti spremni da objavljujemo ta načela svojevolum svetu u kome živimo.

ODGOVORITE

1. Na koji način možete osnažiti svoj odnos sa Hristom?
2. Kako vi i vaša crkva možete primeniti to u praksi?

Džjems Lamar Džekson II, Ostin, Teksas, SAD

Bog i neposlušnost (Jezekilj 8)

Kroz celo Sveto pismo, nadahnuti pisci ističu da Bog očekuje poslušnost. Samuilova kaže Saulu da je „poslušnost... bolja od žrtve“. (1. Samuilova 15,22) Isus kaže svojim učenicima da će, ako Ga vole, držati (slušati) Njegove zapovesti (Jovan 14,15). Na kraju treće anđeoske poruke pominje se strpljene svetih koji imaju veru i drže zapovesti Božje (Otkrivenje 14,12). Od početka Starog do kraja Novog zaveta, poslušnost Bogu je tema koja se stalno ponavlja. Međutim, ljudima je teško da poslušaju i one zakone koje sami donose, a kamoli Božje zapovesti.

U početku, Adam i Eva su prekršili zapovest da ne jedu plod sa drveta poznanja dobra i zla (1. Mojsijeva 2,17). Zbog toga su proterani iz svog doma u vrtu i osuđeni, kao i svi njihovi potomci, na život patnje i konačno na smrt.

Cena neposlušnosti (Jeremija 40,1-6)

Kada smo neposlušni, snosimo posledice. Možda ćemo trpeti kaznu, izgubiti poverenje, ili ostati bez nekih drugih prednosti. Kada su sinovi Izrailjevi bili neposlušni Bogu, morali su da se nose sa posledicama. Zapovednik straže rekao je Jeremiji: „Gospod Bog tvoj izreče ovo zlo za ovo mjesto; i nanese i učini kako reče, jer zgriješiste Gospodu i ne slušaste glasa njegovu, zato vas snađe ovo.“ (Jeremija 40,2.3)

**Kada ljudi proteraju
Boga iz svog života,
On ne prestaje da
bude Bog.**

Bog je, preko Jeremije, otkrio da će Vavilonjani osvojiti Jerusalim i Judu i da će stanovnici zemlje biti prognani, i to sve zbog svoje neposlušnosti. Poznato okruženje moraće da zamene za nepoznato, slobodu za ropstvo, a radost za žalost – samo zato što su svojevolski odlučili da prekrše Božje zapovesti.

To previše košta (Jezekilj 8)

Zašto bi ceo jedan narod morao da napusti svoju obećanu zemlju samo zato što nisu sledili Božje zapovesti? Da li je to pošteno? Izgleda skoro kao da kazna nije u srazmeri sa zločinom. Razlog je sledeći. Kada smo duboko i uvek iznova neposlušni Bogu, mi Mu govorimo da nam nije potrebno Njegovo staranje, niti Njegovi saveti. Kada odlučimo da Ga ne sledimo, mi u stvari govorimo da nešto znamo bolje nego On. Adam i Eva izabrali su drugog boga umesto svog Stvoritelja. Bili su upozoreni da ne jedu plod sa drveta poznanja dobra i zla, ali su ipak to učinili, i taj čin pobune koštao ih je njihovog doma u Edemu i neiskazanih patnji tokom godina koje su usledile. Kada odlučimo da ne poslušamo Boga, mi odlučujemo da ostanemo bez prava na Njegove blagoslove.

Zašto bi iko želeo da se drži Božjih blagoslova ako se ne slaže sa Njim? Iako je teško, moramo to prihvatiti kao deo paketa – kada smo neposlušni Bogu, gubimo pravo na Njegova obećanja. Pošto su Jerusolim i Juda uvek iznova prestupali Njegove zapovesti, On više nije hteo da ih sluša (Jezekilj 8,18). On nije obavezan da pomaže ljudima koji su uporni u svojoj neposlušnosti prema Njemu.

Opraštanje duga (Jeremija 29,1-14)

Iako Bog ni u kom slučaju nije obavezan da se brine o onima koji Ga svojevotjno napuštaju, On ipak odlučuje da bde nad njima. Kada ljudi proteraju Boga iz svog života, On ne prestaje da bude Bog. Što je još važnije, On ne prestaje da bude njihov Bog.

Jeremija donosi vesti o progonstvu do koga će doći, ali osim proročanstva o 70 godina ropstva, on iznosi i poruku punu nade. Gospod kaže da će ih, posle određenog vremena, dovesti natrag u Obećanu zemlju. Osim toga, On obećava da će im dati blagostanje (Jeremija 29,11.12).

Iako su prognani, Bog nije daleko. On će ih izvesti i ponovo sazidati. Pošto je znao kakve planove ima za njih, Bog ih je čuvao dok su bili u izgnanstvu.

Bog i poslušnost (5. Mojsijeva 30,1-5)

Dok je stvarnost izgnanstva virila iza ugla, narod u Jerusalimu i Judeji trebalo je da se seti šta je Bog mnogo ranije govorio njihovim precima. Umesto toga, odlučili su da zaborave na obećanje koje im je dao. On je rekao da će, ako se vrate Njemu i poslušaju Ga od sveg srca i duše, obnoviti njihovo blago. Ne samo što će obnoviti njihova finansijska sredstva, već će u svom saosećanju, ponovo okupiti svoj rasejani narod ako bude proteran „i na kraj svijeta“. (5. Mojsijeva 30,4)

Bogu je važna poslušnost. Poslušnošću prema Bogu pokazujemo da smo Mu odani. A čak i ako odlučimo da budemo neposlušni, On će nas vratiti Sebi samo ako budemo želeli da se vratimo. Možda ćemo morati da trpimo posledice svoje neposlušnosti, ali čak i tada, Bog će biti sa nama.

ODGOVORITE

1. Koje ste posledice trpeli, ili koje ste nagrade dobili kada ste poslušali Boga?
2. Kada ste poslednji put bili neposlušni Bogu i koje blagoslove mislite da ste zbog toga propustili?
3. Zašto bi nas Bog i dalje želeo iako smo Mu bili neposlušni?

Mark Antoni Rid, Tamarak, Florida, SAD

„Kada im srca omekšaju i kada se pokore uticaju Svetog Duha, ljudi su spremni da poslušaju savet; ali, kada uporno odbacuju prekere sve dok njihova srca ne otvrdnu, Gospod tada dozvoljava da ih vode drugi uticaji. Odbacujući istinu, prihvataju laž, i ona im postaje zamka, vodeći ih u propast.

Bog je pozivao Judejce da ne izazivaju Njegov gnev, ali Ga oni nisu slušali. Presuda protiv njih konačno je bila izrečena. Kao zarobljenici biće odvedeni u Vavilon. Haldejci će biti upotrebljeni kao oruđe kojim će Bog kazniti svoj neposlušni narod. Patnje ljudi u Judi trebalo je da budu srazmerne svetlosti koju su dobili i opomenama koje su prezreli i odbacili. Gospod je dugo odlagao svoje sudove, ali sada će ih pohoditi svojim nezadovoljstvom, ulažući poslednji napor da ih zaustavi na njihovom zlom putu.“¹

On je Bog ljubavi i dobrote i uvek pokušava da svoju decu dovede bliže sebi.

Bog je stalno preko proroka Jeremije slao opomene sinovima Izrailjevim da se okrenu Njemu i izbegnu uništenje. On je Bog ljubavi i dobrote i uvek pokušava da svoju decu dovede bliže Sebi. Ali, pošto nas je stvorio kao slobodna moralna bića, On nas nikad ne prisiljava da uradimo ono što želi. To, međutim, ne ukida posledice neposlušnosti Bogu. Što više svetlosti imamo, ozbiljnije su posledice neposlušnosti Bogu. On nije želeo da deca Izrailjeva budu odvedena u zarobljeništvo. To je bio rezultat njihove odluke da ne slušaju Njegove reči. Božji planovi za Njegovu decu su da im omogući da uvek imaju nadu i budućnost (Jeremija 29,11).

„Proročanstva o sudu koji dolazi tako su bila pomešana s obećanjima o konačnom i slavnom izbavljenju. Oni koji odluče da učine mir s Bogom i žive svetim životom usred sveopšteg otpada, primiće snagu da izdrže svaku nevolju i biće osposobljeni da silno svedoče za Boga. Izbavljenje koje im je darovano, nadmašiće slavom u vekovima koji će doći, ono koje je bilo učinjeno sinovima Izrailjevim u vreme izlaska iz Egipta.“²

ODGOVORITE

1. Šta možemo da uradimo da bi naša srca ostala „omekšana i potčinjena“?
2. Kako da znamo da li su loše stvari koje nam se dešavaju rezultat naše neposlušnosti ili posledica toga što živimo u grešnom svetu?

Jolanda Pju, Pensakola, Florida, SAD

1. Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 425. orig.

2. Isto, str. 427. orig.

IZGUBLJENI NAROD – BLAGOSLOVENI POVRATAK BOGU

Sr

PRIMENA (5. Mojsijeva 30,1-4; Jeremija 29,1-14)

Odrastanje u crkvi može biti i blagoslov i prokletstvo. Kada ste rođeni u privilegovanom položaju, možda nećete umeti da cenite vrednost napornog rada da biste nešto stekli. To se može primeniti i na hrišćanski život. Pošto sam bila propovedničko dete, smatrala sam da je crkva nešto čime se bavim zato što mi je to nametnuto. Kada sam otišla na koledž, nisam ni pomišljala da posećujem crkvu, jer me niko nije prisiljavao na to. Mogla sam jednostavno da odspavam i pronađem bogoslužjenje preko Interneta. Ali kada su pritisci života na koledžu postali takvi da nisam mogla da ih izdržim, počela sam da čeznem za spasenjem. Tada sam se setila svog nebeskog Oca, a potreba za crkvom – mestom za utočište i zajedništvo – postala mi je očigledna.

Izrailjci su bili Božji izabrani narod – Njegovo nasleđe. Međutim, i dalje su bili neposlušni, čak i posle Njegovih bezbrojnih opomena. Konačno, godinama nakon što je upotrebio Mojsija da bi ih oslobodio egipatskog faraona, Bog je upotrebio Navuhodonosora, vavilonskog cara, da ih ponovo zarobi. Ponekad, kad zaboravimo na Boga, On dopušta da nevolje dođu na nas da bi oživeo našu pažnju i da bi mogao ponovo da nam pokaže zašto bi trebalo da se oslonimo na Njega. Tekst u 5. Mojsijevoj 30,1-4. uči nas da će se Gospod sažaliti na nas ako Mu se vratimo i poslušamo Njegov glas kada se nađemo u nevolji. Ponekad pomišljamo da smo odlutali predaleko da bismo mogli da se vratimo Bogu. Međutim, tekst u Knjizi proroka Jeremije 29,1-14. govori nešto drugo. U nastavku se nalazi nekoliko puteva kojima nas proroci savetuju da se vratimo Bogu:

**Bog želi
da vodimo
uravnotežen
život.**

Gradite kuće i živite u njima. Sadite bašte i jedite njihov rod. Bog želi da vodimo uravnotežen život. On želi da naporno radimo i budemo verni pristavi Njegovih blagoslova da bi oni mogli da rastu (Jeremija 29,4-8).

Tražite mir tamo gde vas On postavi. Čak i u zatočeništvu, iskušenju ili nevolji, molite se za one koji su oko vas. Ako činite dobro i širite Božju ljubav, naći ćete mir (Jeremija 29,7).

Tražite Boga celim srcem i dušom. Budite iskreni! Bog sve zna. On zna kad se molite za spasenje i ne možete sami da nađete izlaz. Ako predate svoj život Njemu, On će vas voditi (Jeremija 29,13).

ODGOVORITE

1. U čemu ste neposlušni Božjem glasu kada je reč o vašem svakodnevnom životu?

2. Kako možete tražiti mir u svojoj trenutnoj situaciji?

Abigejl Ženevjev Žerar, Ostin, Teksas, SAD

PRAZNINA U SRCU – TAMO GDE JE NEKAD ŽIVELA NADA

MIŠLJENJE (Jeremija 29,4-14)

U nekom trenutku, naći ćete se u određenoj „situaciji“ – u iskušenju, na probi, ili na dnu života. Za mnoge od nas, to je situacija koju su sami izazvali. Za neke, to je nešto izvan njihove kontrole. U svakom slučaju, to je nešto što je Bog dozvolio. I kao i uvek, to je za naše dobro.

Jerusalim se našao u tom položaju. Kao što je imao obećanje za njih, Bog danas ima obećanje i za nas. Bog ih je poučio kako da na najbolji način iskoriste priliku u kojoj su se našli. U kakvoj god situaciji da se danas nalazite, Bog želi da napredujete uprkos okolnostima. On obećava da će vam, ako Ga budete tražili, pomoći da donesete rod čak i u teškim vremenima. On obećava da će vas izvesti iz krize kao bolje nego što ste bili kad ste u nju upali. Čak i usred neposlušnosti, Bog nudi nadu.

U kakvoj god situaciji da se danas nalazite, Bog želi da napredujete uprkos okolnostima.

Bog je rekao ljudima da se mole čak i za grad u kome su bili zarobljeni. Kazao je da će u njegovom dobru i njima biti dobro. On ne tvrdi da će vas najpre izbaviti iz neke prilike, pa vam tek onda dati

blagostanje. On kaže da će vam, ako Mu se molite, dati napredak čak i usred te situacije u kojoj se nalazite.

Mogu lično da posvedočim da je to obećanje istinito. Dok pišem ovaj članak nalazim se usred „ničega“. Daleko sam od porodice i prijatelja. Nema čak ni crkve u koju bih mogao da odem. Ali Bog ponekad najveće blagoslove stvara „ni iz čega“. Otkrio sam da ponekad sposobnost da sačuvamo tu nadu konačno dovodi do prave vere. Međutim, to nije uvek lako. Moram da se usredsredim na Božju perspektivu, a ne na svoju. Ponekad nas upravo prilike za koje mislimo da su nešto najgore što je moglo da nam se dogodi, dovode na onu visinu u životu koja nam je dugo izmicala.

ODGOVORITE

1. Da li ima nekih oblasti u vašem životu koje u stvari predstavljaju skrivene mogućnosti?
2. Kakav bi vam život bio ako biste iskreno dopustili sebi da se nadate i verujete u Božja obećanja?
3. Da li stalno dolazite u istu situaciju? Ako je tako, šta je to što još uvek niste naučili? I šta ćete učiniti povodom toga?

Čad Harigan, Sonora, Teksas, SAD

ZAKLJUČAK

Blagoslovi i kletve. Zaveti i sud. Saga o Božjem strpljenju i disciplinovanju Njegovog neposlušnog naroda daleko je od uobičajene ljubavne priče, ali je vrlo dirljiva. Biblija opisuje Boga koji je sklopio zavet sa narodom koji nije učinio ništa da zasluži Njegovu ljubav. Sve što je On tražio je da veruju u Njega i uklone sve suparnike, ali nekako, oni to jednostavno nisu mogli. Uvek su se opirali, zaneti sjajem paganizma, ili samopouzdanjem, ili legalizmom. Zato je Bog dopustio da požnju posledice, kao poslednju meru koja je trebalo da ih podseti na njihov odnos.

RAZMOTRITE

- Napravite pregled istorije Izrailja od Jakova do njihovog povratka iz Vavilona u Jerusalim.
- Razgovarajte o onome što bi se moglo nazvati idolima modernog doba.
- Setite se kako je Bog preokrenuo vaš život, kada je izgledalo da je svaka nada izgubljena.
- Proučite temu uslovnih proročanstava u Svetom Pismu.
- Sastavite molitvenu listu sa imenima ljudi koje poznajete, a koji se bore da očuvaju svoj odnos sa Bogom.
- Slušajte pesme „The Prophet“ / „Prorok“/ (<http://www.youtube.com/watch?v=33zUsQrJFVU>) i „Recapture Me“ / „Osvoji me ponovo“/ (<http://www.youtube.com/watch?v=f-Wn3bWxQnY>) od Majkla Karda /Michael Card/ i razmišljajte o načinima na koje Bog pokušava da dopre do svoje svojevolsne dece.

POVEŽITE

The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 4, pp. 25-38, „The Role of Israel in Old Testament Prophecy“.

Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 293-300. orig.

Jon Paulien, *What the Bible Says About the End-Time*, chapters 3-5.

Tompol Viler, Nešvil, Tenesi, SAD

Pouka 11

Od 5. do 11. decembra 2015.

Zavet

*»Idu dani, govori Gospod, kad ću učiniti s domom
Izrailjevijem i s domom Judinijem nov zavjet.«*

(Jeremija 31,31)

POČETAK ZAVETA – NEZASLUŽENO POMILOVANJE

UVOD (1. Mojsijeva 3; Matej 20,1-16)

Su

Božja blagodat je dar koji mnogi ljudi tvrde da razumeju, a u stvari ga ili potcenjuju ili precenjuju do te mere da to prestaje da bude dar. Priča o grehu, obećanje o spasenju dato Adamu i Evi nakon pada u greh, i odnos koji Bog uspostavlja sa onima koji odluče da Mu služe otkriva šta je prava blagodat. Božja ljubav prema nama predstavlja osnovu blagodati kojom nas On daruje, a ta blagodat usmerava svaki vid Njegovog odnosa prema nama.

Pravda je kad dobijemo ono što smo zaslužili. Blagodat nije ono što smo zaslužili. Kratka priča zapisana u Jevanđelju po Mateju 20,1-16. ilustruje kako blagodat deluje. Zemljoposjednik u rano jutro izašao da unajmi radnike koji su odmah počeli da rade u njegovom vinogradu. Nekoliko puta u toku dana izašao je da bi unajmio još više ljudi. Iako je svaka grupa radnika počinjala da radi u različito doba dana, svi su primili istu platu. Ova priča slikovito prikazuje da Božja blagodat prevazilazi jednostavnost zaslužene nagrade. Ona osim toga pokazuje da je Njegova blagodat pokrenuta ljubavlju prema nama.

Prava blagodat menja i preobraća srce.

Bog je Adamu i Evi otkrio svoju blagodat kada su zgrešili u Edemu. On im je obezbedio odeću od kože koja ih je podsetila ne samo „na njihovu izgublenu nevinost, na smrt kao platu za greh“, već i na „obećano Jagnje Božje koje će sopstvenom zameničkom smrću ukloniti grehe sveta...

Služba prinošenja žrtava, iako ovde nije izričito pomenuta, bila je tom prilikom uspostavljena^{u*}.

Tokom putovanja kroz pustinju od Egipta do Obećane zemlje, sinovi Izrailjevi doživeli su mnoga otkrivenja Božje blagodati. Iako su se kolebali u svojoj odanosti Njemu, On je njima ostao nepokolebljivo veran, jer je Njegova vernost pokrenuta blagodaću. On ih je pozvao iz tame u čudesnu svetlost. Njegova blagodat bila je kodeks ljubavi koji je Njegovo delovanje u njihovom životu učinio mogućim. Tema o Božjoj ljubavi i blagodati bila je otkrivena Jeremiji, kada je govorio o novom zavetu.

Ove sedmice, dok budemo proučavali temu o stradanju izrailjskog naroda, neka nam to pomogne da ocenimo svoje svakodnevno hodanje sa Bogom. Iako bi bilo zanemariti njihove izazove i rugati se njihovim neuspesima i ponovnom padanju u greh. Ali, za nas je važnije da iz njihovih iskustava naučimo da na Boga gledamo kao na Boga ljubavi, ali i na Boga pravde. On se ne raduje ničijoj smrti, već želi da svi ljudi dođu u pokajanje. Prava blagodat menja i preobraća srce.

Samba Čiseja, Kejptaun, Južna Afrika

* *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 1, 2nd ed., p. 235.

Zavet je zakoniti sporazum između dve ili više strana. Iz biblijske perspektive, zavet je Božje obećanje. Možemo biti sigurni da će On uvek držati svoj deo pogodbe, zato što je Njegov karakter čist. On razgovara s nama, izbavlja nas, i garantuje nam da ćemo imati večni život u skladu sa Njegovim zavetima.

Reč *testament* je latinski izraz za *zavet*. Biblija je, dakle, zavetni dokument. Stari zavet predstavlja stari testament, a Novi zavet je novi testament. Još nekoliko zaveta spominje se na različitim mestima u Bibliji. Zajednička nit koja se provlači kroz sve te zavete je blagodat na osnovu koje Bog nudi spasenje palim ljudima. A oni, opet, na osnovu vere u Njega, polažu pravo na Njegovu pravednost. Zaveti se svrstavaju u dve kategorije – uslovni i bezuslovni.

Uslovni zaveti (1. Mojsijeva 2,16,17)

Uslovni zaveti sadrže odredbe koje se moraju poštovati da bi se primilo obećanje. Nepoštovanje tih odredaba dovodi do kazne. Savršeni primer bezuslovnog zaveta je onaj koji je Bog uspostavio sa Adamom i Evom. Bog im je zabranio da jedu sa drveta poznanja dobra i zla u Edemu. Zauzvrat im je obećao večni život, kao nagradu za poštovanje te zabrane. Ali, rekao im je i da će smrt biti posledica neposlušnosti. Prema tome, pošto su pojeli plod kada ih je sotona iskušao, postali su grešnici podložni smrti.

Bezuslovni zaveti (1. Mojsijeva 9,9-17)

Bezuslovni zaveti nemaju pravila i odredbe koje su vezane za njih. Oni ostaju na snazi bez obzira na to šta ljudi rade. Zavet između Boga i Noja je takav zavet. Pokvarenost na zemlji se širila do te mere da je Gospod zažalio što je stvorio ljude (1. Mojsijeva 6,6.7). Zato je poslao potop koji je uništio sva bića na zemlji koja nisu bila u barci, na sigurnom.

Nakon potopa, Gospod je obećao da nikad više neće uništiti zemlju potopom. Postavio je dugu kao znak tog zaveta. To je bezuslovni zavet zato što Bog nikad više neće uništiti zemlju na taj način, bez obzira koliko se mi odmetali od Njega.

Zavet napisan na kamenu (2. Mojsijeva 24,4-8)

Davanjem zakona, izrailjski narod je ustanovljen kao Božji sveti narod. Zakon je dat da bi osigurao zajedništvo sa Bogom. Taj zavet je potvrđen zavetnom žrtvom i škropljenjem krvlju. Gospod je tražio od Mojsija da se popne na planinu da primi kamene ploče koje su sadržale Deset zapovesti (2. Mojsijeva 24,12). Iako se izrailjski narod složio da će poštovati zakon, ubrzo nakon toga ga je prekršio. Zato je bilo neophodno da Gospod obezbedi novi zavet.

Zavet ispisan na našem srcu (Jeremija 31,31-34)

Novi zavet je obećan u Edemu (1. Mojsijeva 3,15), objavljen Avramu (1. Mojsijeva 12,3), i ispunjen u Hristu (Luka 1,68-79). Novi zavet je utisnut u hrišćaninov um i

ispisan na njegovom ili njenom srcu da bi osposobio tu osobu da preduzme tri koraka koje nazivam „evangelizam srca“.

Prvo, sve što činimo počinje određenom mišlju u našem umu. Prema tome, imati Božji zakon u svom umu podrazumeva mnogo više od ispravnog znanja o Svetom pismu. Kada je zakon u nečijem umu, on prožima svaki vid karaktera te osobe. To znači da će svaka naša misao i postupak koji iz nje proističe biti u savršenom skladu sa Hristovim karakterom.

Drugo, srce je simbol ljubavi i osećanja. Gospod ne želi da se osećamo jadno zato što poštujemo zakon. On želi da se radujemo u poslušnosti i uživamo da živimo u skladu sa Njim. Zato nam Gospod kaže da On voli radosnog davaoca (2. Korinćanima 9,7).

Treće, srce je organ koji šalje kiseonik kroz krv do svake ćelije u našem telu. Kiseonik je od ključnog značaja za život svake ćelije. Slično tome, mi kao hrišćani treba svima da govorimo o radosti koju smo pronašli u Hristu, jer je Božja reč neophodna da bi se održao duhovni život.

Promena iznutra vidna spolja (2. Korinćanima 3,18; Efescima 2,8)

Drvo jabuke ne rađa jabuke da bi dokazalo da je drvo jabuke. Ono prirodno rađa jabuke zato što jeste drvo jabuke. Slično tome, ni mi ne treba da poštujemo Božji zakon da bismo ljudima oko sebe dokazali da smo hrišćani. Mi treba da poštujemo zakon zato što jesmo hrišćani. Prema novom zavetu, mi se spasavamo verom. Međutim, isto tako je neophodno da nastupi preobražaj u našem životu. To je zato što Bog želi da nas spase *od* naših grehova, a ne *u* njima. Isus je dokazao da je moguće živeti bez greha (Jevrejima 4,15). Mi, isto tako, možemo živeti bezgrešnim životom, jer se, posmatrajući Hrista, preobražavamo u Njegovo obličje.

ODGOVORITE

1. Koliko bi nam bilo teško da dobijemo spasenje da nije uspostavljen novi zavet?

2. Kako biste objasnili zašto su dela važna, iako se spasavamo verom?

Solvazi Kumalo, Pretorija, Južna Afrika

„Izraeljci nisu bili svesni grešnosti svoga srca i da im je bez Hrista nemoguće da drže Božji zakon, pa su spremno prihvatili obaveze zaveta s Bogom. Smatrajući sebe sposobnima, da svojim naporima postignu pravednost, izjavili su: 'Što je god rekao Gospod činićemo i slušaćemo' (2. Mojsijeva 24,7)...

Uslovi Starog zaveta su bili: slušaj i bićeš živ! 'I objavih im zakone svoje, koje ko vrši živ će biti kroz njih.' (Jezekilj 20,11; 3. Mojsijeva 18,5) Međutim, 'proklet da je ko ne bi ostao na riječima ovoga zakona, i tvorio ih.' (5. Mojsijeva 27,26) 'Novi zavet' bio je utemeljen na 'boljim obećanjima', na obećanju o oprostjenju greha i na obećanju o Božjoj milosti koja će obnoviti srce i dovesti ga u sklad s načelima Božjeg zakona. 'Ovo je zavjet što ću učiniti s domom Izreiljevijem poslije ovijeh dana, govori Gospod: *metnuću zavjet svoj* u njih i *na srcu njihovu napisaću ga...* Jer ću im *oprostiti bezakonja njihova, i grijeha njihovijeh* neću više spominjati' (Jeremija 31,33.34).

Isti Zakon koji je Božjim prstom bio napisan na kamenim pločama sada je Svetim Duhom bio napisan na pločama srca. Umesto da se trudimo da učvrstimo svoju pravednost, mi prihvatamo Hristovu pravednost. Njegova krv donosi nam pomirenje za naše grehe. Njegova poslušnost prihvaćena je umesto naše. I tada će srce, obnovljeno Svetim Duhom, doneti 'rodove duha'. Hristovom milošću živjećemo u poslušnosti Božjem zakonu koji je zapisan u našim srcima.¹

„Ono što je potrebno da shvatite je stvarna moć volje... Sve zavisi od pravilnog delovanja volje... Svoje srce ne možete promeniti, Bogu ne možete sami predati osećanja srca, ali možete *odlučiti* da Mu služite... Vaše celokupno biće, na taj način, biće stavljeno pod nadzor Hristovog Duha; vaša osećanja usredsređena na Njega, vaše misli u skladu sa Njim.²

ODGOVORITE

1. Na koji način likovi iz priče o cariniku (sakupljaču poreza) i fariseju svojom molitvom u Hramu prikazuju pojam starog i novog zaveta (Luka 18,9-14)?

2. Mislite li da je Bog zaista Bog koji oprašta? Objasnite svoj odgovor.

Teka P. Kumalo, Pretorija, Južna Afrika

1. Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 371, 372. orig.

2. Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 47. orig.

POSTOJANI BOG ZAVETA

DOKAZ (Jeremija 31,31-34)

Ut

I posle pada u greh, bilo je ljudi koji su ostali verni Bogu. Bio je to Njegov plan da se u svakom naraštaju nađu verne sluge preko kojih će blistati svetlost Njegove pravednosti. Sit, Enoh, Noje i Avram spadali su u takve sluge. Bog je uspostavio zavet sa Avramom u kome obećava da će od njega poteći veliki narod i veliki blagoslov (1. Mojsijeva 12,1-4). Avramovi potomci, sinovi Izrailjevi, bili su naslednici tog zaveta. Oni nisu izabrani zato što su učinili nešto što bi zasluživalo Božju naklonost, niti su bili sposobni da to učine. Izabrani su samo zato što Bog uvek drži svoj zavet (5. Mojsijeva 7,6-8).

Tokom četiri stotine godina, dok su se Izrailjci nalazili u egipatskom ropstvu, znanje o Bogu bilo je skoro izgubljeno. Ali Bog nije zaboravio ni njih, ni nameru koju je imao sa njima. Izbavio ih je iz Egipta, baš kao što je vekovima ranije obećao Avramu.

Kada je Mojsije otišao da se sastane sa Gospodom na gori, Izrailjci su napravili zlatno tele i klanjali mu se. Bog je tada mogao da ih uništi. Međutim, Mojsije je posredovao za njih. U Taveri, oganj Gospodnji spalio je one koji su se nalazili u samom izrailjskom logoru, zato što su se žalili da im je teško (4. Mojsijeva 11,1,2). U Sitimu se, zbog njihove preljube i idolopoklonstva raspalio Gospodnji gnev koji je pobio hiljade ljudi (4. Mojsijeva 25,1-3).

Izrailjeva buntovnost može se pratiti kroz naraštaje, a isto tako i Božji postojani naponi da ih ponovo zadobije. S vremena na vreme, On je koristio stroge mere kao što su progonstvo, zla, glad, ratovi i pomor. Čeznuo je da se vrate Bogu svojih otaca. Umesto da budu svetlost kao što je Bog planirao za njih, oni su usvajali idolopokloničke običaje pagana. Pa ipak, Bog im je poručio: „Ljubim te ljubavlju vječnom.“ (Jeremija 31,3)

U Knjizi proroka Jeremije 31,31-34. Bog još uvek pokušava da dosegne svoj buntovni narod. On obećava da će načiniti novi zavet u kome On lično preuzima odgovornost da u ime svog naroda ispuni njihov deo zaveta. „Metnuću zavjet svoj u njih, i na srcu njihovu napisaću ga.“ (33. stih) Kakav Bog! Kakva ljubav!

ODGOVORITE

1. Kakav značaj ima novi zavet za vas?
2. Čemu nas Božje oprostjenje i obnovljenje grešnog naroda uči kada je reč o načinu na koji treba da praštamo jedni drugima?
3. Da li je neko nekad prekršio obećanje koje vam je dao? Na koji način vas Božji karakter, otkriven u Njegovom postupanju prema Izrailjcima, uči da izađete na kraj sa takvim razočaranjima?

Bog još uvek pokušava da dosegne svoj buntovni narod.

U 2. Mojsijevoj 24. poglavlju Bog je uspostavio zavet sa svojim narodom u kome je izneo svoje zahteve. To je bio prvi zavet. Narod se složio da verno ispunjava te zahteve, ali ubrzo nakon toga su ih prekršili. Pošto služimo Bogu blagodati, On je uveo novi zavet, u kome je obećao da će staviti zakon u njihov um i ispisati ga na njihovom srcu (Jeremija 31,32-34). Taj zavet se odnosi i na nas.

Danas, Hristos ispisuje zakone na našem srcu da bismo cenili i prihvatili ono na šta nas Sveti Duh pokreće. Isus je obećao da će nas Sveti Duh poučavati, popravljati i podsećati na to kakva bi trebalo da budu naša očekivanja iz Hristovog ugla posmatranja. Novi zavet je naša jedina nada na spasenje, jer on podrazumeva opravdanje verom u Boga (Galatima 2,16). Budući da smo grešni, ništa što sami možemo da učinimo neće nas spasiti. Hristos je umro da bismo mi mogli da zadobijemo večni život kroz Njegovu krv. Videvši da nismo uspeli da se držimo starog zaveta, Hristos je, u svojoj blagodati, položio svoj život za nas.

Moramo dopustiti Hristu... da nas vodi kroz život.

Odani hrišćani će se u potpunosti osloniti na Božju blagodat ponuđenu u Isusu Hristu. „Kroz Isusa, koji je posvedočio da On 'nije došao da Mu služu, nego da služi i da dušu svoju da u otkup za mnoge' (Matej 20,28; videti: 1. Timotiju 2,6), Bog 'steče' crkvu 'krvlju svojom'. (Dela apostolska 20,28) U Hristu 'imamo izbavljenje krvlju Njegovom, i oproštenje grijeha.'" (Efescima 1,7)¹

Moramo dopustiti Hristu da bude kapetan našeg broda i da nas vodi kroz život. U nastavku se nalazi nekoliko načina da to postignemo:

Čitajte i proučavajte Bibliju svakog dana. Ako imate neki naročit problem, ili želju da saznate nešto određeno o Bogu, upotrebite konkordans da vam pomogne da nađete stihove koji se odnose na to. Da li se Hristos suočavao sa sličnim problemom ili pitanjem? Ako jeste, kako ga je On rešio?

Molite se. „Posvećenje je proces. Dok se molimo... mi neprestano rastemo u zajednici sa Bogom.“²

Priznajte Božje vlasništvo. Dopustite Hristu i Svetom Duhu da vas opreme iskrenim mislima i postupcima. Imajte veru u Hrista i Duha, jer je vera večni sastojak koji im dopušta da deluju u nama.

Sincengani Mabhena Ni Nkube, Pretorija, Južna Afrika

1. *Seventh-day Adventists Believe...*, 2nd ed., Ministerial Association, General Conference of Seventh-day Adventists, 2005, p. 127.

2. Isto, str. 141.

OTKRIVANJE NOVOG ZAVETA

MIŠLJENJE (Jeremija 31,33; Amos 3,7)

Če

Iako sotona uvek pokušava da ukloni Boga sa mesta koje Mu pripada u našem umu i srcu, svet nikada nije bio ostavljen bez otkrivenja o Njemu. Od drevnih proroka, pa sve do danas, od najstarijih zaveta do novog zaveta (Jeremija 31,33), Jehova se usrdno trudio da čitavom čovečanstvu otkrije svoju izobilnu ljubav. O toj ljubavi najbolje svedoči dar Njegovog Sina, Isusa Hrista.

Naš Bog je Bog koji drži zavet. On želi da ljudi koji će se ujediniti s Njim otkriju bogatstvo Njegove slave i mudrosti pred celim svemirom. Tako je On želeo da sklopi zavet sa Avramom. Tim zavetom Avram je trebalo da bude blagosloven, a njegovi potomci budu brojniji od zvezda. Avram je prihvatio uslove tog zaveta i odmah ih primenio u svom domaćinstvu.

Posle mnogo godina, pripadnici Božjeg naroda su, zbog svoje nevernosti, postali robovi u Egiptu. Međutim, Jehova je ostao veran uprkos ljudskoj nepostojanosti. On se setio obećanja koje je dao Avramu i poslao Mojsija da oslobodi Jevreje iz Egipta. Njima se Bog otkrio kao njihov Otac i Stvoritelj. Otkrio im je i svoj sveti zakon upisan u kamenu da bi se sećali večnog zaveta u koji su stupili (2. Mojsijeva 20).

Jedan zavet vodio je drugom, a svaki od njih odražavao je neusaglašenost između Boga koji drži zavet i Njegovog naroda. Bog je odlučio da, ukoliko On ne dođe u telu, mi nikada nećemo biti sposobni da stojimo pred Njim. To je suština novog zaveta.

„Bogu tako omilje svijet da je i Sina svojega Jedinorodnoga dao, da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni.“ (Jovan 3,16) Preko Isusa je uspostavljen novi zavet kojim su se Bog i čovečanstvo pomirili, dar blagodati uzdigao je čovečanstvo do Božjeg standarda, a svi grešnici koji prihvate Hrista kao svog Gospoda i Spasitelja nasleđuju pravednost koja potiče od samog Boga (Jeremija 31,33).

ODGOVORITE

1. Šta je nedostajalo u prvom zavetu?
2. Šta je to što novi zavet, zapisan u Jeremiji 31,33. čini potpunim?
3. Koji vid novog zaveta vam daje nadu u večnost sa Bogom i zašto?

Antonio Zakarijas Felino, Klaremont, Kejptaun, Južna Afrika

**Bog je odlučio
da, ukoliko On ne
dođe u telu, mi
nikada nećemo biti
sposobni da stojimo
pred Njim.**

ZAKLJUČAK

U pouci za ovu sedmicu proučavali smo Božji trajan zavet sa čovečanstvom – posebno u smislu Njegove vernosti prema Izrailjcima. U 2. Mojsijevoj 24,4-8. vidimo da je narod u svom srcu, kada mu je Mojsije preneo Gospodnje reči, bio tako dirnut da je odgovorio: „Što je god rekao Gospod činićemo i slušaćemo.“ (7. stih) Međutim, ako nastavite da čitate, videćete da je njihov odnos sa Bogom bio kao na klackalici – ponekad su Ga slušali, ponekad su Ga napuštali. Vi i ja često ne ispunjavamo svoja obećanja Bogu. Pa ipak, On nam, u svojoj dobroti, uvek oprašta (ako Ga zamolimo za to) i uvek nam ostaje veran!

RAZMOTRITE

- Pođite u šetnju u prirodi razmišljajući o Božjem zavetu sa vama i o tome kako će Njegova vernost oblikovati vaš život. Povremeno se zaustavite da biste nešto od toga zabeležili u malu svesku.
- Napišite molitvu pokajanja zbog vremena u kome ste se udaljili od Boga. Čuvajte je u svojoj Bibliji, pored nekog stiha koji vas podseća na Božju vernost.
- Sastavite muzički komad (sa rečima ili bez reči) koji izražava nadu koju vam daje Božji večni zavet.
- Proučavajte i upoređujte različite zavete u Bibliji. Proučavajte ulogu koju Isusova smrt ima u tim zavetima.
- Napravite sliku koja opisuje jedan od zaveta iz pouke za ovu sedmicu. Čuvajte tu sliku u Bibliju, blizu stihova koje ste na njoj prikazali.
- Napravite predstavu koju će izvesti vaš subotnoškolski razred, a koji izražava ono što ste naučili iz pouke za ovu sedmicu.
- Molite se za oprostaj zbog trenutaka kada ste prekršili svoj zavet sa Bogom. Razmišljajte uz molitvu o tome kako vam je Bog ostao veran čak i u takvim trenucima.

POVEŽITE

1. Mojsijeva 9,1-18; 15; 5. Mojsijeva 30,1-10; 2. Samuilova 7,4-16; 1. Dnevnika 17,3-15; Jeremija 31,31-40.

U svetlu ove pouke pogledajte 32. poglavlje u knjizi *Stvaranje, patrijarsi i proroci* od Elen G. Vajt, pod naslovom „Zakon i zaveti“, str. 363-373. orig.

Glenn A. Coon, *God's Promises Solve My Problems*, <http://www.adventistbookcenter.com/god-s-promises-solve-my-problems.html>

Alison Sosedo, Dejton, Ohajo, SAD

Pouka 12

Od 12. do 18. decembra 2015.

Povratak u Egipat

*»Gospod neka nam je Svjedok istinit i vjeran
da ćemo činiti sve što ti Gospod Bog tvoj zapovjedi za nas.«
(Jeremija 42)*

Da li ste ikada poželili da se vratite u svoj stari stan? Da ponovo prihvatite stari posao? Da ponovo pohađate istu školu? Da se ponovo sretnete sa nekim dragim prijateljem? Da ponovo proživite razdoblje života kada ste bili slobodni i sami? Pomišljate na ta „stara“ mesta i prilike i sećate se koliko ste zadovoljni, bezbedni i živi tada bili. Kad biste samo još jednom mogli da proživite te trenutke, sve bi ponovo bilo dobro. Ništa nije tako privlačno kao povratak na staro. Ništa!

Možda se osećate zarobljenim u svom sadašnjem životu. Izgleda vam da ne možete da izađete iz rutine koja vas je predodredila za... pa... možete to da opišete samo kao život pun teškog rada. Sve uzbuđenje, sva zabava kao da su ostali u vašem prethodnom životu. Život u poslednje vreme nije tako lak. Teško vam je ovde. Ono što vam je nekada davalo osećanje sigurnosti nestalo je. Ipak trudite se, uprkos svemu. Ovde, kako vam se čini, godinama samo preživljavate. Vreme je za povratak – i to odmah!

**„Molim te
Ne vraćaj se!“
Njen glas vas
preklinje.**

Ali vraćanje možda i nije baš najbolja ideja. U stvari, vaši mentori i najbliži prijatelji odlučno vas upozoravaju da to ne činite. Vaši najbliži znaju u kakvim ste okolnostima ranije živeli, i pokušavaju da vas ubede da vraćanje nije rešenje. Ni u kom slučaju. Nikad. Neki idu čak tako daleko da vas proglašavaju ludim.

„Bićeš uvučen/uvučena u stari način života“, upozoravaju te. „Zar se ne sećaš? Toliko si se trudio/trudila da se iščupaš odatle! Uspeo/uspela si! Zato se ne vraćaj!“

„Nije onako kao što misliš“, navaljuju drugi. „Tamo je loše! Ne znaš šta sve može da ti se desi. Molim te! Ne vraćaj se!“ Njen glas vas preklinje.

„Tvoj um je izbrisao sve loše uspomene i sećaš se samo onih dobrih.“ Vaši najbliži prijatelji to izgovaraju tako ubedljivo da na trenutak pomišljate da su u pravu. Ali, zaista samo za trenutak. Ne dotiču vas reči drugih ljudi, ne obazirete se na njih, jer oni sigurno ne znaju o čemu govore.

Sve su pokušali, ali uzalud. Vi ste odlučili. Zanimarujete njihova upozorenja i savete, čak iako su u pravu. Loše uspomene su vremenom izbledele. Zato, ipak, idete nazad. Idete „kući“. Natrag kući u Egipat.

Kristi Rič, Bozman, Montana, SAD

KOLAČI ZA CARICU

DOKAZ (2. Mojsijeva 19,4-8; Jeremija 42,2-5; Jovan 16,27; Rimljanima 5,10; Galatima 3,6; 4,21-31; Jevrejima 8,6-13)

Ne

Kroz celu Knjigu proroka Jeremije, Bog ukorava svoj narod zbog njihovog idolopokloničkog bogoslužjenja. Ti ljudi bili su neposredni naraštaj iz 2. Knjige Mojsijeve koji je oslobođen iz ropstva. U to vreme, Bog je naložio Mojsiju da kaže narodu: „Vidjeli ste šta sam učinio Misircima i kako sam vas kao na krilima orlovijem nosio i doveo vas k Sebi.“ (2. Mojsijeva 19,4) Božja jedina namera bila je da blagoslovi svoj narod. Međutim, godine ropstva učinile su da on počne da se plaši Njegove vlasti.

Strah od Boga prvi put se pojavio u Edemu. Kad su Adam i Eva zgrešili, njihova prva reakcija bila je da spoje smokvino lišće i da se sakriju kad ih je Bog pozvao. A da li naš nebeski Otac prestaje da nas voli kada smo neposlušni? Ne! „Pomirili /smo se/ s Bogom smrću Sina Njegova dok smo još bili neprijatelji.“ (Rimljanima 5,10)

Kod Sinaja, Izrailci su odgovorili na Božja obećanja tako što su i sami nešto obećali: „Što je god kazao Gospod činićemo.“ (2. Mojsijeva 19,8) Osam stotina godina kasnije, njihovi potomci obratili su se Jeremiji, nadajući se isto tako da će njihova obećanja o poslušnosti promeniti Božji stav prema njima (Jeremija 42,2-5). Međutim, kada je Bog ponovo potvrdio svoju ljubav, to nije bilo ono što su oni želeli da čuju.

Patrijarhalni sistem uspostavljen preko Avrama imao je za cilj da očuva znanje o tome da „sam Otac ima ljubav k vama“. (Jovan 16,27) Ostatak Avramovih potomaka koji su pobjegli nakon vavilonskog napada uputili su se u Egipat, i našli se okruženi idolopoklonicima. Skoro svaka kultura na Bliskom istoku i Mediteranu obožavala je nebesku boginju poznatu kao Carica neba. U Egiptu, ta boginja poznata je pod imenom Izis. U Vavilonu, ona je poznata kao Ištar, a kod Jevreja pod imenom Astarota.

Iako su njihovi gradovi bili srušeni sa zemljom zbog idolopoklonstva, narod je odlučio da se drži svojih pogrešnih zamisli o božanstvu, umesto da svoja srca obrate pravom Bogu. Za razliku od jednostavnog prihvatanja Njegovih obećanja kakvo je pokazao njihov otac Avram, što mu se „i primi... u pravdu“ (Galatima 3,6), Božji narod u Jeremijino vreme palio je tamjan, prinosio žrtve i pekao posebne kolačiće boginji za koju je verovao da može uticati na Boga da na njih gleda sa više naklonosti. Verovali su da mogu sopstvenim naporima da umilostive božanstvo umesto da poveruju u savršena obećanja Svemogućega.

ODGOVORITE

Šta Bog danas traži od svog naroda? Da li bi naš odgovor na večno Jevanđelje sadržano u Trećoj anđeoskoj poruci trebalo u bilo čemu da se razlikuje od Avramovog odgovora na obećanja sadržana u večnom zavetu? Pogledajte: Galatima 3,6; 4,21-23 i Jevrejima 8,6-13.

**Narod je odlučio
da se drži svojih
pogrešnih zamisli o
božanstvu.**

Nove nevolje (Jeremija 40; 41)

Jerusalim je bio u ruševinama. Zid je bio probijen, palata spaljena, hram razoren, a Božji narod odveden u ropstvo, osim malog broja onih koji su ostavljeni da se staraju o zemlji (Jeremija 39,8-10). Godolija je bio namesnik nad narodom i on im je obećavao mir i blagostanje pod uslovom da služe Haldejcima (Jeremija 40,9-11). Pod njegovom upravom živelo se dobro sve dok ga nije ubio čovek po imenu Ismailo, od carskog roda, delujući u ime cara sinova Amonovih (Jeremija 41,1-3). Pošto je pobio ljude u gradu, Ismailo je uzeo zarobljenike i uputio se sinovima Amonovim. Međutim, neke judejske vojskovođe krenule su za njim i vratile zarobljenike. Tada je, iz straha od vavilonskog odgovora na Godolijino ubistvo, ostatak u Judi odlučio da pobjegne u Egipat (Jeremija 41,4-18).

Odluka da će poslušati (Jeremija 42)

Na putu ka Egiptu, narod je zastao da bi zatražio Božje vođstvo i obećao da će Ga poslušati (Jeremija 42,1-6). Deset dana kasnije, Jeremija se sastao s njima i preneo im poruku nade i upozorenja. Bog nije želeo da se Judine nevolje nastave. Kazao je da će im biti dobro ako ostanu u svojoj zemlji, da će se i Bog i Navuhodonosor smilovati na njih (Jeremija 42,7-12). Ali, ako napuste zemlju, nesreće će ih pratiti. Ako ostatak judejskog naroda ode u Egipat, doživeće glad, bolesti i rat. U Egiptu će pomreti. Izbor je bio na njima (Jeremija 42,13-19). Međutim, ljudi koji su predvodili narod bili su oholi i nazvali Jeremiju lažovom. Doneli su kobnu odluku da se vrate u Egipat (Jeremija 43,1-7).

Poruka za narod u Egiptu (Jeremija 43,8-13; Jeremija 44)

Kada je Njegov narod već bio u Egiptu, Bog im je poslao nove poruke. Javio im je da će Navuhodonosor napasti Egipat i osvojiti ga (Jeremija 43,8-13). Kasnije im je poslao poruku koja se odnosila na njihov greh. Otkad je napustio Egipat u Mojsijevo vreme, izrailljski narod se borio sa idolopoklonstvom. A sada, evo ih opet tu gde je sve i počelo. U Knjizi proroka Jeremija 44,7,8, Bog im postavlja pitanje: „Zašto sami sebi činite tako veliko zlo... gnjeveći Me djelima ruku svojih, kadeći drugim bogovima u zemlji misirskoj, u koju dođoste da se stanite da biste se istrijebili i postali kletva i rug u svih naroda na Zemlji?”

Jeremija je podsetio narod na ishod greha njihovih predaka, kao i lično njihovih. Upravo su došli iz zemlje opustošene ratom zbog istih grehova koje su još uvek činili (Jeremija 44,2.3). Ali narod nije hteo da sluša Božju poruku. U otvorenom prkosu, otkrili su svoju nameru da služe boginji koju su zvali „Carica nebeska“. Narod je verovao da ih je služenje toj boginji štitilo od zla. Jeremija je znao da to nije istina i podsećao ih da je upravo služenje drugim bogovima bilo uzrok njihovih teškoća (Jeremija 44,15-23). Zatim je izneo zastrašujuće proročanstvo o pogibiji svih osim malog broja onih koji će preostati.

Greh ostatka (Jeremija 44,10)

Hajde da to sagledamo malo dublje. Narod je u svojim gresima otišao dalje od prinošenja kada i žrtava ljevanica. Kada je narod raspravljao da li da idu u Egipat, vođe su se pokazale kao nadmene i ohole (Jeremija 43,2). Mislili su da znaju više nego Jeremija, pa čak i od samog Boga. Nisu verovali. Nisu se oslanjali na Boga. Nisu slušali. Pokušavali su da se spasu donoseći odluku da slede svoj razum i služe bogovima po svom izboru. Biblija kaže: „Nema drugoga imena pod nebom danoga ljudima kojijem bismo se mi mogli spasti.“ (Dela apostolska 4,12)

Bog im je pokazao put spasenja, ali oni nisu hteli da ga prihvate. Odbijajući da poslušaju, ostali su bez Božje milosti. Taj narod, iako poražen, nije bio ponizan. Oni nisu imali nimalo poštovanja prema Bogu. Tekst u Jeremiji 44,10. glasi: „Ne pokoriše se do danas niti se pobojaše, niti hodiše po Mom zakonu i uredbama Mojim, koje stavih pred vas i pred oca vašeg.“ Nisu bili spremni da priznaju da su pogrešili i da im je potreban Bog. Nisu prepoznali Njegov autoritet i silu. Tako su odbili da učine ono što je On rekao.

**Nisu verovali.
Nisu se oslanjali
na Boga. Nisu
slušali.**

Odbačena milost (Isaija 55,6.7)

Bog je bio spreman da svome narodu kaže milost i saosećanje. Njihovo obožavanje idola predstavljalo je izopačen stav prema najvišem izrazu Božje milosti i blagodati. Svi žrtveni obredi i prinosi ukazivali su na Isusa, koga je Jovan Krstitelj nazvao „Jagnje Božije koje uze na Se grijeha svijeta“. (Jovan 1,29) Bog je poznao njihove zle sklonosti. Znao je da oni ne mogu da promene svoje puteve ništa više nego što ris može da promeni svoje šare (Jeremija 13,23). Ali da su se okrenuli Njemu, On bi im dao novo srce i nov duh (Jezekilj 36,26). On im je postavio određene uslove radi njihove bezbednosti, ali ti uslovi nisu bili teški. Bog je bio spreman da svoj zakon napiše u njihovom srcu i umu (Jeremija 31,33). Pozvao je svoj narod da se osloni na Njega. Ali, oni su odbili. Kao što je Isaija pisao: „U miru i uzdanju biće sila vaša; ali vi nećete“ (Isaija 30,15)

ODGOVORITE

1. Da li ste se ikada plašili da pitate Boga kakva je Njegova volja zato što ste već znali šta želite da uradite?

2. Strah Ostatka od Vavilona mogao bi se smatrati opravdanim ako izgubimo iz vida ko je Bog. Kako možete vežbati da se više oslanjate na Boga u svom životu?

Sara Holovaj, Ringold, Džordžija, SAD

Jeremijin život je po mnogo čemu izgledao neuspešan. Rođen je da bi propovedao jednom buntovnom narodu neposredno pre katastrofalnog kraja njegove istorije. Oni su trpeli posledice neposlušnosti koja je trajala stotinama godina. Pa ipak, Jeremija je uporno tvrdio da još uvek ima nade – ukoliko poslušaju i povinuju se.

„Da je Izrailj poštovao ovaj savet u stolicima koja su dolazila, koliko bi drugačija bila njegova istorija! Narod je mogao da se nada da će ispuniti božansku nameru, jedino ako u svom srcu bude sačuvao poštovanje prema Božjoj svetoj

Reči. Poštovanje Božjeg zakona Izrailju je davalo snagu u toku Davidove vladavine i u toku prvih godina Solomonove uprave; upravo je vera u živu Reč omogućila da se ostvari reforma u Ilijine i Josijine dane. Na te iste Reči istine, najvrednije nasledstvo Izrailja, pozivao se i Jeremija nastojeći da pokrene reformu. Gde god je služio, ozbiljno je pozivao ljude: ‘Slušajte riječi ovoga zavjeta!’ Te reči trebalo je da im pomognu da potpuno

shvate Božju nameru da se poznavanje spasonosne istine proširi po svim narodima.“ (Jeremija 11,2)¹

Jeremija je mogao da pobegne iz ratom opustošene zemlje i buntovnog naroda koji ga je prezirao, rugao mu se, zatvarao ga i zagorčavao mu život. Bilo bi tako lako prihvatiti Navuzardanovu ponudu da napusti to poprište nesreće i konačno se povuče sa svog posla proroka koji najavljuje propast. Pa ipak, on je odlučio da se poistoveti sa Božjim narodom, sa malobrojnima koji su ostali u Judi da bi čupali korenje. Kada je njihov novoimenovani vođa ubijen, a ovi ljudi nagovoreni da beže u Egipat, Jeremija ih je molio da ostanu, i prerekao nove nesreće onima koji ne poslušaju Božju naredbu da ostanu. Ponovo je izjavio da će Bog pokazati milost onima koji prihvate Njegovu reč i budu Mu verni. On će ih spasiti od mača i dovesti ih natrag u Judu.

„Usred ruševina, Jeremija je, ipak, mogao da izjavi: ‘Milost je Gospodnja što ne izgibosmo sasvijem, jer milosrđa Njegova nije nestalo!’ Njegov stalni poziv je glasio: ‘Pretražimo i razgledajmo pute svoje, i povratimo se ka Gospodu.’“ (Pláč Jeremijin 3,22.40)²

Judejski narod nikada nije poslušao pozive koje im je Bog upućivao preko Jeremije i na kraju je njihovo uništenje bilo potpuno. Ali Jeremija nije bio neuspešan. Jednog dana, uskoro, možda ćete i vi sami moći da ga iznenadite rečima zahvalnosti za njegovo verno svedočenje.

Šeril Dežerle, Ringold, Džordžija, SAD

1. Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 465. 466. orig.

2. Isto, str. 461. orig.

I posle vavilonskog desetkovanja naroda, ostatak u Judi odbio je da sledi Božje pouke. Čak i kad su otišli Jeremiji, obećavajući da će biti poslušni, i posebno zatražili nova obećanja i smernice od Boga (Jeremija 42,1-6), ipak su zanemarili svaki Njegov odgovor koji im je Jeremija preneo.

Mnogi savremeni hrišćani su kao Juda u Jeremijino vreme. Njegove optužbe mogu se uputiti našoj modernoj hrišćanskoj crkvi, kao i nama kao pojedincima. Mi znamo sve zakone. Svake sedmice u subotnoj školi jedni drugima ponavljamo osnovne biblijske pojmove. Molimo se za Božje vođstvo i porred informacija koje već postoje u Bibliji, a koje zanemarujemo. Tvrdimo da poznajemo Božji put i da smo Mu odani, a ipak u svemu pokušavamo da držimo korak sa svojim susjedima. Naše ponašanje, oblačenje i povremena želja da koristimo ulični žargon, pokazuju da se mi uglavnom ne razlikujemo od svojih suseda ateista ili agnostika. Možda se čak i pribojavamo šta naši prijatelji misle o nama zbog naših verskih specifičnosti.

Izbor je, kao što je oduvek i bio, na meni. A i na vama.

Doduše, mi nikoga nismo ubili, a verovatno i nećemo. Međutim, da li je to ono na šta je Jeremija mislio? Bog je, preko njega, tražio od svog naroda Ostatka da (1) ostane u svojoj zemlji; (2) sledi Njegove zakone; (3) ne dozvoli da strah upravlja njihovim životom i svakodnevnim odlukama; i (4) pokaje se zbog svoje sklonosti da sledi lažne bogove. U suštini, od njih se očekivalo da slede iste zapovesti koje je Isus ponovio mnogo godina kasnije u Jevanđelju po Jovanu 13,34. Kao što je Bog voleo njih, trebalo je da i oni vole druge.

Treba da razumemo zašto su ta dva niza uputstava – onaj koji je Bog dao preko Jeremije i onaj u Isusovom sažetku zakona, kao i filozofija koja se nalazi u njihovoj osnovi – u stvari, jedno te isto. Biblija sledi obrazac sličan bilo kome dobrom modernom predavanju ili eseju. U uvodu, govornik nam iznosi pregled onoga o čemu će govoriti. U razradi, iznosi ono što ima da kaže. Zatim, u zaključku, govori nam šta je u stvari rekao. Biblija, bilo u tezi, ilustraciji, dokazu ili rezimeu, uvek ponavlja šta Bog radi u životu svog naroda. Jeremijino iskustvo sa Judom prikazuje posledice poslušnosti (odnosno neposlušnosti) Božjim zakonima.

Pitanje za nas je kako ćemo primeniti prašnjavu knjigu Starog zaveta i nje-nu očiglednu istorijsku apokaliptičku poruku u savremenom životu? Da li se ja, u svom unutrašnjem biću, poistovećujem sa Ostatkom Jeremijinog naroda? Kao vernik, ja moram odlučiti kakav je moj stav prema Jeremijinim optužbama. Da li ću nastaviti da se trudim da primenim Božje zakone u svom životu? Da li ću tražiti način da unapredim svoju vezu sa Njim, da budem u svetlu, ali ne od sveta (Jovan 15,19), i prihvatim ono što takva odluka može da znači u mom životu? Da li ću odvojiti vreme za proučavanje i molitvu da bih razumeo večne istine sadržane u Božjem zakonu? Da li ću verno predstaviti Boga ljudima koje srećem (bilo da su stranci ili članovi porodice) tako što ću živeti u skladu sa zakonima koje je On postavio u svojoj Reči?

Izbor je, kao što je oduvek i bio, na meni. A i na vama.

Fil Pek, Šarlo, Montana, SAD

Judejski narod je u nevolji. U ratu je sa Haldejcima. Ljudi zato mole Jeremiju da pita Boga šta da rade. Ne žele da ostanu u Judeji. Žele da se vrate u Egipat. Jeremija dolazi sa Gospodnjim odgovorom i kaže im da ostanu tu gde jesu. Narod se buni optužujući Jeremiju da je lažov i da radi za Haldejce koji će ih zarobiti i odvesti u Vavilon. Ono što potom sledi daje nam sliku o Bogu kakvu retko kad uzimamo u obzir.

Način na koji zamišljamo Boga utiče na to šta mislimo o Njemu. Da li Ga zamišljamo kao Onoga koji je uvek pun ljubavi? Ako je svemoćan i pun ljubavi, On može da spreči događanje rđavih prilika. I onda se pitamo zašto On to ne čini. Shvatili

Biblija nam daje jasna uputstva o tome kako da srećno živimo.

smo da nam je dao slobodu izbora zato što nas voli i zato što nas nije stvorio da budemo kao roboti. Dakle, ako izaberemo greh – ništa strašno – Bog nam je omogućio takav izbor.

Mnoge od naših slika o Bogu stvorene su na osnovu tekstova iz dečije pesmarice. Pevali smo pesmice kao što su „Isus me voli“ i „Isusova ljubav me preplavljuje“. A da li smo ikada čuli da deca pevaju o Božjem gnevju? Da li ste ih ikad čuli da ponavljaju pouku o tome šta se dešava sa ljudima koji ne slušaju Boga?

Zatim, ima među nama i onih koji su odrasli u kulturi u kojoj se Božja ljubav toliko naglašava, da On izgleda kao da uopšte nije svestan strašnih grehova koje svakodnevno činimo. Kako je došlo do toga da smo na greh počeli da gledamo kao na nešto što nije tako strašno? Kada se molimo i tražimo oprostjenje, Bog to zapisuje u knjigu. Onda je sve u redu, zar ne? Ne! To uopšte nije ono što je Bog učinio u Knjizi proroka Jeremije i ja ne verujem da je to ono što On sada radi.

Pokvarenost Božjeg naroda dostigla je takve razmere da tekst u Jeremiji 44,27. kaže da On više ne pazi na njih dobra radi, već ih drži na meti da bi dopustio da im se dogode zla zbog njihove pokvarenosti. Šta se to dogodilo što je navelo dobrog, milostivog i pravednog Boga da ljude drži na nišanu radi zla? Istina, Bog ih je upozorio. Tekst u Jeremiji 44,4. govori o slugama koje je On pozvao da opomenu ljude da napuste svoje zle puteve. Biblija nam daje jasna uputstva o tome kako da srećno živimo i koje staze da sledimo. Bog ponekad mora da nas disciplinuje i da nas vrati ako zalutamo.

ODGOVORITE

Setite se nekog trenutka kad je Bog morao da vas disciplinuje zbog vašeg greha.

Džejson King, Gakona, Aljaska, SAD

O, EGIPTE, NAPUŠTAM TE!

ISTRAŽIVANJE (Jeremija 31,33; 44,16; 42,1-22)

Pe

ZAKLJUČAK

Uprkos mnogim opomenama i molbama, Jeremija je shvatio da će izrailjski narod odlučiti da radi po svome. Njihove odluke zasnivale su se na osećanjima i strahovima, a donele su im samo bol i ropstvo.

Jeremijine poruke su bitne i za današnje hrišćane. Mi imamo mogućnost da se vratimo u „Egipat“, ili da sledimo Boga. Iako možda „znamo istinu“, da li ćemo joj dopustiti da promeni naše srce i karakter? Da li ćemo odlučiti da sledimo Boga i ostavimo „Egipat“ za sobom?

RAZMOTRITE

- Napravite predstavu sa Jeremijom i Izrailjcima u trenutku kad su najavili da žele da se vrate u Egipat.
- Preispitajte svoje svakodnevne postupke i uporedite ih sa onim u šta su Izrailjci bili upleteni. Da li biste i vi lično trebalo da unesete neke promene u skladu sa Jeremijinom porukom?
- Napravite mural nadahnut pričom o Jeremiji i o onome što ste naučili o njegovoj službi tokom ovog tromesečja.
- Napišite pismo Jeremiji u kome mu govorite koliko cenite to što se zauzeo za istinu, iako niko nije hteo da ga sluša.
- Komponujte pesmu na osnovu teksta iz Knjige proroka Jeremije 31,33.
- Proučite vodeću ulogu koju je Jeremija imao u izrailjskoj istoriji, iako je bio mlad.
- Razmišljajte kako možete dosegnuti ljude sa Jeremijinom porukom za moderno vreme – porukom koja će dotaći njihovo srce i pomoći im da donose dobre odluke u životu.

POVEŽITE

Derek Kidner, *The Message of Jeremiah: The Bible Speaks Today*.

Bill Hill, *Jeremiah, Raising Faith from the Fire*.

Dina Bartel-Vagner, Vajtsboro, Njujork, SAD

Pouka 13

Od 19. do 25. decembra 2015.

Jeremijine pouke

*»Gle, idu dani, govori Gospod,
u koje ću podignuti Davidu Klicu pravednu,
koja će carovati i biti srećna i činiti sud i pravdu na Zemlji.«*

(Jeremija 23,5)

Zar život ne bi bio bolji kad bismo svi živeli u blagostanju? To bi bilo kao nebo na zemlji. Blagostanje, međutim, ne donosi uvek sreću. Studije pokazuju da su tinejdžeri koji žive u bogatim predgrađima u Sjedinjenim Državama, koji potiču iz dobrih porodica, stižu dobro obrazovanje na najprestižnijim univerzitetima i imaju obezbeđen visok status i karijeru na dobro plaćenim poslovima, značajno manje srećni od njihovih vršnjaka iz siromašnijih delova grada.

Njihovi problemi su obuhvatili opijanje i upotrebu droga, varanje na ispitima i u vezama, vandalizam i krađu od roditelja i prijatelja. Stopa ozbiljne depresije, anksioznosti i poremećaja sna kod njih je bila dvostruko viša od nacionalnog proseka.¹

Najočigledniji uzrok tih problema je jednostavno taj što mladi ljudi imaju dovoljno novca da upadaju u nevolje, kupuju drogu i alkohol, i voze brza kola. Zatim tu je i nedostatak odgovornosti, ali i posledica. Ako ih uhvate, oni znaju da će njihovi roditelji upotrebiti svoj novac i uticaj da ih izvuku.

Deca koja žive u blagostanju bore se i sa potrebom da pronađu smisao u svom životu. Sve oko njih ukazuje na novac i uspeh. Oni su usredsređeni samo na napredovanje. Saosećanje i ljubaznost se ne računaju. Poniznost nije u njihovom rečniku. Umesto da neguju prijateljstva, oni često doživljavaju rivalstvo i zavist svojih vršnjaka.

U Ujedinjenom kraljevstvu, Libi Kodvel dospela je na naslovne strane time što se lišila očevog bogatstva. To što sama zarađuje za sebe, kaže ona, donelo joj je osećanje svrhe i pomoglo da shvati šta zaista želi od života. Kada bude spremna, ona zna da će njen otac još uvek biti tu da je podrži.²

U Knjizi proroka Jeremije, možemo da vidimo kako se Izrailjci bore da izađu na kraj sa svojim blagostanjem. Bog ih dovodi u zemlju u kojoj teče med i mleko (Jeremija 11,5) samo da bi ih gledao kako krađu, ubijaju, izdaju Njega i jedni druge bez ikakvog straha od posledica (Jeremija 7,9.10).

Ali, to zauvek neće trajati. Kad Izrailjci budu spremni, Bog im obećava da će učiniti sledeće: „Kao što sam doveo na taj narod sve ovo zlo veliko, tako ću dovesti na njih sve dobro koje im obričem.“ (Jeremija 32,42)

Molimo se za zrelost da shvatimo blagostanje koje nam je Bog obećao.

ODGOVORITE

1. Da li biste radije imali probleme siromaštva ili probleme blagostanja?
2. Da li blagostanje pruža i neke duhovne prednosti? U čemu se one sastoje?

Dženi Voler, Reding, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. Suniya S. Luthar, „The Problem With Rich Kids“, *Psychology Today*, November 5, 2013.
2. Zoe Beaty, „Libby Caudwell: 'Why I Told My Billionaire Dad to Cut Me Off'“, [HYPHERLINK](http://www.graziadaily.co.uk/tp://www.graziadaily.co.uk/conversation/opinion/why-one-woman-told-her-billionaire-dad-to-cut-her-off) »<http://www.graziadaily.co.uk/tp://www.graziadaily.co.uk/conversation/opinion/why-one-woman-told-her-billionaire-dad-to-cut-her-off>.

U svakom odnosu postoje usponi i padovi. U Jeremijino vreme, Božji odnos sa Njegovim narodom bio je sve vreme na dnu. Ali i pored toga, Bog nije odustao. U tom smislu, Knjiga proroka Jeremije je priča o trpeljivoj ljubavi.

Božja vernost (Psalam 63,3; Jeremija 31,3; Rimljanima 5,8)

Kao što nas Bog neprekidno podseća, Njegova ljubav i vernost nikada se ne dovode u pitanje. On kaže Jeremiji: „Ljubim te ljubavlju vječnom, zato ti jednako činim milost“ (Jeremija 31,3).

To je istina danas kao što je bila i u Jeremijino vreme. Crkva je ono do čega je Bogu najviše stalo. On ništa ne želi više nego da svoj narod obaspe ljubavlju, mi-lošću i blagodaću.

Naravno, to ne znači da Božju ljubav možemo uzeti zdravo za gotovo kao što su učinili Izrailjci, samo zato što mislimo da će se On brinuti za nas bez obzira šta činimo. Ali to, ipak, znači da će Bog, kada budemo spremni da Ga volimo svim sr-cem i umom, biti tu uz nas. Uvek.

Neverstvo Božjeg naroda (Priče Solomonove 11,3; Jeremija 7,4-6)

Biblija nam spremno pokazuje da je Bog uvek veran. Ali, Knjiga proroka Je-remije ima mnogo toga da kaže o neverstvu Njegovog naroda. Izrailjci nikako nisu uspevali da razumeju šta zapravo znači voleti Boga.

Uzmite, na primer, Hram. Za Jevreje, to mesto bilo je središte bogoslužjenja, trijumfalni podsetnik na njihov naročit odnos sa Bogom. Ali za Boga, Hram je bio prazan simbol. „Ne uzdajte se u lažne riječi govoreći: Crkva Gospodnja, crkva Gospodnja, crkva Gospodnja ovo je.“ (Jeremija 7,4) Voleti Boga ne svodi se na ono što govo-rimo i radimo. To je nešto mnogo dublje od posećivanja crkve, koliko god da su crkva i njeni obredi privlačni.

Vernost Bogu ima veze sa tim kako iz dana u dan živimo. Ona podrazumeva da „sudite pravo“ jedni o dru-gima (5. stih), ne nanosite nepravdu „inostrancu, siroti i udovici“ i ne idete za lažnim bogovima (6. stih). Nema nikakve koristi od toga što posećujemo crkvu i izjavljujemo da volimo Boga, kad naš život priča potpuno dru-gu priču.

Pravi odnos (Priče Solomonove 18,24; Jeremija 9,23.24.26)

Bog želi da ima pravi odnos sa nama, zasnovan na onome što nam je u srcu, a ne na onome što se spolja vidi. Ako imamo taj odnos, on će biti nešto najvaž-nije u našem životu, važnije čak i od mudrosti i bogatstava (Jeremija 9,23). Bog kaže: „Nego ko se hvali, neka se hvali tijekom što razumije i poznaje Mene da sam ja Gospod.“ (24. stih) Razumeti i poznavati Božji um znači biti ljubazan, pravedan i pošten čovek.

Priča o Božjoj ljubavi ne završava se izgnanstvom.

Ta ponuda prijateljstva odnosi se na svakoga. Za Jevreje je obrezanje predstavljalo znak da je neko naročito izabran od Boga. Ali za Boga je važna čistota srca. Iako su imali spoljašnji znak, On kaže: „Sav je dom Izrailjev neobrezana srca.“ (26. stih)

Uloga reforme (Jeremija 23,3,5; 26,13)

Videli smo da je Božji odnos sa Izrailjem bio sve vreme na dnu kroz najveći deo Knjige proroka Jeremije. Ali čak i u najmračnijim trenucima, bilo je nade. Nevolje Izrailjeve neće trajati zauvek. Narod će možda biti rasejan, ali kad nauče svoju lekciju i obnove svoj pravi odnos sa Bogom, On obećava: „Ostatak ovaca svojih ja ću skupiti iz svih zemalja, u koje ih razagnah, i vratiću ih u torove njihove, gdje će se naploditi i namnožiti.“ (Jeremija 23,3) Ovo proročanstvo na poseban način ukazuje na Hristov dolazak (5. stih).

Ponekad smo u iskušenju da na stanje sveta u današnje vreme gledamo isto tako sumorno kao Jeremija. To je ono što filozof Ken Wilbur naziva „svet u opadanj“ – ideja da nas je Bog napustio i da je „sve manje i manje dostupan, sve manje i manje očigledan, sve manje i manje prisutan“ tokom vekova.¹ Ali Knjiga proroka Jeremije poručuje da je Bog uvek tu. Mi samo treba da Ga nađemo. Uloga reforme je ponovno otkrivanje Boga. Kao što je Latimer, reformator iz 16. veka, doviknuo ostalim mučenicima, pre nego što je plamen učutkao njihove glasove: „Božjom milošću, mi ćemo danas u Engleskoj zapaliti takvu sveću koja se, verujem, nikada neće ugasiti.“² Kao adventistički hrišćani, mi potičemo iz duge loze reformatora, i naša uloga je da održavamo taj plamen da svetli, kao što je Latimer činio.

Nada za budućnost (Psalam 3,5,6; Jeremija 29,11-13)

Knjiga proroka Jeremije kaže da će Božja ljubav pretrpeti čak i najteže trenutke, i daje nam nadu za budućnost. Bog kaže: „Jer Ja znam misli koje mislim za vas... misli dobre a ne zle, da vam dam posljedak kakav čekate.“ (Jeremija 29,11) Priča o Božjoj ljubavi ne završava se izgnanstvom, niti krstom, već obećanjem o Nebu i večnom životu.

ODGOVORITE

1. Da li postoji razlika između religije srca i intelektualne religije uma? Ili su nam obe potrebne?

2. Šta bi, prema vašem mišljenju, trebalo, ako bi uopšte nešto i trebalo, da se reformiše u našoj Crkvi u ovo vreme?

Roj King, Binfiled, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. Ken Wilbur, *The Marriage of Sense and Soul: Integrating Science and Religion*, p. 103.

2.. „Hugh Latimer“, Wikiquote, [hHYPERLINK »http://en.wikiquote.org/wiki/Hugh_Latimer](http://en.wikiquote.org/wiki/Hugh_Latimer)[HYPERLINK »http://en.wikiquote.org/wiki/Hugh_Latimer](http://en.wikiquote.org/wiki/Hugh_Latimer)[tp://en.wikiquote.org/wiki/Hugh_Latimer](http://en.wikiquote.org/wiki/Hugh_Latimer).

Elen Vajt ukazuje da Bog ne želi da nas kazni kad skrenemo sa pravog puta, već strpljivo pokušava da nas vrati Sebi. Možemo to da vidimo po načinu na koji je postupao prema starom Izrailju. „Na taj način pružena im je još jedna mogućnost da uvide svoje bezakonje i da se pokaju. Iz ovoga jasno vidimo da se Bog ne raduje patnjama zabludelih u Njegovom narodu, već brine o njima saosećajnije nego najnežniji otac o svojoj neposlušnoj deci, pozivajući ih da se vrate svojoj prvobitnoj odanosti.“¹ Isto važi i za nas danas. „Tebi koji prezireš Njegovu ljubav, On se danas obraća... Hristos proliva gorke suze za tebe, koji nemaš suza za sebe.“²

Bog pruža ruke da bi nam pomogao u našim borbama, i poziva nas da se oslonimo na Njega. „Iznestite (Bogu) sve što zbunjuje vaš um. Za Njega ništa nije suviše teško da ponese... U našem iskustvu ne postoji nijedno poglavlje toliko mračno da ga On ne može pročitati; ne postoji nikakva nedoumica preteška za Njega da je ne može rešiti. Nikakva nesreća ne može da zadesi Njegovo najskromnije dete, nikakva briga neće mučiti dušu, ne postoji iskrena molitva koja silazi sa usana da je naš nebeski Otac neće zapaziti, ili pokazati delotvorno zanimanje.“³

„Hristos proliva gorke suze za tebe.“

„Klonulost može da obuzme i najodvažniju veru i oslabi najčvršću volju. Međutim, Bog razume, On i dalje sažaljeva i voli. On čita pobude i namere srca. Da strpljivo čekaju, da se uzdaju i onda kada sve izgleda mračno, to je pouka koju treba da nauče vođe u Božjem delu.“⁴

Bog nas poziva da napustimo svakog idola koga smo izabrali i da govorimo dugima o Njegovoj ljubavi. „Ljubav prema čoveku je zemaljski izraz ljubavi prema Bogu. Car slave postao je jedno sa nama da bi nam usadio ovu ljubav, da bi nas učinio decom jedne porodice. Kada se ispune Njegove oproštajne reči – Da imate ljubav među sobom, kao što Ja imadoh ljubav k vama – (Jovan 15,12), kada budeмо voleli ovaj svet kao što ga je On voleo, tada je ostvarena Njegova misija za nas. Pripremljeni smo za Nebo; jer imamo Nebo u svom srcu.“⁵

ODGOVORITE

Šta se nalazi na prvom mestu kada je reč o vašim osećanjima?

Erika Hol, Binfield, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 177.
2. Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 588. orig.
3. Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 100. orig.
4. Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 174. orig.
5. Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 641. orig.

GLEDAJTE I PODIGNITE GLAVE SVOJE

DOKAZ (Jeremija 10,11)

Ut

Knjiga proroka Jeremije nije samo velika, ona je i zbunjujuća. Većina kritičara smatra da su njene propovedi i ljutita upozorenja, jadikovke i obećanja delo kasnijih pisaca, kao i Jeremije, naročito zbog toga što ona ne sadrži pripovedanje koji se lako uklapa u poznatu hronologiju događaja. Njena veličanstvena poezija je slična psalmima, a neki stručnjaci kažu da bi Jeremijin lik koji je prošao kroz tolika iskušenja mogao čak biti nadahnuće za priču o Jovu.¹ Dakle, šta savremeni čitaoci mogu da izvuku iz nje? Više znanja o tome za šta se Jeremija zalagao u svoje vreme može nam ponuditi ključ za njegovu poruku.

Knjiga proroka Jeremije pokazuje kako je ponekad teško odvojiti religiju od politike. Jeremija je poticao iz svešteničke porodice koja je živela u mestu Anatotu. Ti sveštenici bili su verni zavetu sa Jahveom, ali su imali zategnute odnose sa carem u Jerusalemu. Odbili su da plaćaju porez koji im je nametnut i smatrali su dvor rasipnim i iskvaranim. Tokom najvećeg dela Jeremijinog života Jerusalem je bio središte idolopoklonstva, klanjanja stranim vladarima i njihovim izopačenim putevima. Ta isprepletanost religije i politike daje ovom tekstu savremen prizvuk.

Druga tema je idolopoklonstvo. Val i Astarota bili su najistaknutija božanstva koje su Hananejci obožavali, dok je Marduk bio vavilonski bog koji se spominje u Knjizi proroka Jeremije 50,1.2. Ti idoli su bili skupi i bogato ukrašeni uvoznim srebrom i zlatom. Ali u Božjem sistemu vrednosti, bili su bezvredni i bez sile. Zato Jeremija kaže za njih: „Nestaće sa Zemlje i ispod neba.“ (Jeremija 10,11)

Zanimljivo je da je taj stih napisan na aramejskom, a ne na jevrejskom jeziku poput najvećeg dela Starog zaveta. Jasno je da je sam Jeremija ili neki kasniji pisar želeo da na jeziku, koji je u to vreme bio mnogo zastupljeniji, zapiše poruku da razmetljive, lažne ideologije ne mogu da se nadmeću sa Jedinim istinitim, Svemoćnim, iako nevidljivim Bogom Stvoriteljem, koji obećava svetlost i novi život posle tame greha i rata.

Više od bilo čega drugog, te Božje reči poručuju svakom „nasledniku carstva“: „Gledajte i podignite glave svoje.“²

ODGOVORITE

1. Navedite neke savremene idole kojih možete da se setite.
2. Kako možete ostati usredsređeni na Boga u današnjem uznemirenom svetu?

Margaret Arbaki Paterson, Braknel, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. Walter Brueggemann, *The Theology of the Book of Jeremiah*, p. 168.
2. Anonymous, „Heir of the Kingdom“, Hymntime.com, <http://www.hymntime.com/tch/htm/h/e/i/heirking.htm> «iHYPERLINK »<http://www.hymntime.com/tch/htm/h/e/i/heirking.htm> «me.comHYPERLINK »<http://www.hymntime.com/tch/htm/h/e/i/heirking.htm> «/HYPERLINK »<http://www.hymntime.com/tch/htm/h/e/i/heirking.htm> «tchHYPERLINK »<http://www.hymntime.com/tch/htm/h/e/i/heirking.htm> «/htmHYPERLINK »<http://www.hymntime.com/tch/htm/h/e/i/heirking.htm> «h/e/i/heirking.htm.

POZVATI SE NA OBEĆANJA IZ KNJIGE PROROKA JEREMIJE

PRIMENA (Jeremija 1,17-19; Jeremija 12; Jeremija 31,33-36)

Knjiga proroka Jeremije nije „priča o uspehu“. On je bio siromašan i odbačen, čak i od prijatelja i porodice. Osim toga, bio je svedok razorenja Jerusalima, koje je predvideo, ali je bio nemoćan da ga spreči. Njegova knjiga je svedočanstvo o tome kako možemo živeti životom vere uprkos nepovoljnim okolnostima, i u njoj pronalazimo mnoga obećanja na koja se i sami možemo pozivati.

Tražite da se Bog stara o vama. Naši problemi možda izgledaju zanemarljivo u poređenju sa Jeremijinim. Ali Božje neverovatno obećanje namenjeno je svima nama: „Oni će udariti na te, ali te neće nadvladati, jer sam Ja s tobom, veli Gospod, da te izbavljam.“ (Jeremija 1,19)

Knjiga proroka Jeremije nije „priča o uspehu“.

Tražite odgovore na svoja pitanja. Jeremija je imao dovoljno vere da svoje probleme iznese pred Boga. „Zašto je put bezbožnički srećan? Zašto žive u miru svi koji čine nevjeru? Ti ih posadi, i oni se ukorijeniše, rastu i rod rađaju; ti si im blizu usta, ali daleko od srca.“ (Jeremija 12,1.2). A Bog odgovara: „Stidjeće se ljetine svoje, zbog žestokoga gnjeva Gospodnjega.“ (Jeremija 12,13) lako ne možemo videti budućnost, možemo biti sigurni da Bog ima odgovor na teška pitanja koja postavljamo. Da bismo otkrili te odgovore, moramo tražiti novi zavet i Njegovo oprostjenje, kao što ćemo čitati u nastavku.

Tražite novi zavet. Knjiga proroka Jeremije je beskompromisna kad govori o posledicama greha, ali u njenom središtu nalazi se obećanje o Mesiji: „Idu dani, govori Gospod, u koje ću podignuti Davidu Klicu pravednu, koja će carovati i biti srećna i činiti sud i pravdu na Zemlji. U njegove dane spašće se Juda, i Izrailj će stanovati u miru, i ovo Mu je ime kojim će se zvati: Gospod Pravda Naša.“ (Jeremija 23,5.6) Sa Mesijom dolazi i obećanje o novom zavetu, po kome će On napisati sve zakone na našem srcu (Jeremija 31,33.34).

Tražite Njegovo oprostjenje. Ako ikad pomislimo da će nas Bog odbaciti zbog naših grehova, treba da se setimo Njegovog obećanja datog Izrailjcima: „Ako se može izmjeriti nebo gore i izvidjeti temelji zemaljski dolje, tada ću i ja odbaciti sve potomstvo Izrailjevo za sve što su učinili.“ (Jeremija 31,37). Ništa nas ne može odvojiti od Božje ljubavi.

ODGOVORITE

Ako smo savladani brigama i problemima, da li naš gnev i onemogućenost treba da se osete i u našim molitvama? Razmenite svoja razmišljanja o tome.

Rob Voler, Reding, Ujedinjeno Kraljevstvo

Mnogi roditelji nalaze se u istoj situaciji u kojoj je bio i Bog u Knjizi proroka Jeremije. Oni vole svoju decu i žele ono što je najbolje za njih. Ali njihova deca neće da prihvate savet. To roditelje dovodi u nedoumicu. S jedne strane, svesni su da učenje na osnovu grešaka predstavlja važan deo odrastanja. Deca ne mogu da postanu zrele ličnosti ako nemaju slobodu da sama odlučuju. Možda je najbolje povući se i nadati se da će se vaša deca vratiti kući kao što je učinio izgubljeni sin (Luka 15,11-32).

S druge strane, prilike mogu postati tako nepodnošljive da roditelji neodložno moraju nešto da preduzmu. Možda su njihova deca u opasnosti da koriste drogu ili da naškode sebi na neki drugi način. Možda su toliko svadljiva u kući da razaraju porodicu. Prisećajući se ličnog buntovnog detinjstva, novinarka Maja Zalavic to naziva „najgorom roditeljskom noćnom morom – vaše nežno dete pretvara se, naizgled preko noći, u nekontrolisanog, zavisnog od droge, neprijateljski raspoloženog tinejdžera“.¹ To je ono što se dogodilo porodičnim terapeutima Filis i Dejvidu Jorku. Kao stručnjaci, savetovali su druge ljude, ali su bili potpuno nespremni za divlje ponašanje svoga deteta. Za njih, nije bilo dovoljno samo da mu pruže razumevanje. Smatrali su da treba nešto da preduzmu i pokušaju da se pozabave problemom. To je odgovor koji mi nazivamo teška ljubav.²

Bog čini ono što je potrebno da bi spasio svoju decu, čak i kada je to zaista teško.

Teška ljubav zauzima stav, postavlja granice i pokazuje da postupci imaju svoje posledice. U Sjedinjenim Državama postoji sve veći broj centara za tešku ljubav u koje, prema proceni Maje Zalavic, roditelji svake godine šalju između 10.000 i 20.000 tinejdžera. Ti centri primenjuju stroga pravila, kažnjavanje i vrstu konfrontacione terapije koja primorava tinejdžere da se suoče sa svojim ponašanjem. Mnogi roditelji potvrđuju da takva vrsta ljubavi može da dovede do velikih promena.

Teška ljubav teško pada i roditeljima. Bog se pita da li je On kriv zbog ponašanja Izrailja: „Kaku nepravdu nađoše oci vaši u Mene, te otstupiše od Mene, i pristaše za ništavilom, i postaše ništavi?“ (Jeremija 2,5) Zbog njihovog idolopoklonstva, On im kaže: „Čudite se... zgrozite se i upropastite se.“ (12. stih) Ali, zato što ih voli, On ne može jednostavno da potceni to što se događa. Bog čini ono što je potrebno da bi spasio svoju decu, čak i kada je to zaista teško.

ODGOVORITE

1. Da li ste ikada bili predmet teške ljubavi? Ispričajte svoje iskustvo.
2. Neki ljudi smatraju tešku ljubav surovom, pa čak i opasnom. Mislite li da u tome postoji neka granica?

Elizabet Rouds, Reding, Ujedinjeno Kraljevstvo

1. Maia Szalavit, „The Trouble With Tough Love“, *The Washington Post*, January 29, 2006, <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2006/01/28/AR2006012HYPERLINK> »<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2006/01/28/AR2006012800062.html>«8HYPERLINK»<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2006/01/28/AR2006012800062.html>«00062.html .
2. David York, Phyllis York, and Ted Wachtel, *TOUGHLOVE*.

ZAKLJUČAK

Pozvani smo da slušamo Boga. A zašto i ne bismo? Čak je i Njegov Sin, Isus, bio poslušan. Kako bismo onda mogli biti pozvani da učinimo išta manje? Bez obzira na različite službe u koje nas Bog poziva (neke da budu proroci, neke – sveštenici, neke da isceljuju ljude, itd.), svakog dana imamo novu priliku da učimo kako da hodamo stazama koje je On izabrao za nas. Kao i Jeremija, mi povremeno odbijamo da idemo tim stazama, uprkos činjenici da Bog preko njih ispunjava svoje obećanje o spasenju. Osim toga, ta ljubav koja postoji u svakom trenutku od večnih vremena na kraju je proslavljena Božjim obećanjem o spasenju kroz Isusa Hrista. Dok je prorokovao o Hristovom carstvu, Jeremija je shvatio, kao i mi sada, da nas Bog voli večnom ljubavlju. I zato što On voli nas, mi svojom poslušnošću izražavamo svoju ljubav prema Njemu.

RAZMOTRITE

- Napravite tabelu ili grafikon najvažnijih pouka koje ste naučili u svom duhovnom životu i uticaja koji one imaju na vaš duhovni pogled na svet. Postavite rezultate na Internet.
- Tokom ove sedmice naučite napamet jednu od Isusovih kratkih priča i primenjujte je svakog dana u svom životu.
- Potražite himnu ili drugu vrstu pesme koja govori o duhovnim poukama koje ste naučili. Dodajte je svojoj muzičkoj listi.
- Proučite šta se dešava sa vašim telom i mozgom kada radite neku od svojih omiljenih vežbi. Sastavite priču o tome kako to utiče na vaš život i razmišljajte o njoj dok budete vežbali.
- Snimite video sa bliskim prijateljem o nekoj pouci koju ste zajedno proučili.
- Posmatrajte kako se ponaša mladunče životinje, kada se nađe u nevolji. Koje duhovne pouke možete izvući iz toga?

POVEŽITE

5. Mojsijeva 4,30.31; Psalam 40,8; Luka 11,28; Jovan 14,23.

Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 57-65. orig.

Angel Manuel Rodriguez, „A Question of Obedience“, <https://www.adventistbiblicalresearch.org/materials/practical-christian-living/question-obedience>.

Nil Brajtvajt, Vašington, D.C., SAD

OKTOBAR

NEKA VAM HRABROST NIKADA NE KLONE

Jedan sat čuda

1. Č Jevrejima 13, 6. Čudo blagodati
2. P 2. Samuilova 22, 50. Omiljene knjige
3. S Propovednik 9, 12. Jedan sat čuda

Gospodnji put

4. N Jeremija 31, 3. Druga prilika
5. P Jeremija 29, 11. Gospodnji put
6. U 2. O carevima 6,17. Dobre misli
7. S 2. Mojsijeva 20, 8. Velika borba
8. Č Efescima 5, 8. Kuća bez vrata
9. P Luka 14, 23. Pljuskovi u suvoj zemlji
10. S Priče 27, 17. Nadahnuće za druge

Oslobođeni

11. N Jovan 14, 27. Božji mir
12. P Dela 8, 36. Crkva
13. U Danilo 4, 2. Oslobođena, deo prvi
14. S Danilo 4, 2. Oslobođena, deo drugi
15. Č Luka 8, 15. Ne više stranci
16. P Jeremija 1, 5. Mislim o tebi
17. S Psalam 68, 3. Rast

Neka vam hrabrost nikada ne klone

18. N Efescima 6, 12. Propovedaj uprkos svim preprekama
19. P Otkrivenje 14, 13. U sećanje na...
20. U Filibljanima 4, 19. Neka vam hrabrost nikada ne klone
21. S Sofonija 3, 17. Cilj
22. Č Psalam 130, 3,4. Takav kakav sam
23. P Matej 6, 25. Blagosloven prvi deo
24. S Matej 6, 25. Blagosloven drugi deo

On neće odustati

25. N Psalam 46, 1. Naše Utočište
26. P Matej 11, 28. Moja lična »Velika borba«
27. U Psalam 119, 76. »Platiću za Bibliju“
28. S Filibljanima 4, 13. Da li Bog interveniše?
29. Č Psalam 30, 5. Potpuni preobražaj
30. P Dela 5, 29. On neće odustati
31. S 2. Timotiju 4, 1,2. Dosegnuti propovednike

NOVEMBAR

DAVANJE OD SRCA

Dosezanje do drugih »ovaca«

1. N Psalam 73, 28.	Dragoceni susreti
2. P Matej 24, 14.	Biblija
3. U Jovan 10, 16.	Dosezanje do drugih »ovaca«
4. S Matej 4, 11.	U pratnji anđela
5. Č Luka 9, 23.	Obračenja
6. P Isaija 26, 12.	Bog daje mir
7. S 1. Mojsijeva 24, 40.	Gospod sve daje

Davanje od srca

8. N Jovan 13, 20.	Primanje
9. P 5. Mojsijeva 31, 6.	Slobodan i hrabar
10. U Jevrejima 1, 14.	Služba
11. S Galatima 6, 10.	Činiti dobro
12. Č Isaija 50, 5.	Ne odstupiti
13. P Isaija 55, 9.	Davanje od srca
14. S Luka 11, 9.	Otvorena vrata

Verne sluge

15. N Jovan 5, 39.	Upornost se isplati
16. P Matej 24, 45.	Verne sluge
17. U Isaija 30, 21.	Šta bi bilo?
18. S Jeremija 1, 5.	Bog zna prvi deo
19. Č Jeremija 1, 5.	Bog zna drugi deo
20. P Jeremija 1, 5.	Bog zna treći deo
21. S Jakov 5, 13.	Oslobođena od depresije

Stajati za Subotu

22. N Isaija 58, 13.14.	Stajati za Subotu
23. P 2. Petrova 1, 19.	Nešto potpuno pouzdano
24. U J1. Solunjanima 5, 18.	Molitva
25. S Priče 28, 20.	Blagoslovi
26. Č Isaija 55, 11.	Snaga reči
27. P Dela 6, 9.10.	Premudrost
28. S Isaija 60, 3.	Videlo

Slušanje Božjeg glasa

29. N Danilo 6, 22.	Izbavljenje
30. P Jovan 15, 8.	Slušanje Božjeg glasa

DECEMBAR

ISUSOVIM STOPAMA

Anđeli na poslu

1. U Isaija 60, 3-5.	Nezaboravni susreti
2. S Galatima 6, 9.	Bog osvežava
3. Č Plač 3, 22.	Milost Gospodnja
4. P Psalam 126, 3.	Veliko delo
5. S 1. O carevima 17, 4.	Bog brine

Božji plan

6. N Dela 8, 30.	Filip deluje
7. P Jovan 8, 32.	Istina i poznanje
8. U Propovednik 11, 1.	Božji plan
9. S Isaija 59, 1.	Škola za roditelje
10. Č Isaija 49, 1.	Gospodnji poziv
11. P Matej 25, 39.	Posetili ste Me
12. S Isaija 35, 6.	Hromi će skakati

Iz smrti u život

13. N Psalam 91, 11.	Sigurnost
14. P Jovan 10, 16.	Spreman za ozbiljne promene
15. U Psalam 119, 159.160.	Osnova Reči
16. S Jovan 5, 24.	Iz smrti u život
17. Č Jeremija 29, 11.	Božji planovi
18. P Matej 28, 19.20.	Ja sam s vama
19. S Jovan 17, 17.	Slušali su Njegov glas

Isusovim stopama

20. N Psalam 31, 3.	Bog upravlja
21. P Isaija 58, 7.	Isusovim stopama
22. U Psalam 143, 10.	Prava staza
23. S Priče 20, 24.	Gospodnje usmerenje
24. Č Dela 20, 35.	Najbolji poklon
25. P 2. Dnevnika 24, 1.2.	Služba u mladosti
26. S Isaija 65, 24	Bog uslišava

Radost u službi

27. N Jevrejima 1, 14.	Najbolji sistem
28. P Psalam 107, 20.	Isceljenje i izbavljenje
29. U Priče 11, 18.	Siguran posao
30. S Marko 4, 8.	Sticanje prednosti
31. Č Luka 14, 23.	Neobični poziv

ČITANJE BIBLIJE I SPISA ELEN VAJT REDOM

OKTOBAR

- 1. PC 570-572
- 2. PC 573-575
- 3. PC 576-578
- 4. PC 579-581
- 5. Zaharija. 3; PC 582-584
- 6. PC 585-587
- 7. PC 588-590
- 8. PC 591, 592
- 9. Zaharija. 4; PC 593, 594
- 10. PC 595-597
- 11. Jestira 1, 2, 3
- 12. Jestira 4, 5, 6, 7, 8
- 13. Jestira 9, 10; PC 598
- 14. PC 599-601
- 15. PC 602-606
- 16. Jezdra 7, 8; PC 607
- 17. PC 608-610
- 18. PC 611-613
- 19. PC 614-617
- 20. Jezdra 9, 10; Joilo 2, 3
- 21. PC 618-620
- 22. PC 621-623
- 23. PC 624-627
- 24. Nemija 1, 2; PC 628
- 25. PC 629-631
- 26. PC 632-634
- 27. Nemija 3, 4; PC 635
- 28. PC 636-638
- 29. PC 639-641
- 30. PC 642-645
- 31. Nemija 5; PC 646, 647

NOVEMBAR

- 1. PC 648-650
- 2. PC 651, 652; Nemija 6
- 3. PC 653-655
- 4. PC 656-658
- 5. PC 659, 660; Nemija 7
- 6. Nemija 8, 9, 10
- 7. PC 661-665
- 8. PC 666-668
- 9. Nemija 11, 12, 13
- 10. Isa. 58, 61; PC 669
- 11. PC 670-672
- 12. PC 673-675
- 13. PC 676-678
- 14. Ps. 22, 69, 72
- 15. Isa. 9, 11, 25, 29
- 16. Isa 46, 53; Malahija 4
- 17. Zaharija. 5, 6, 13; Mihej
- 18. PC 681-683
- 19. PC 684-686
- 20. PC 687-689
- 21. PC 690-692
- 22. PC 693-695
- 23. PC 696-698
- 24. PC 699-702
- 25. Zaharija. 7, 8; Malahija 1,2,3
- 26. PC 703-705
- 27. PC 706-708
- 28. PC 709-711
- 29. PC 712-714
- 30. PC 715-717
- 29. Ps. 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137
- 30. Ps. 138, 139, 140, 141, 142, 143
- 31. Ps. 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150

DECEMBAR

- 1. PC 718-721
- 2. Isa. 26, 28, 35
- 3. Isa. 43, 51, 54; 60:15-22
- 4. Isa. 62, 65; Ps. 87; Pesma nad pjesmama 6.
- 5. PC 722-724
- 6. PC 725-727
- 7. PC 728-730
- 8. PC 731-733
- 9. Jezekilj 34, 35, 36
- 10. Jezekilj 37, 38, 39
- 11. Jezekilj 40, 41, 42
- 12. Jezekilj 43, 44, 45
- 13. Jezekilj 46, 47, 48
- 14. Ovadija; Zaharija. 11, 12, 14
- 15. Ps. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12
- 16. Ps. 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21
- 17. Ps. 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
- 18. Ps. 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40
- 19. Ps. 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50
- 20. Ps. 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59
- 21. Ps. 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 70
- 22. Ps. 73, 74, 75, 77, 79, 81
- 23. Ps. 84, 85, 86, 89, 90, 92
- 24. Ps. 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100
- 25. Ps. 101, 103, 106, 108, 109, 110
- 26. Ps. 111, 113, 114, 115, 116, 117
- 27. Ps. 118, 119, 120, 121, 122, 123
- 28. Ps. 124, 125, 127, 128, 129, 130

* PP – Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarški i proroci*

** Brojevi strana stavljeni su prema originalu knjige *Stvaranje, patrijarški i proroci* (brojeve stranica originala u našem izdanju knjige nalaze se na spoljnoj margini)

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Oktobar

1. Psalam 79.
2. Psalam 80.
- 3.** Psalam 81.
4. Psalam 82.
5. Psalam 83.
6. Psalam 84.
7. Psalam 85.
8. Psalam 86.
9. Psalam 87.
- 10.** Psalam 88
11. Psalam 89,1-13.
12. Psalam 89,14-26.
13. Psalam 89,27-39.
14. Psalam 89,40-52.
15. Psalam 90.
16. Psalam 91.
- 17.** Psalam 92.
18. Psalam 93.
19. Psalam 94.
20. Psalam 95.
21. Psalam 96.
22. Psalam 97.
23. Psalam 98.
- 24.** Psalam 99.
25. Psalam 100.
26. Psalam 101.
27. Psalam 102,1-14.
28. Psalam 102,15-28.
29. Psalam 103.
30. Psalam 104,1-18.
- 31.** Psalam 104,19-35.

Novembar

1. Psalam 105,1-15.
2. Psalam 105,16-31.
3. Psalam 105,32-45.
4. Psalam 106,1-16.
5. Psalam 106,17-32.
6. Psalam 106,33-48.
- 7.** Psalam 107,1-21.
8. Psalam 107,22-43.
9. Psalam 108.
10. Psalam 109,1-16.
11. Psalam 109,17-31.
12. Psalam 110.
13. Psalam 111.
- 14.** Psalam 112.
15. Psalam 113.
16. Psalam 114.
17. Psalam 115.
18. Psalam 116.
19. Psalam 117.
20. Psalam 118,1-14.
- 21.** Psalam 118,15-29.
22. Psalam 119,1-14.
23. Psalam 119,15-29.
24. Psalam 119,30-43.
25. Psalam 119,44-56.
26. Psalam 119,57-90.
27. Psalam 119,91-117.
- 28.** Psalam 119,118-143.
29. Psalam 119,144-176.
30. Psalam 120.

Decembar

1. Psalam 121.
2. Psalam 122.
3. Psalam 123.
4. Psalam 124.
- 5.** Psalam 125.
6. Psalam 126.
7. Psalam 127.
8. Psalam 128.
9. Psalam 129.
10. Psalam 130.
11. Psalam 131.
- 12.** Psalam 132.
13. Psalam 133.
14. Psalam 134.
15. Psalam 135.
16. Psalam 136,1-14.
17. Psalam 136,15-26.
18. Psalam 137.
- 19.** Psalam 138.
20. Psalam 139.
21. Psalam 140.
22. Psalam 141.
23. Psalam 142.
24. Psalam 143.
25. Psalam 144.
- 26.** Psalam 145.
27. Psalam 146.
28. Psalam 147.
29. Psalam 148.
30. Psalam 149.
31. Psalam 150.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U OKTOBRU 2015. GODINE

MESTO	DATUM				
	2.	9.	16.	23.	30.
Kladovo, Negotin	18,08	17,56	17,44	17,33	16,22
Bor, Zaječar, Piroć , Strumica	18,10	17,58	17,46	17,35	16,24
Vršac , Paraćin, Niš , Leskovac, Vranje, Radoviš, Kavadarci, Devđelija , Jagodina	18,12	18,00	17,48	17,37	16,26
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Kovin, Smederevo , Požarevac, Smederevska Palanka, Kruševac , Kumanovo, Veles	18,14	18,02	17,50	17,39	16,28
Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo, Beograd , Arandelovac, Kragujevac , Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Tetovo, Skoplje , Prilep, Bitolj	18,16	18,04	17,52	17,41	16,30
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Valjevo, Čačak, Novi Pazar, Đakovica, Prizren, Ohrid	18,18	18,06	17,54	17,43	16,32
Sombor , Bačka Palanka, Šid, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Užice, Berane, Peć , Debar	18,20	18,08	17,56	17,45	16,34
Beli Manastir, Osijek , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Pljevlja, Kolašin	18,22	18,10	17,58	17,47	16,36
Tuzla, Foča, Podgorica , Ulcinj	18,24	18,12	18,00	17,49	16,38
Podr. Slatina, Slavenska Požega, Slavonski Brod, Derвента, Doboj, Sarajevo , Bileća, Zelenika	18,26	18,14	18,02	17,51	16,40
Koprivnica, Bjelovar, Virovitica , Daruvar, Bos. Gradiška , Nova Gradiška, Zenica, Mostar , Trebinje, Dubrovnik	18,28	18,16	18,04	17,53	16,42
Murska Sobota, Ormož , Čakovec, Varaždin , Prijedor, Banja Luka , Jajce, Metković, Pelješac, Mljet	18,30	18,18	18,06	17,55	16,44
Maribor , Livno, Hvar, Korčula, Ptuj , Krapina, Zagreb , Sisak, Drvar	18,32	18,20	18,08	17,57	16,46
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje , Zidani Most, Karlovac, Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač	18,34	18,22	18,10	17,59	16,48
Mežice, Gospić , Šibenik, Vis	18,36	18,24	18,12	18,01	16,50
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Crikvenica, Krk, Rab, Pag, Zadar, Dugi Otok, Biograd na moru	18,38	18,26	18,14	18,03	16,52
Kranjska Gora, Postojna, Rijeka , Cres, Lošinj	18,40	18,28	18,16	18,05	16,54
Gorica, Koper, Rovinj, Pula	18,42	18,30	18,18	18,07	16,56

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U NOVEMBRU 2015. GODINE

MESTO	DATUM			
	6.	13.	20.	27.
Kladovo, Negotin	16,15	16,07	16,01	15,56
Vršac , Bor, Zaječar, Knjaževac, Pirot	16,17	16,09	16,03	15,58
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Niš	16,19	16,11	16,05	16,00
Subotica, Senta, Bečej, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Sm. Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Leskovac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,21	16,13	16,07	16,02
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Beograd , Arandelovac, Kragujevac , Kumanovo, Kavadarci, Đevdelija	16,23	16,15	16,09	16,04
Sombor , Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles	16,25	16,17	16,11	16,06
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Prizren, Tetovo, Prilep	16,27	16,19	16,13	16,08
Tuzla, Berane, Peć, Đakovica, Bitolj	16,29	16,21	16,15	16,10
Virovitica, Podr. Slatina, Slav. Požega, Sl. Brod, Derventa , Doboaj, Pljevlja, Kolašin	16,31	16,23	16,17	16,12
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin , Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Podgorica	16,33	16,25	16,19	16,14
Maribor , Ormož, Ptuj , Banja Luka , Bileća, Bar, Ulcinj	16,35	16,27	16,21	16,16
Slovenj Gradec, Celje , Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Jajce, Mostar , Trebinje, Dubrovnik , Zelenika	16,37	16,29	16,23	16,18
Dravograd, Mežice, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Drvar, Livno, Metković, Pelješac, Mljet	16,39	16,31	16,25	16,20
Kranj, Ljubljana , Slunj, Bihać, Knin, Split , Brač, Hvar, Korčula	16,41	16,33	16,27	16,22
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Crikvenica, Gospić , Šibenik, Biograd na moru	16,43	16,35	16,29	16,24
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Zadar, Pag, Dugi Otok, Vis	16,45	16,37	16,31	16,26
Koper, Lošinj	16,47	16,39	16,33	16,28
Rovinj, Pula	16,49	16,41	16,35	16,30

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U DECEMBRU 2015. GODINE

MESTO	DATUM			
	4.	11.	18.	25.
Kladovo, Negotin	15,53	15,52	15,54	15,57
Srpska Crnja, Vršac , Bor, Zaječar	15,55	15,54	15,56	15,59
Senta, Kikinda , Zrenjanin , Alibunar, Kovin, Požarevac, Knjaževac, Pirot	15,57	15,56	15,58	16,01
Subotica , Bačka Topola, Bečež, Pančevo, Beograd , Smederevo , Smed. Palanka, Jagodina, Paraćin, Niš , Leskovac	15,59	15,58	16,00	16,03
Sombor , Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Arandelovac, Kragujevac , Kruševac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,01	16,00	16,02	16,05
Dalj, Vukovar, Šid, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Valjevo, Čačak, Kraljevo , Kumanovo, Kavadarci, Devđelija	16,03	16,02	16,04	16,07
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina , Loznica, Užice, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Priština , Skoplje , Veles	16,05	16,04	16,06	16,09
Podravska Slatina, Tuzla, Peć , Đakovica, Prizren, Tetovo, Prilep	16,07	16,06	16,08	16,11
Murska Sobota, Čakovec, Koprivnica, Bjelovar, Virovitica , Daruvar, Slav. Požega, Slav. Brod, Derвента , Doboј, Pljevlja, Berane, Bitolj	16,09	16,08	16,10	16,13
Ptuj , Ormož, Varaždin , Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Zenica, Sarajevo , Foča, Kolašin , Debar, Ohrid	16,11	16,10	16,12	16,15
Maribor , Celje, Krapina, Zagreb , Sisak, Prijedor, Banja Luka , Podgorica	16,13	16,12	16,14	16,17
Dravograd, Mežice, Rogaška Slatina, Zidani Most, Jajce, Mostar , Bileća, Trebinje, Zelenika , Bar, Ulcinj	16,15	16,14	16,16	16,19
Slovenj Gradec, Karlovac, Slunj, Bihać, Drvar, Livno, Metković, Dubrovnik	16,17	16,16	16,18	16,21
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Knin, Pelješac, Mljet	16,19	16,18	16,20	16,23
Kranjska Gora, Postojna, Rijeka , Crikvenica, Krk, Gospić, Šibenik, Split , Brač, Hvar, Korčula	16,21	16,20	16,22	16,25
Gorica, Koper, Cres, Rab, Pag, Zadar, Biograd na moru, Vis	16,23	16,22	16,24	16,27
Rovinj, Pula , Lošinj, Dugi Otok	16,25	16,24	16,26	16,29

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.